

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit.
The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलगुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क्र M 377 विषय पुराण

नांव चानुमसि महात्म्य

लेखक/लिपीकार —

पृष्ठ 46

काल शे १७८२ पूर्ण/अपूर्ण —

अथचातुर्मास्यमाहात्म्यप्रारंभोऽयंक्रियते ॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ ॥ श्रीगुरुत्तरणारविंदाभ्यांनमः॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ देवदेवम
 हाभागवतानिस्तु बहून्पि ॥ श्रुतानि त्वन्मुरवा द्रुहन् ननु मिमधि गच्छति ॥ १ ॥ अधुना श्रोतुमिच्छामि चातुर्मास्यव्रतं शतमम् ॥ २ ॥
 ब्रह्मोवाच ॥ ॥ शृणु देव मुने मत्तश्चातुर्मास्यफलं शतमम् ॥ यच्छ्रुत्वा भारते रवं देव नृणां मुक्तिर्न दुर्लभा ॥ ३ ॥ मुक्तिप्रदो यमग
 वान् संसारोत्तारकारणम् ॥ यस्य स्मरणमात्रेण सर्वपापैश्च मुच्यते ॥ ४ ॥ मानुष्यं दुर्लभं लोके तत्रापि च कुलीनता ॥ तत्रापि स-
 दयत्वं च तत्र सत्संगमः शतमः ॥ ५ ॥ सत्संगमो न यत्रास्ति विष्णुभक्तिव्रतानि च ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण विष्णुव्रतकरः शुभः ॥ ६ ॥
 चातुर्मास्ये व्रतीयस्तु तस्य पुण्यं निरर्थकम् ॥ सर्वतीर्थानि दानानि पुण्यान्या यतनानि च ॥ ७ ॥ विष्णुमाश्रित्य तिष्ठति चातुर्मास्ये
 समागते ॥ स पुष्टेनापि देहेन जीवितं तस्य शोभनम् ॥ ८ ॥ चातुर्मास्ये समायाते हरिं यः प्रणमेद्बुधः ॥ कृतार्थास्तस्य विबुधाया
 वज्जीवं वरप्रदाः ॥ ९ ॥ संप्राप्य मानुषं जन्म चातुर्मास्यपराङ्मुरवः ॥ तस्य पापशतान्याहुर्देहस्थानि न संशयः ॥ १० ॥ मानु-
 ष्यं दुर्लभं लोके हरिभक्तिश्च दुर्लभा ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सप्ते देव जनार्दने ॥ ११ ॥ चातुर्मास्ये नरः स्नानं प्रातरेव समाचरेत् ॥ स
 र्वकृतुफलं प्राप्य देववद्विभोदते ॥ १२ ॥ चातुर्मास्ये नदीस्नानं कुर्यात्सिद्धिं मवाप्नुयात् ॥ तथा निर्झरणे स्नाति तडागे कूपकास्तु च
 ॥ १३ ॥ तस्य पापसहस्राणि विलयं याति तत्क्षणात् ॥ पुष्करे च प्रयागे वा यत्र क्वापि महाजले ॥ चातुर्मास्येषु यः स्नाति पुण्यं संख्या

न विद्यते ॥१४॥ रेवायां भास्करक्षेत्रे पाच्यां सागरसंगमे ॥ एकाहमपियः स्नातश्चातुर्मास्येन दोषभाक् ॥१५॥ दिनत्रयंचयः स्नाति-
 नर्मदायां समाहितः ॥ सप्तदेवे जगन्नाथे पापं याति सहस्रधा ॥१६॥ पक्षमेकंतु यः स्नाति गोदावर्यो दिनोदये ॥ स भित्वा कर्मजं दे-
 हं याति विष्णुसलोकताम् ॥ तिलोदके नयः स्नाति तथा चैवाः मलोदके ॥ बिल्वपत्रोदके चैव चातुर्मास्येन रोगभाक् ॥१८॥ गंगां स्ना-
 रतियो नित्यमुदमात्रसमीपतः ॥ तद्गंगेयं जलं जातं तेन स्नानं समाचरेत् ॥१९॥ गंगापि देवदेवस्य चरणगुष्ठवाहिनी ॥ पापहासा-
 सदा प्रोक्ता चातुर्मास्ये विशेषतः ॥२०॥ यानि पापसहस्राणि विष्णुर्देहति संस्मृतः ॥ तस्मात्पादोदकं शीर्षे चातुर्मास्ये घृतं शिवं ॥
 ॥२१॥ चातुर्मास्ये जलगतो देवो नारायणो भवेत् ॥ सर्वतीर्थाधिकं स्नानं विष्णुर्तेजोऽशंसनम् ॥२२॥ स्नानं दशविधं कार्यं विष्णुना
 ममहाफलम् ॥ सप्तदेवे विशेषेण नरो देवत्वमाप्नुयात् ॥२३॥ विना स्नानं तु यत्कर्म पुण्यं कार्यं मयं श्रुतम् ॥ क्रियते निष्फलं ब्रह्म न-
 तत्पृणहंति राक्षसाः ॥२४॥ स्नानेन सत्यमाप्नोति स्नानंधर्मः सनातनः ॥ धर्मान्मोक्षफलं प्राप्य पुनर्नैवाऽवसीदति ॥२५॥ ये चा-
 ध्यात्मविदः पुण्या ये च वेदांगपारगाः ॥ सर्वदानप्रदा ये च तेषां स्नानेन शुद्धता ॥२६॥ कृतस्नानस्य च हरिर्देहमाश्रित्य तिष्ठति ॥
 सर्वक्रियाकलापेषु संपूर्णफलदो भवेत् ॥२७॥ सर्वपापविनाशाय देवतातोषणाय च ॥ चातुर्मास्ये जलस्नानं सर्वपापक्षया वहम्
 ॥२८॥ निशायां चैव न स्नायात्संध्यायां ग्रहणां विना ॥ उष्णोदकेन न स्नानं रात्रौ शक्नुर्न जायते ॥२९॥ मानुसं दर्शनं च्छुद्धिर्विहिता

सर्वकर्मसु ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण जलशुद्धिस्तथाविनी ॥ ३० ॥ अशक्त्या तु शरीरस्य सस्मरुत्तानेन शुल्यति ॥ मंत्रस्नानेन विप्रेन्द्रवि
 ष्णुपादोदकेन वा ॥ ३१ ॥ नारायणाग्रतः स्नानं क्षेत्रतीर्थे नदीषु च ॥ यः करोति विशुद्धात्मा चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ ३२ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे
 ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्यं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ पितृभ्यस्तर्पणं कुर्याच्छुद्धायुक्तेन च
 तसा ॥ स्नानावसानेनित्यं च सप्तैवे महाफलम् ॥ १ ॥ संगमे सरितां तत्र पितृन्संतर्प्य देवताः ॥ जपहोमादिकर्माणि कृत्वा फलमनंतकं
 ॥ ३ ॥ गोविंदस्मरणं कृत्वा पश्चात्कार्याः शुभाः क्रियाः ॥ एष एव पितृदेवमनुष्यादिषु तृप्तिदः ॥ ३ ॥ श्रद्धाधर्मयुतानामतथापूतानि कारयेत्
 कर्माणि सकलानीह चातुर्मास्ये गुणोत्तरान् ॥ ४ ॥ सत्संगो द्विजभक्तिश्च गुरुदेवाग्निर्तर्पणम् ॥ गोप्रदानं वेदपाठः सत्क्रिया सत्यभाषणं ॥
 ५ ॥ गोभक्तिर्दानभक्तिश्च सदा धर्मस्य साधनम् ॥ कृष्णोऽसृष्टेः विशेषेण नियमोऽपि महाफलः ॥ ६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ नि
 यमः कीदृशो ब्रह्मफलं च नियमेन किम् ॥ नियमेन हरिस्तुष्टो यथा भवति तद्दद ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ नियमश्च कृ
 रादीनां क्रिया सविधिधासु च ॥ कार्यो विद्यावतापुंसां तत्प्रयोगान्महासखम् ॥ ८ ॥ एतत्षड्वर्गहरणं रिपुनिग्रहणं परम् ॥ अध्यात्ममू
 लमेतद्विभक्तं सौख्यकारणम् ॥ ९ ॥ तत्र तिष्ठति नियतं क्षमा सत्यादयो गुणाः ॥ विवेकरूपिणः सर्वतद्विष्णोः परमं पदम् ॥ १० ॥ यज्ञा
 सर्वेऽपि कृत्वा स्यात्कृता च कृतकृत्यता ॥ आत्मनः पूर्वजातानां येन ज्ञातमिदं पदम् ॥ ११ ॥ तन्मुहूर्तमपि ध्यात्वा पापं जन्म शतोद्भवम् ॥ भ

चा.मा.मा.
२

स्मसाद्यातिविहितं निरंजननिषेवणात् ॥ १२ ॥ प्रत्यहं संकुचत्यस्य क्षुत्पिपासादिकं श्रमम् ॥ स योगी नियमी नित्यं हरौ समे विशिष्यते
॥ १३ ॥ चातुर्मास्येन रोमन्तया योगाभ्यासरतो न चेत् ॥ तस्य हस्तात्परिभ्रष्टममृतं नात्र संशयः ॥ १४ ॥ मनो नियमितं येन सर्वेच्छासु सदा ग
तम् ॥ तस्य ज्ञाने च मोक्षे च कारणमन एव हि ॥ १५ ॥ मनो नियमने यत्नः कार्यः प्रज्ञावता सदा ॥ मनसा सगृहीतेन ज्ञानाग्निरिव लाघु
वा ॥ १६ ॥ तन्मनः क्षमया ग्राह्यं यथा वह्निश्च वारिणा ॥ एकया क्षमया सर्वो नियमः कथितो बुधैः ॥ १७ ॥ सत्यमेकं परम धर्मः सत्यमेकं
परं तपः ॥ सत्यमेकं परं ज्ञानं सत्ये धर्मः प्रतिष्ठितः ॥ १८ ॥ धर्ममूलमहिंसा च मनसा तां च चिंतयन् ॥ कर्मणा च तथा वाचा तत एतां समाच
रेत् ॥ १९ ॥ परस्वहरणं चौर्यं सर्वदा सर्वमानुषैः ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण ब्रह्मदेवस्य वर्जनं ॥ २० ॥ अकृत्य करणं चैव वर्जनीयं सदा बुधैः ॥
अनीहः सर्वकार्येषु यः सदा विप्रवर्तते ॥ २१ ॥ स च योगी महाप्राज्ञः प्रज्ञा चक्षुरहं नधीः ॥ अहंकारो विषमिदं शरीरे वर्तते नृणां ॥ २२
तस्मात्सर्वदा त्याज्यः सुमेदेवे विशेषतः ॥ अनीहया जितक्रोधो जितलोभो भवेन्नरः ॥ २३ ॥ तस्य पापसहस्राणि देहाद्यांति सहस्र
धा ॥ मोहं मानं पराजित्य शमरूपेण शत्रुणा ॥ २४ ॥ विचारेण शमो ग्राह्यः संतोषेण तथा हि सः ॥ मात्सर्यमृजुभावेन नियच्छेत्समुनीश्व
रः ॥ २५ ॥ चातुर्मास्ये दया धर्मो न धर्मो भूतविद्रुहम् ॥ सर्वदा सर्वमासेषु भूतद्रोहं विवर्जयेत् ॥ २६ ॥ एतस्यापसहस्राणां मूलं प्राहुर्मनी
षिणः ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन कार्या भूतदयानृभिः ॥ २७ ॥ सर्वेषामेव भूतानां हरिर्नित्यं हृदि स्थितः ॥ स एव हि पराभूतो यो भूतद्रोहकार

अ.
२

२

कः॥२८॥यस्मिन्धर्मदयानैवसधर्मोदधितोमतः॥दयाविनानवित्तानानधर्मोज्ञानमेवच॥२९॥तस्मात्सर्वात्मभावेनहरिधर्मःस
 नातनः॥सेव्यःसपुरुषैर्नित्यंचातुर्मास्येविशेषतः॥३०॥इतिश्रीस्कंदपुराणेब्रह्मनारदसंवादेचातुर्मास्यमाहात्म्येनियमविधिमाहात्म्यं
 नामद्वितीयोऽध्यायः॥२॥ ॥ब्रह्मोवाच॥ ॥दानधर्मप्रशंसंतिसर्वधर्मेषुसर्वदा॥हरौस्मतेविशेषेणदानं ब्रह्मत्वकार-
 णम्॥१॥अन्नं ब्रह्मइतिप्रोक्तमन्नेप्राणाःप्रतिष्ठिताः॥तस्मादन्नप्रदो नित्यंवारिदश्चभवेन्नरः॥२॥वारिदस्तृप्तिमायातिसखमस-
 यमन्नदः॥वार्यन्नयोःसमंदानंनभूतंनभविष्यति॥३॥मणिरत्नप्रवालानांरूप्यहाटकवाससाम्॥अन्येषामपिदानानामन्नदानं
 विशिष्यते॥४॥अन्नोदकप्रदानंचगोप्रदानंचनित्यदा ॥वेदपाठोवह्निहोमश्चातुर्मास्येमहाफलम्॥५॥वैकुण्ठपदवांच्छाचेद्विष्णु-
 नासहसंगमे॥सर्वपापक्षयार्थायचातुर्मास्येऽन्नदोभवेत्॥६॥सत्यंसत्यंहिदेवर्षमयोक्तंतवनारद॥जन्मांतरसहस्रेषुनादत्तमुप-
 तिष्ठति॥७॥तस्मादन्नप्रदानेनसर्वहृष्यंतिजंतवः॥देवाविस्पृहयंत्येनमन्नदानप्रदायिनम्॥८॥आज्यंदेयंचपात्रेषुश्रद्धयावज्ज-
 मिश्रितम्॥वज्रदानकरोमर्त्यश्चातुर्मास्येनमानवः॥९॥भोजनंगुरुविप्राणांघृतदानंचसत्क्रिया॥एतानियस्यतिष्ठंतिचातुर्मास्ये
 नमानवः॥१०॥सद्धर्मःसत्कथाचैवसत्सेवादर्शनंसनाम्॥विष्णुपूजारतिर्दानेचातुर्मास्येषुदुर्लभा॥११॥पितृनुद्दिश्ययोमर्त्यश्चातु-
 र्मास्येऽन्नदोभवेत्॥सर्वपापविशुद्धात्मापितृलोकमवाप्नुयात्॥१२॥देवाःसर्वेऽन्नदानेन तृप्तायच्छंतिवांच्छितम्॥पिपीलिकाः

पितृदेहाद्रक्षमादायगच्छति ॥१३॥ रात्रौ दिवानिषिद्धं नो अन्नदानमुत्तमम् ॥ हरौ ससेहि पापघ्नं न वार्यमपिशत्रुषु ॥१४॥ चातुर्मास्ये
 दुग्धदानं दधितं महाफलम् ॥ जन्मकाले येन बद्धः पिंडस्तद्दानमुत्तमम् ॥१५॥ शाकप्रदाता नरकं यमलोकं न पश्यति ॥ वस्त्रदः सो
 मलोकं च वसेदा भूतसंलुप्तम् ॥१६॥ ससे देवे यथा शक्त्या ह्यन्यासप्रतिमासु च ॥ पुष्पवस्त्रप्रदानेन संतानं नैव हीयते ॥१७॥ चंदनागु-
 रुधूपंच चातुर्मास्ये प्रयच्छति ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तो विष्णुरूपो भवेन्नरः ॥१८॥ ससे देवे जगन्नाथे फलदानं प्रयच्छति ॥ विप्राय वेदवि-
 दुषे यमलोकं न पश्यति ॥१९॥ विद्यादानं च गोदानं भूमिदानं प्रयच्छति ॥ विष्णुप्रीत्यर्थं मे वेह स तारयति पूर्वजान् ॥२०॥ गुडसैंधवतैला-
 दिमधुतिक्ततिलान्नदः ॥ देवतास्ताः समुद्दिश्य तासां लोकं प्रयाति हि ॥२१॥ चातुर्मास्ये तिलान्दत्त्वा न भूयः स्तनपो भवेत् ॥ यवप्रदा-
 ता वसते वासवं लोकमक्षयम् ॥२२॥ हव्यं च हूयते वन्हौ दानं दद्याद्दिजातये ॥ गावः संपूजिताः कार्याश्चातुर्मास्ये विशेषतः ॥२३॥
 यत्किंचित्सकृत् कर्मजन्मावधि ससंचितम् ॥ चातुर्मास्ये गते पात्रे विमुखो यः प्रदायत ॥२४॥ प्रणश्यति क्षणादेव वचनाद्यस्तु प्रच्यु-
 तः ॥ दिवसे दिवसे तस्य वर्द्धते च प्रतिश्रुतम् ॥२५॥ तस्मान्नैव प्रतिश्राव्यं स्वल्पमप्याशु दीयते ॥ तावद्विवर्द्धते दानं यावत्तन्न प्रयच्छ-
 ति ॥२६॥ यो मोहान्मनुजो लोके यावत्कोटिगुणं भवेत् ॥ ततो दशगुणा हृदि श्चातुर्मास्ये प्रदातरि ॥२७॥ नरके पतनं तस्य यावदिंद्रा-
 श्वतुर्दश ॥ अतस्तत्सर्वदा देयं नैर्यत्तु प्रतिश्रुतम् ॥२८॥ अन्यस्मै न प्रदानं व्यप्रदत्तं नैव हारयेत् ॥ चातुर्मास्येषु यः शर्यां हि जाग्राय-

प्रयच्छति ॥ २९ ॥ वेदोक्तेन विधानेन न स याति यमालयम् ॥ आसनं वारिपात्रं च भाजनं ताम्रभाजनम् ॥ ३० ॥ चातुर्मास्ये प्रयत्नेन दानं
 विज्ञानुसारतः ॥ सर्वदानानि विप्रैः प्रोददत्तं मे जगद्गुरौ ॥ ३१ ॥ आत्मानं पूर्वजैः सार्द्धं समोचयति पातकात् ॥ गोर्धूश्च तिलपात्रं च दी
 पदानमनुत्तमं ॥ ३२ ॥ ददद्भिजातये मुक्तो जायते सक्त्रुणत्रयात् ॥ स विश्वकर्ता भुवनेषु गोमासयज्ञभुक् सर्वफलप्रदश्च ॥ दानानि वस्तु
 ष्वधिदैवतं च यस्तं समुद्दिश्य ददाति मुक्तः ॥ ३४ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये दानमहिमावर्णनं नाम तृ
 तीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इष्टवस्तुप्रदो विष्णुर्लोकेश्वरश्च हरुचिः सदा ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन चातुर्मास्येत्य
 जेच्च तत् ॥ १ ॥ नारायणस्य प्रीत्यर्थं तदेवाक्षय्यमाप्स्यते ॥ मर्त्यस्य जतिश्च न्द्रावान्सोऽनंतफलभागश्च वेत् ॥ २ ॥ कांस्यभाजनसंख्या
 गाज्जायते भूपतिर्भुवि ॥ पालाशपत्रेषुं जानो ब्रह्मभूयस्त्वमश्नुते ॥ ३ ॥ ताम्रपात्रेन सुंजीतकदाचिद्वागृहीनरः ॥ चातुर्मास्ये विशेषे
 ण ताम्रपात्रं विवर्जयेत् ॥ ४ ॥ अर्कपत्रेषुं जानोऽनुपमं लभते फलम् ॥ वटपत्रेषुं भोक्तव्यं चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ ५ ॥ अश्वत्थप-
 त्रसंभोगः कार्यो बुधजनैः सदा ॥ एकान्नभोगी राजा स्यात्सफले भूमि मंडले ॥ ६ ॥ तथा चलवणत्यागात्स भगो जायते नरः ॥ गोधू-
 मान्नपरित्यागाज्जायते जनवल्लभः ॥ ७ ॥ अशाकभोगी दीर्घायुश्चातुर्मास्ये भिजायते ॥ रसत्यागान्महाप्राणी मधुत्यागात्फलौ-
 चनः ॥ ८ ॥ सुद्रत्यागाद्रिपुमृतीराजमाषाह्नाद्यता ॥ अश्वामिस्तंदुलत्यागाच्चातुर्मास्ये भिजायते ॥ ९ ॥ फलत्यागाद्बहुस्तन

चा. मा. मा.
४

स्नेहलत्यागात्स्वरूपता ॥ ज्ञानी तु बरिसंत्यागाद्बलवीर्यः सदैव हि ॥ १० ॥ मार्गमांसपरित्यागात्तरकंचनपश्यति ॥ शोकरस्यपरित्यागा
त्ब्रह्मवासमवाप्यते ॥ ११ ॥ ज्ञानं लावकसंत्यागादाज्यत्यागे महत्स्वरवम् ॥ आसवं संपरित्यज्य मुक्तिस्तस्य न दुर्लभा ॥ १२ ॥ सबलः
कनकत्यागाद्रौप्यत्यागेन मानुषः ॥ दधिदुग्धपरित्यागी गंगालोके स्वरवभागभवेत् ॥ १३ ॥ ब्रह्मापायससंत्यागात्तुक्षिप्रत्यागान्महेश्वरः ॥
कंदर्पोऽपूपसंत्यागान्मोदकत्याजकः स्वरवी ॥ १४ ॥ गृहाश्रमपरित्यागी बाह्याश्रमनिषेवकः ॥ चातुर्मास्ये हरिप्रसादेन मातुर्जंवरेशिशुः ॥ १५ ॥
नृपो मरीचिसंत्यागात्कुण्ठीत्यागेन सत्कविः ॥ शर्करायाः परित्यागाज्जायते राजपूजितः ॥ १६ ॥ गुडत्यागान्महाभूतिस्तथा दाडिमवर्जना
त् ॥ रक्तवस्त्रपरित्यागात्जायते जनिवल्लभः ॥ १७ ॥ पट्टकूलपरित्यागादक्षय्यं स्वर्गमाप्यते ॥ माषान्नचणकान्नस्य त्यागान्नैव पुन
र्भवः ॥ १८ ॥ कृष्णवस्त्रं सदा त्याज्यं चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ सूर्यसंदर्शनाच्छुद्धिर्नीलीवस्त्रस्य दर्शनात् ॥ १९ ॥ चंदनस्य परित्यागात्
गांधर्वलोकमश्नुते ॥ कर्पूरस्य परित्यागाद्यावज्जीविमहाधनी ॥ २० ॥ कुसुमस्य परित्यागात्त्रैव पश्येद्यमालयम् ॥ केशरस्य परि
त्यागान्मनुष्यो राजवल्लभः ॥ २१ ॥ यक्षकर्मसंत्यागाद्ब्रह्मलोके महीयते ॥ ज्ञानी पुष्पपरित्यागाच्छ्रद्धात्यागे महत्स्वरवं ॥ २२ ॥
भार्यावियोगं नाप्नोति चातुर्मास्येन संशयः ॥ अलीकवादसंत्यागात्प्रोक्षहारमपावृतम् ॥ २३ ॥ परमर्मप्रकाशश्च सद्यः पापसमाग
मः ॥ चातुर्मास्ये हरौ स्फुप्ते परनिंदां विवर्जयेत् ॥ २४ ॥ परनिंदामहापापपरनिंदामहाभयं ॥ परनिंदामहदुःखं न तस्याः पातकं पर

अ.
४

४

म ॥ २६ ॥ केवलं निंदयेन्नैव तत्पापं लभते गुरु ॥ यथा शृण्वान एवास्यात्पातकी न ततः परः ॥ २७ ॥ केशसंस्कारसंत्यागात्तापत्रय
 विवर्जितः ॥ नरवरो मधरो यस्तु हरो स ते वि शेषतः ॥ २८ ॥ दिवसे दिवसे तस्य गंगास्नानफलं लभेत् ॥ २९ ॥ सर्वोपायैर्विष्णुरेव प्रसा-
 दो योगिभ्यः प्रवरैः सर्ववर्णैः ॥ विष्णोर्नाम्ना मुच्यते घोरबन्धाच्चातुर्मास्ये स्मर्यते सो विशेषात् ॥ ३० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मना-
 रदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये द्रष्टव्यस्तु परित्यागमहिमा वर्णनं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कदा-
 विधिनिषेधौ च कर्तव्यौ कृष्णसन्निधौ ॥ युष्माद्वाक्यामृतं पीत्वा तृप्तिर्मम न विद्यते ॥ १ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कर्कसंक्रो-
 ति दिवसे विष्णुं संपूज्य भक्तितः ॥ फलैरर्घ्यः प्रदातव्यः शस्तजंबूफलेः शुभैः ॥ २ ॥ जंबुद्वीपस्य संज्ञेयं फलेन च विजायते ॥ मंत्रेणा-
 नेन विप्रैर्द्रष्टव्यं धर्मसंयुतैः ॥ षण्मासाभ्यन्तरे मृत्युर्यत्र कापि भवेन्नमः ॥ तन्मया वासुदेवाय स्वयमात्मानि वेदितः ॥ ४ ॥ इ-
 ति मंत्रेणार्घ्यं ॥ ततो विधिनिषेधौ च ग्राह्यौ भक्त्या हरेः पुरः ॥ चातुर्मास्ये समायाते सर्वलोकमहास्रवे ॥ ५ ॥ विधिर्वेदविधिः
 कार्यो निषेधो नियमो मतः ॥ विधिश्चैव निषेधश्च द्वावेतौ विष्णुरेव हि ॥ ६ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सेव्य एव जनार्दनः ॥ विष्णोः कथा
 विष्णुपूजा ध्यानं विष्णोर्न तिष्ठति ॥ ७ ॥ सर्वमेव हरिं प्रीत्यायः करोति समुक्तिमाकृ ॥ वर्णाश्रमविधिर्मूर्तिः सत्यो विष्णुः सनात-
 नः ॥ ८ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण जन्म कृष्णादिनाशनम् ॥ हरिरेव व्रताद्वाह्यो व्रतं देहेन कारयेत् ॥ देहो यंतपसा शोध्यः सप्तदेवेन पो-

चा.मा.मा
५

धिकम् ॥ ९॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ किं व्रतं किं तपः प्रोक्तं ब्रह्मन्ब्रह्मिण्यविस्तरम् ॥ सुमेदेवे मया कार्यं कृतं यच्च महाफल-
म् ॥ १० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ व्रतं विष्णु व्रतं विद्वि विष्णु भक्तिसमेवितम् ॥ तपश्च धर्मवर्तित्वं कृच्छ्रादिकमथापि वा ॥
॥ ११ ॥ शृणु व्रतस्य माहात्म्यं वक्ष्यामि प्रथमं तव ॥ ब्रह्मचर्यं व्रतं सारं व्रतानां मुत्तमं व्रतम् ॥ १२ ॥ ब्रह्मचर्यं तपः सारं ब्रह्मचर्यं महाफ-
लम् ॥ क्रियासकलसकलास्वेव ब्रह्मर्यं विवर्द्धयेत् ॥ १३ ॥ ब्रह्मचर्यं प्रभावेण तप उग्रं प्रवर्त्तते ॥ ब्रह्मचर्यात्परं नास्ति धर्मसाधनमुत्त-
मम् ॥ १४ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सुमेदेव गुणोत्तरम् ॥ महाव्रतमिदं लोके तन्निबोध सदा द्विज ॥ १५ ॥ नारायणमिदं कर्म यः करो-
ति न लिप्यते ॥ शतत्रयं षट्पुनो दिनमाहुश्च वत्सरे ॥ १६ ॥ तन्न नारायणो देवः पूज्यते व्रतकारिभिः ॥ सत्क्रियामसुकीं देवकारयि-
ष्यामि निश्चयः ॥ १७ ॥ कुरुते तद्भूतं प्राहुः सुमेदेव गुणोत्तरम् ॥ वद्विहो मो विप्रभक्तिः श्रद्धा धर्ममतिः शुभा ॥ १८ ॥ सत्संगो विष्णु-
पूजा च सत्यवादो दया हृदि ॥ आज्ञा बोधमधुरा वाणी सच्चरित्रे सदारतिः ॥ १९ ॥ वेदपाठस्तथा स्तेयमहिंसा न्ही क्षमा दमः ॥ निर्लोभ-
ता क्रोधता च निर्माहेयमतारतिः ॥ २० ॥ श्रुति क्रिया परं ज्ञानं कृष्णार्पितमनोगतिः ॥ एतानि यस्य तिष्ठन्ति व्रतानि ब्रह्मवित्तम ॥
२१ ॥ जीवन्मुक्तो नरः प्रोक्तो नैव लिप्यति पातकैः ॥ व्रतं कृतं स ह्यपि सदैव हि महाफलम् ॥ २२ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण ब्रह्मचर्यादि-
सेवनं ॥ अव्रतेन गतं येषां चातुर्मास्यं सदानृणाम् ॥ २३ ॥ धर्मस्तेषां वृथा सद्भिस्तत्त्वज्ञैः परिकीर्तितः ॥ सर्वेषामेव वर्णानां व्रतचर्याम-

अ.
५

५

हाफलम् ॥ २४ ॥ स्वत्पापिविहितावत्सचातुर्मास्येकरवप्रदा ॥ सर्वत्र दृश्यते विष्णुर्व्रतसेवापरैर्नृभिः ॥ २५ ॥ चातुर्मास्येसमायातेप्रा
 लयेतत्प्रयत्नतः ॥ २६ ॥ भजस्वविष्णुं द्विजबन्धितीर्थे वेदप्रभेदमयमूर्तिमजं विराजम् ॥ यत्प्रसादाद्भवति मोक्षमहातरुस्थस्तापं
 नचास्यति नचाः कंसमुद्रवन्तम् ॥ २७ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये व्रतमहिमावर्णनं नाम पंचमो
 ध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ तपःशृणुष्व विप्रेन्द्र विस्तरेण महामते ॥ यस्य श्रवणमात्रेण चातुर्मास्येऽघनाशनम् ॥ १ ॥
 षोडशेनोपचारेण विष्णोः पूजासदा तपः ॥ ततः कृते जगन्नाथे महत्तप उदाहृतम् ॥ २ ॥ करणं पंचयज्ञानां सततं पंच एव हि ॥ तन्नि
 वेद्य हरो चैव चातुर्मास्ये महत्तपः ॥ ३ ॥ चातुर्मास्ये हरिप्रित्यै तन्निवेद्य महत्तपः ॥ ऋतुदानं गृहस्थस्य तप एव सदैव हि ॥ ४ ॥ चातुर्मा
 स्ये हरिप्रित्यै तन्निवेद्य महत्तमः ॥ सत्यवादस्तपो नित्यं प्राणिनां सुविदुर्लभम् ॥ ५ ॥ कृते देवपते कुरुर्वन्न नंत फलभाग्भवेत् ॥ अहिं
 सादिगुणानां च पालनं सततं तपः ॥ ६ ॥ चातुर्मास्ये त्यक्तवैरं महत्तप उदारधीः ॥ तप एव महन्मर्त्यः पंचायतनपूजनम् ॥ ७ ॥ चातुर्मा
 स्ये विशेषेण हरिप्रित्या समाचरेत् ॥ ८ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ ॥ पंचायतनसंज्ञेयं कस्योक्ता सा कथं भवेत् ॥ कथं पूजा च कर्त
 व्या विस्तरेण श्रुतं हृद ॥ ९ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्रातर्मध्याह्निपूजायां मध्ये पूज्यो रविः सदा ॥ रात्रौ मध्ये भवेच्चंद्रस्तद्व
 णं कुक्कुटैः शुभैः ॥ १० ॥ बन्धिकोणेषु हेरंबं सर्वविघ्नोपशान्तये ॥ रक्तचंदनपुष्पैश्च चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ ११ ॥ नैर्ऋतं दलमास्थाय-

भगवान्दुष्टदर्पहा ॥ गृहस्थस्य सदाशत्रुविनाशविधातिसः ॥ नैर्ऋत्यकोणगंविष्णुं पूजयेत्सर्वदाबुधः ॥ सुगंधचंदनैः पु
 षैर्नैवेद्यैश्चातिशोभनैः ॥ १३ ॥ गोत्रजाचोच्यते कोणे पूजनीया सदाबुधैः ॥ पुत्रपौत्रप्रवृत्त्यर्थं सुमनोभिर्मनोहरैः ॥ १४ ॥ ऐशाने
 भगवान् रुद्रः श्वेतपुष्पैः सदाचिंतः ॥ अपमृत्पुविनाशाय सर्वदोषापनुत्तये ॥ १५ ॥ जागर्ति महिमायस्य ब्रह्माद्यैर्नैवल्लिप्यते ॥
 पंचायतनमेतद् द्विपूज्यते गृहमेधिभिः ॥ तप एतत्सदा कार्यं चातुर्मास्ये महत्फलम् ॥ १६ ॥ पर्वकालेषु सर्वेषु दानं देयं तपः सदा ॥ चा
 तुर्मास्ये विशेषेण तदनंतं प्रजायते ॥ १७ ॥ शौचं तु द्विविधं ग्राह्यं बाह्यमाभ्यंतरं सदा ॥ जलशौचं तथा बाह्यं श्रद्धया चांतरं भवेत् ॥
 १८ ॥ इंद्रियाणां ग्रहः कार्यस्तपसो लक्षणं परम् ॥ निवृत्तं इंद्रियं लोल्यं च चातुर्मास्ये महत्तपः ॥ १९ ॥ इंद्रियाश्चान्नसंनियम्य सततं
 स्रवमेधते ॥ नरके हृष्यते प्राण्ये स्तेरे वोत्सथ गामिभिः ॥ २० ॥ ममता रूपाणि ग्राही दुष्टा निर्भर्त्स्य निग्रहेत् ॥ तप एव सदा पुंसां चातु
 र्मास्ये धिगौरवम् ॥ २१ ॥ काम एष महाशत्रुस्तमेकं निर्जयेद्दृढम् ॥ जितकामा महात्मानस्तैर्जितं निरिविलंजगत् ॥ २२ ॥ एतच्च तपसो मू
 लं तपसो मूलमेधतत् ॥ सर्वदा कामविजयः संकल्पविजयस्तपः ॥ २३ ॥ तदेव हि परं ज्ञानं कामो येन प्रजीयते ॥ महत्तपस्तदेवाहुश्चातु
 र्मास्ये फलोत्तमम् ॥ २४ ॥ लोभः सदा परित्याज्यो पापं लोभे समास्थितम् ॥ तपस्तस्यैव विजयश्चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ २५ ॥ मोहः स
 दा विवेकश्च वर्जनीयः प्रयत्नतः ॥ तेन त्यक्तो नरो ज्ञानी न ज्ञानी मोहसंश्रयान् ॥ २६ ॥ मद एव मनुष्याणां शरीरस्थो महारिपुः ॥ सदा

स एव निग्राह्यः स्रुप्ते देवे विशेषतः ॥ २७ ॥ मानः सर्वेषु भूतेषु वसत्य धर्मावहः ॥ क्षमया संविनिर्जित्य चातुर्मास्ये गुणाधिकः ॥ -
 २८ ॥ मात्सर्ये निर्जयेत्प्राज्ञो महापातककारणम् ॥ चातुर्मास्ये जितं तेन न वै लोक्य ममरैः सह ॥ २९ ॥ अहंकारसमाक्रान्ता मुनयो विजि-
 तैर्द्रियाः ॥ धर्ममार्गे परित्यज्य कुर्वंत्युन्मार्गजां क्रियाम् ॥ ३० ॥ अहंकारं परित्यज्य सततं स्रुवमाप्नुयात् ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण त-
 स्य त्यागे महाफलम् ॥ ३१ ॥ एतद्धितपसो मूलं यदेतन्मनसस्य जेतुं ॥ त्यक्तेष्वेतेषु सर्वेषु परब्रह्ममयो भवेत् ॥ ३२ ॥ प्रथमं कायशु-
 ल्यर्थं प्राजापत्यं समाचरेत् ॥ शयने देवदेवस्य विशेषेण महत्तपः ॥ ३३ ॥ हरेस्तु शयने नित्यमेकांतरमुपोषणम् ॥ यः करोति नरो भि-
 त्त्यानसगच्छेद्यमालयम् ॥ ३४ ॥ हरिस्थायेनरो नित्यमेकभक्तं समाचरेत् ॥ दिवसे दिवसे तस्य द्वादशाहफलं लभेत् ॥ ३५ ॥ चा-
 तुर्मास्ये नरो यस्तु शकाहारपरो यदि ॥ पुण्यं क्रतुसहस्राणां जायते नात्र संशयः ॥ ३६ ॥ चातुर्मास्ये नरो नित्यं चांद्रायणव्रतं चरेत् ॥
 मासैकमासितत्पुण्यं वर्णितुं नैव शक्यते ॥ ३७ ॥ स्रुप्ते देवे च पाराकंयः करोति विशुद्धधीः ॥ नारी वा श्रद्धया युक्तो शतजन्माघनाशनं
 ॥ ३८ ॥ कृच्छ्रं सर्वं भवेद्यस्तु स्रुप्ते देवे जनार्दने ॥ पापराशिं विनिर्धूय वैकुण्ठे गणतां व्रजेत् ॥ ३९ ॥ तस्य कृच्छ्रपरो यस्तु स्रुप्ते देवे जनार्दने ॥
 कीर्तिं संप्राप्य वा पुत्रं विष्णुसायुज्यतां व्रजेत् ॥ ४० ॥ दुग्धाहारपरो यस्तु चातुर्मास्ये भिजायते ॥ तस्य पापसहस्राणि विलयं यांति देहतः
 ॥ ४१ ॥ मितान्नाशनं कृद्धीरश्चातुर्मास्ये नरो यदि ॥ निर्धूय सकलं पापं वैकुण्ठपदमाप्नुयात् ॥ ४२ ॥ एकान्नाशनं कृन्मर्त्ये नरो गौरभिभूयते

चा-मा-मा

७

अक्षारलवणाशीचचातुर्मास्येनपापभाक् ॥ ४३ ॥ कृताहारोमहत्पापैर्निर्मुक्तोजायतेध्रुवम् ॥ हरिसुहृश्यमासेषुचतुर्षुचनसंशयः ॥ ४४ ॥
कंदमूलाशनकरःपूर्वजान्सहआत्मना ॥ उत्सृत्यनरकात्थोरात्त्यातिविष्णुसलोकताम् ॥ ४५ ॥ नित्यांबुप्राशनकरश्चातुर्मास्येयदाभवे
त् ॥ दिनेदिनेश्वमेधस्यफलमाप्नोत्यसंशयः ॥ ४६ ॥ शीतवृष्टिसहोयस्तुचातुर्मास्येनरोभवेत् ॥ हरिप्रीत्यैजगन्नाथस्तस्यात्मानं प्रयच्छ-
ति ॥ ४७ ॥ महापाराकसंज्ञंतुमहत्तपउदाहृतम् ॥ मासेकमुपवासेनसर्वेपूर्णेप्रजायते ॥ ४८ ॥ देवस्वापदिनादौतुयावत्पावित्रद्वादशी ॥ प-
वित्रद्वादशीपूर्व्यावच्छ्रावणद्वादशी ॥ ४९ ॥ महापाराकमेतद्विद्वितीयं परिकीर्तितम् ॥ श्रवणद्वादशीपूर्वंप्राप्तिश्चाश्विनद्वादशी ॥
५० ॥ महापाराकंतृतीयंप्राज्ञैश्चसमुदाहृतं ॥ आश्विनद्वादशीचादौप्राप्तादेवसुबोधिनी ॥ ५१ ॥ महापाराकमेतद्विचतुर्थं परिकथ्यते
॥ एतेषामेकमपिचनारीवापुरुषोऽपिवा ॥ ५२ ॥ यःकरोतिमहाभक्त्यासचविष्णुःसनातनः ॥ इदंचसर्वतपसांमहत्तपउदाहृतम् ॥ ५३ ॥
दुष्करंदुर्लभंलोकेचातुर्मास्येमरवाधिकम् ॥ दिवसेदिवसेतस्ययज्ञायुतफलंस्मृतम् ॥ ५४ ॥ महत्तपइदंयेनकृतंजगतिदुर्लभम् ॥ इदमे-
वमहापुण्यमिदमेवमहत्तरवम् ॥ ५५ ॥ इदमेवपरंश्रेयोमहापाराकसेवनम् ॥ नारायणोवसेद्देहेज्ञानंतस्यप्रजायते ॥ ५६ ॥ जीवन्मुक्तः
सभवतिमहापातककारकः ॥ तावद्भुजंतिपापानिनरकास्तावदेवहि ॥ ५७ ॥ तावन्मायासहस्राणियावन्मासोपवासकः ॥ चातुर्मास्यु-
पवासीयोयस्यप्रांगणिकोभवेत् ॥ ५८ ॥ सोपिहत्यासहस्राणित्यत्कानिष्कल्मषोभवेत् ॥ यइदंश्रावयेन्मर्त्योयःपठेत्सततंसवयं ॥ ५९ ॥

अ०

६

७

॥ सोऽपि वाचस्पति समः फलं प्राप्नोत्यसंशयः ॥ ६० ॥ इदं पुराणं परमं पवित्रं शृण्वन् गुणान् पापविशुद्धिहेतुः ॥ नारायणं तं मनसा विचिं
 त्यमृतोऽपि गच्छत्यमृतं सुराधिकम् ॥ ६१ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये तपोमहिमावर्णनं नाम षष्ठो
 ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ उपचारैः षोडशभिः पूजनं क्रियते कथम् ॥ तेके षोडशभावाः स्युर्नित्यं वाशयने ह
 रैः ॥ १ ॥ एतद्विस्तरते ब्रूहि मुच्छतो मे प्रजापते ॥ तव प्रसादमासाद्य जगत्पूज्यो भवाम्यहम् ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ वि
 ष्णुमक्तिदृढाकार्या वेदशास्त्रविधानतः ॥ वेदमूलमिदं सर्वं वेदो विष्णुः सेनातनः ॥ ३ ॥ ते वेदा ब्राह्मणा धारा ब्राह्मणा आग्निदेव-
 ताः ॥ अग्नौ प्रास्ता हुतिर्विप्रो यज्ञदेव यजन्मदा ॥ ४ ॥ जगत्संधारयेत्सर्वं विष्णुपूजासमः सदा ॥ नारायणः स्मृतो ध्यातः क्लेशदुः
 र्यादिनाशनः ॥ ५ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण जलरूपगतो हरिः ॥ जलादन्नानि जायन्ते जगतां तृप्तिहेतवे ॥ ६ ॥ विष्णुदेहांशसंभूतं तद-
 न्नं ब्रह्म इष्यते ॥ तदन्नं विष्णवे दत्त्वा ह्यावाहनपुरःसरम् ॥ ७ ॥ पुनर्जन्मजराक्लेशं संस्कारैर्नामिषूयते ॥ आकाशसंभवो देह एक
 एव पुरा भवत् ॥ ८ ॥ ततो यजुः सामसंज्ञां ऋग्वेदः प्रापभूतये ॥ ऋग्वेदोऽभिहितः पूर्वयजुः सहस्रशीर्षेति च ॥ ९ ॥ षोडशर्चं महा-
 सूक्तं नारायणमयं परम् ॥ तस्याऽपि पाठमात्रेण ब्रह्मसूत्या निवर्तते ॥ १० ॥ विप्रः पूर्वैर्न्यसेद्देहं स्मृत्युक्तेन निजे बुधः ॥ ततस्तत्प्रतिमायां
 च शालग्रामे विशेषतः ॥ ११ ॥ क्रमेण च ततः कुर्यात्पश्चादावाहनादिकं ॥ आवाह्य सकलं रूपं वैकुण्ठध्यानसेवितम् ॥ १२ ॥ कौस्तुभेन वि

चा-मा-मा

८

राजतंसूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ दंडहस्तं शिरवारसूत्रसहितं पीतवाससम् ॥ १३ ॥ महासंन्यासिनं ध्यायेत्चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ एवं-
रूपमयं विष्णुं सर्वपापघ्नं हारिणाम् ॥ १४ ॥ आवाहयेच्च पुरतो ध्यानमत्यद्विजोत्तम ॥ क्रत्वा प्रथमया चास्य ओंकारादावुदीर्णया ॥ १५ ॥
द्वितीयया चासनं च पार्षदैश्च समन्वितम् ॥ सौवर्णान्यासना न्येषां मनसा परिचिंतयेत् ॥ १६ ॥ चिंतनैर्मक्तियोगेन परिपूर्णं च तद्भवेत्
पाद्यं तृतीयया कार्यं गंगां तत्र स्मरेद्बुधः ॥ १७ ॥ अर्घ्यः कार्यस्ततो विष्णोः सरिद्धिः सप्तसागरैः ॥ पुनराचमनं कार्यं ममृतेन जगत्पतेः
॥ १८ ॥ त्रिमिराचमनैः शुद्धिर्ब्राह्मणस्य निगद्यते ॥ अद्भिस्तु प्रकृतिस्थाभिर्हनिभिः फेनबुद्बुदैः ॥ १९ ॥ हृत्कंठतालुगामिश्रय
थावर्णादिजातयः ॥ शुद्धे नरन्त्रीश्च शूद्रश्च सकृत्स्पृष्टाभिरंततः ॥ २० ॥ पंचचाचमनं कार्यं भक्तियुक्तेन चेतसा ॥ भक्तिग्राह्यो हृषीकेशो
भक्त्यात्मानं प्रयच्छति ॥ २१ ॥ ततः स्रवांसितैस्तोयैः सर्वौषधिसमन्वितैः ॥ शेषोदकैः स्वर्णघटैः स्नानं देवस्य कारयेत् ॥ २२ ॥ तीर्थो
दकैः श्रद्धया च मनसा स सुपाहृतैः ॥ अश्रद्धयारत्नराशिः प्रदत्तो निष्फलो भवेत् ॥ २३ ॥ वार्यपि श्रद्धया दत्तमनंतत्वाय कल्पते ॥ चा
तुर्मास्ये विशेषेण श्रद्धया पूयते नरः ॥ २४ ॥ श्रद्धास्नानं ततः कार्यं पुनराचमनं भवेत् ॥ दद्याच्च वाससी स्वर्णमहिते भक्तिशक्तितः ॥
२५ ॥ आच्छादितं जगत्सर्वं वस्त्रेणाच्छादितो हरिः ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण वस्त्रदानं महाफलम् ॥ २६ ॥ पुनराचमनं देयं यतये वि
ष्णुरूपिणे ॥ वस्त्रदानं च सप्तम्यां कार्यं विष्णोर्मुनीश्वर ॥ २७ ॥ यज्ञोपवीतमष्टम्यां तच्चाध्यात्मतया शृणु ॥ सूर्यकोटिसमस्पर्शं

अ०

७

८

तेजसाभास्करंतथा ॥२८॥ क्रोधाभिभूते विप्रेतु तडित्कोटिसमप्रभम् ॥ सूर्येदुवह्निसंयोगादुणत्रयसमन्वितम् ॥२९॥ त्रयीमयं ब्रह्मवि
 ष्णुरुद्ररूपं त्रिविष्टपम् ॥ यस्य प्रभावाद्दिप्रदमानवो द्विज उच्यते ॥३०॥ जन्मना जायते शूद्रः संस्काराद्द्विज उच्यते ॥ शापानुग्रहसामर्थ्ये
 तथा क्रोधः प्रसन्नता ॥३१॥ त्रैलोक्यप्रवरत्वं च ब्राह्मणादेव जायते ॥ न ब्राह्मणसमो बंधुर्न ब्राह्मणसमागतिः ॥३२॥ न ब्राह्मणसमः क-
 श्चिन्नैलोक्ये स चराचरे ॥ दत्तो पर्वीत ब्रह्मण्ये सप्तै देवे जनार्दने ॥३३॥ सर्वजगद्ब्रह्ममयं संजातं नात्र संशयः ॥ न वम्यां च स्रले पश्चक
 र्त्तव्यो यज्ञमूर्तये ॥३४॥ सयक्ष कर्दमैर्लिप्तो विष्णुर्येन जगद्गुरुः ॥ तेनाप्यायितमेतद्द्विवासितं यशसा जगत् ॥३५॥ तेजसाभास्वरो लो
 के देवत्वं प्राप्यमानवः ॥ ब्रह्मलोकादिके लोके मोदते चंदनप्रदः ॥३६॥ चंदनालेपस्रस्रगं विष्णुं पश्यंति मानवाः ॥ न ते यमपुरं यांति चातु
 र्मास्ये विशेषतः ॥३७॥ दशम्यां पुष्पपूजा च भक्तिपूजा तथैव च ॥ पुष्पैश्चैव सदा लक्ष्मीर्वसत्येव निरंतरा ॥३८॥ लक्ष्म्या सर्वत्र गामिन्या
 दोषो नैव प्रजायते ॥ यथा सर्वमयो विष्णुर्न दोषैरनुभूयते ॥ तथा सर्वमया लक्ष्मीः सतीत्वान्नैव हीयते ॥ प्रतिमासं च सर्वास्तु सर्वभू
 तेषु नित्यदा ॥४०॥ मनुष्यदेवपितृषु पुष्पपूजा विधीयते ॥ पुष्पैः संपूजितो येन हरिरेकः श्रिया सह ॥४१॥ आब्रह्मस्तं भूपर्यंतं पूजितं ते
 नैव जगत् ॥ अतः स्रष्टवैतकुसुमैर्विष्णुं संपूजयेत्सदा ॥४२॥ चातुर्मास्ये विशेषेण भक्तियुक्तः सदा शुचिः ॥ भक्त्या स्रविहिता ब्रह्मन्
 पुष्पपूजा नैर्यदि ॥४३॥ यं यं काममभिधाय नृत्तस्य सिद्धिर्निरंतरा ॥ पुष्पैरुपचितावान्ये यद्यन्ये प्रणमंति च ॥४४॥ तेषामप्यक्षयालो

चा-मा-मा

९

काश्चातुर्मास्ये अधिकं फलम् ॥ एकादश्यां धूपदानं कर्तव्यं यतये हरौ ॥ ४५ ॥ वनस्पतिरसो दिव्यो गंधाढ्यो गंध उत्तमः ॥ आग्नेयः सर्वदे-
वानां धूपोऽयं प्रतिगृह्यताम् ॥ ४६ ॥ इमं मंत्रं समुच्चार्य धूपमागरुजं शुभम् ॥ दद्याद्भगवते नित्यं चातुर्मास्ये महाफलम् ॥ ४७ ॥ कर्पूर-
चंदनदलैः सितामधुसमन्वितम् ॥ मांसीजटाभिः सहितैः सुमेदेवैः यत्नतः ॥ ४८ ॥ देवाग्राणेन तु धूपं घ्राणहरं शुभम् ॥ द्वाद-
श्यां दीपदानं तु कर्तव्यं मुक्तिमिच्छुभिः ॥ ४९ ॥ दीपः सर्वेषु कार्येषु प्रथमस्तेजसां पतिः ॥ दीपस्तमो घनाशाय दीपः कांतिं प्रयच्छ-
ति ॥ ५० ॥ तस्माद्दीपप्रदानेन प्रीयतां मे जनार्दनः ॥ इमं पौराणजं मंत्रं क्रुचावेदे स मन्वितम् ॥ दीपप्रदाने सकलं प्रयुक्तं नाशयेदयं ॥ ५१ ॥
चातुर्मास्ये दीपदानं कुरुते यो हरेः पुरः ॥ तस्य पापमयोरंशानि मेघादपि दह्यते ॥ ५२ ॥ तावत्पापानि गर्जेति तावाद्द्विभ्यति पातकी ॥
यावन्नाविहितो भास्वान् दीपो नारायणगृहे ॥ ५३ ॥ दर्शनादपि दीपस्य सर्वसिद्धिर्नृणां भवेत् ॥ कामनायां समुद्दिश्य दीपं कारयते ह-
रौ ॥ ५४ ॥ सा सा सिल्यति निर्विघ्ना सुमेः नंतं गुणोत्तरम् ॥ पंचायतनसंस्थेषु तथा देवेषु पंचसु ॥ ५५ ॥ विहितं दीपदानं च चातुर्मास्ये-
महाफलम् ॥ ५६ ॥ एको विष्णुस्तु पश्यते मुक्तिदाता नित्यं ध्यातः पूजितः संस्तुतश्च ॥ यच्चाऽभीष्टं यच्च गेहे शुभं वा तत्तद्देयं मोक्षहेतुर्नृ-
वर्यैः ॥ ५७ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये तपोधिकारोऽष्टोपचारदीपमहिमावर्णनं ना-
म सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ हरेर्दीपस्तु महापादधिकोऽयं प्रकुर्वते ॥ वैकुण्ठवास एव स्यात्सर्वमेश्वर्य

अ-
७

९

मवाञ्छितम् ॥१॥ ॥कार्तिकेय उवाच ॥ ॥दीपोऽयं विष्णु भुवने मंत्रवद्विहितो नरैः ॥ सदा विशेष फलदो चातुर्मास्येऽधिकः
कथम् ॥२॥ ॥ईश्वर उवाच ॥ विष्णुर्नित्याधिदैवं मे विष्णुः पूज्यः सदा मम ॥ विष्णुमेनं सदा ध्यायेद्दिष्णुर्मतः परो हि सः ॥३॥ सवि-
ष्णुबल्लभो दीपः सर्वदा पापहारकः ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण कामना सिद्धिकारकः ॥४॥ विष्णुर्दीपेन संतुष्टो यथा भवति पुत्रक ॥ तथा-
यज्ञसहस्रैश्च वरं नैव प्रयच्छति ॥५॥ स्वल्पव्ययेन दीपः स्यात्फलमानं तर्कनृणाम् ॥ अनेनैवायने प्राप्ते पुण्यसंख्या न विद्यते ॥६॥
तस्मात्सर्वात्मभावेन श्रद्धया संयुतेन च ॥ दीपप्रदानं कुरुते हरेः पापैर्न लिप्यते ॥७॥ उपचारैः षोडशैर्कर्यति रूपे हरो पुनः ॥ दीपप्रदा
नैविहिते सर्वमुद्योतितं जगत् ॥८॥ ॥ब्रह्मोवाच ॥ ॥दीपादनंतरं ब्रह्मन्नन्नस्य च निवेदनम् ॥ त्रयोदश्यां भक्तियुक्तैः कार्यं
मोक्षपदस्थितैः ॥९॥ अमृतं संपरित्यज्य यदन्नं देवता अपि ॥ स्पृहयंति गृहस्थस्य गृहद्वारगताः सदा ॥१०॥ हरौ स्फुप्ते विशेषेण प्रदेयः
प्रत्यहं नरैः ॥ फलैरर्घ्यः प्रदातव्यस्तत्कालसमुदाहृतैः ॥११॥ तांबूलवल्लीपत्रैश्च तदा पूगफलैः शुभैः ॥ द्राक्षाजं द्वाग्ध्रजफलैररवोदौर्दा
डिमैरपि ॥१२॥ बीजपूरफलैश्चैव दद्यादर्घ्यं स भक्तितः ॥ शंखतौयं समादाय तस्योपरि फलं शुभं ॥१३॥ मंत्रेणानेन विप्रैर्द्रुकेशवाय-
निवेदयेत् ॥ पुनराचमनं देयमन्नदानादनंतरम् ॥१४॥ आर्तिव्यंचततः कुर्यात्सर्वपापविनाशनम् ॥ चतुर्दश्यां पुनः कार्यं यतये संप्रदी-
यते ॥१५॥ पंचदश्यां भ्रमः कार्यो सर्वदिक्षु द्विजैः सह ॥ सप्तसागरजैस्तौयैर्दत्तैर्यत्फलमाप्स्यते ॥१६॥ ततो यदनाच्च हरेः प्राप्यते वि

षुबलुभैः॥चतुर्वारम्भीभिश्चजगत्सर्वेचराचरम्॥१७॥क्रांतंभवतिविप्राग्र्यतत्तीर्थगमनादिकम्॥षोडश्यादेवसायुज्यंचिंत
येद्यागवित्तमम्॥१८॥आत्मनश्चहरेर्नित्यंनमूर्तिमावयेत्तदा॥मूर्त्तामूर्त्तस्वरूपत्वाद्दृश्योभवतियोगवित्॥१९॥तस्मिन्नुद्दष्टेनि-
वर्तेतसदसद्रूपजाक्रिया॥आत्मानंतेजसांमध्येचिंतयेत्सूर्यवर्चसम्॥२०॥अहमेवतदाविष्णुरित्यात्मनिविचारयन्॥लभतेवै-
ष्णवदेहंजीवन्मुक्तोद्विजोभवेत्॥२१॥चातुर्मास्येविशेषेणयोगयुक्तोद्विजोभवेत्॥इयंभक्तिःसमादिष्टामौक्षमार्गप्रदेहरी॥२२॥
इतिश्रीस्कंदपुराणेब्रह्मनारदसंवादेचातुर्मास्यमाहात्म्येअष्टमोऽध्यायः॥८॥॥ईश्वरउवाच॥॥एतत्तेपूजनंवि-
ष्णोःषोडशोपायसंभवम्॥कथितंयद्विजःकृत्वाप्राप्नोतिपरमंपदम्॥१॥यथाचक्षत्रियविशांकरणात्मुक्तिरुत्तमा॥शूद्राणांवा-
धिकारोस्मिन्स्त्रीणांनैवकदाचन॥२॥॥कार्त्तिकेयउवाच॥॥शूद्राणांचतथारूपाणांधर्मोविस्तरतोवद॥केनमु-
क्तिर्भवेत्तेषांकृष्णस्याराधनंविना॥३॥॥ईश्वरउवाच॥॥सच्छूद्रैरपिनौकार्यवेदाक्षरविचारणा॥नश्रोतव्यानप-
ठ्याचपठन्नरकभागभवेत्॥४॥पुराणानांनवैपाठःश्रवणंकारयेत्तदा॥स्मृत्युक्तंसगुरोर्ग्राह्यंनपाठःश्रवणादिकम्॥५॥॥
स्कंदउवाच॥॥सच्छूद्राःकेसमारव्यातास्तांश्चविस्तरतोवद॥केसंतःकेचशूद्राश्चसच्छूद्रानामतश्चके॥धर्मोदायस्यपत्नी
स्यात्ससच्छूद्रउदाहृतः॥समानकुल्याद्योग्यरूपादशदोषविवर्जिताः॥७॥उद्दोढावेदविधिनाससच्छूद्रःप्रकीर्तितः॥अङ्गी-

बा० व्यंगिनीशस्तामहारोगाद्यदूषिता ॥ ८ ॥ अनिदिताशुभकलाचक्षुरोगविवर्जिता ॥ बाधिर्यहीनान्चपलाकन्यामधुरभाषि
 णी ॥ ९ ॥ दूषणैर्दशभिर्हीनावेदोक्तविधिनानरैः ॥ विवाहिताचसापत्नीगृहिणीयस्यसर्वदा ॥ १० ॥ सच्छुद्रः सर्वविज्ञेयो देवादी-
 नां विभागकृत् ॥ पुण्यकार्येषु सर्वेषु प्रथमं सा प्रकीर्तिता ॥ ११ ॥ तथासुविहितो धर्मः संपूर्णफलदायकः ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण-
 तथासहगुणाधिकः ॥ १२ ॥ भार्यारतिः शुचिर्मृत्यादीनां पोषणतत्परः ॥ आह्लादिकारको नित्यमिष्टापूर्तप्रसाधकः ॥ १३ ॥ नमस्का-
 रादिमंत्रेण नामसंकीर्तनेन च ॥ देवास्तस्य चतुष्टयं ति पंचयज्ञादिकैः शुभैः ॥ १४ ॥ स्नानं च तर्पणं चैव बन्दिहोमोऽप्यमंत्रकः ॥ ब्रह्मय-
 ज्ञोऽतिथेः पूजा पंचयज्ञान्नसंत्यजेत् ॥ १५ ॥ कार्ये रूपाभिश्च शूद्रैश्च ह्यमंत्रं पंचयज्ञकम् ॥ पंचयज्ञैश्च संतुष्टायथैषां पितृदेवताः ॥
 १६ ॥ तथापतिव्रतायाश्च पतिशुश्रूषया सदा ॥ पतिव्रताया देहेतु सर्वदेवाश्च संतिहि ॥ १७ ॥ अतस्ताभ्यां समं ताभ्यां धर्मादीनां समाग-
 मः ॥ यदोभयोर्मतेष्टे संतुष्टाः पितृदेवताः ॥ १८ ॥ कार्यादीनां च सर्वेषां संगमस्तत्र नित्यदा ॥ चातुर्मास्ये समायाते विष्णुभक्त्या
 तयोः शिवम् ॥ १९ ॥ समानजाति संभूता पत्नीयस्य धृता भवेत् ॥ पूर्वो भर्ता ह्येमागी स्यात् द्वितीयस्य न किंचन २० अर्थकार्याधिका
 रो स्यात्तेन धर्मान्दधारिणी ॥ स्वस्वकृतं सदैव स्यात्तयोः कर्म शुभाशुभम् ॥ २१ ॥ यानुगच्छति भर्तारं मृतं सततपसा द्विज ॥ सा-
 ध्वी सा हि परिज्ञेया तथा चोद्धियते कुलम् ॥ २२ ॥ अन्यजातिमृतं चाथ धृता वापि विवाहिता ॥ वैश्वानरस्य मार्गेण सा तमुद्धर

तेपतिम् ॥ २२ ॥ यथाजलाच्चजंबालः कृष्यते धार्मिकैर्नृभिः ॥ एवमुद्धरते साध्वी भर्तारं याः नृगच्छति ॥ २४ ॥ अन्यजातिसमुद्भू-
ता अन्येन विधृता यदि ॥ तावुभौ धर्मकार्येषु संत्याज्यौ नित्यदा मृतौ ॥ २५ ॥ स्वस्वकर्म प्रकुरुतः सत्कर्मजं स्वकं फलम् ॥ तस्माद्दरि-
ष्ठाहीना वा सलुल्याश्चूडसंभवैः ॥ २६ ॥ धृतानकार्या सापत्नीयत्करोति न वर्द्धते ॥ तथा सह कृतं पुण्यं वर्द्धते दशधोत्तरम् ॥ २७ ॥ अ-
नंततृप्तिदं नैव तत्कृतैरपि वा तथा ॥ क्रयक्रीता च या कन्या दासी सा परिकीर्तिता ॥ २८ ॥ सच्छूद्रस्याधिकारे सा कदाचिन्नैव जायते ॥
या कन्या स्वयमुद्यम्य पित्रा दत्ता वराय च ॥ विवाहविधि नो दूढापितृदेवार्थसाधिनी ॥ सुलक्षणा विनीता या विवेकादिगुणाशुभा
॥ ३० ॥ सच्चरित्रापतिपरा सा तेभ्यो दातुमर्हति ॥ विशुद्धकुलजा कन्या धर्मोदाधर्मचारिणी ॥ ३१ ॥ सा पुनाति कुलं सर्वमातृतः पितृ-
तस्तथा ॥ एष एव मया प्रोक्तः सच्छूणा परो विधिः ॥ ३२ ॥ अधोजातिसमुद्भूता सच्छूद्रात्महीनजा ॥ विवाहो दशधा तेषां दशधा पु-
त्रनामवेत् ॥ ३३ ॥ चत्वार उत्तमाः प्रोक्ता विवाहा सुनिसत्तम ॥ शेषाः सर्वप्रकृतिषु कथिताश्च पुरा विद्वैः ॥ ३४ ॥ प्राजापत्यस्तथा ब्राह्मो-
दैवार्षाश्चातिशोभनाः ॥ गांधर्वश्चासुरश्चैव राक्षसश्च पिशाचकः ॥ ३५ ॥ प्रातिभोधातिनश्चेति विवाहाः कथिता दश ॥ एते हि
हीनजातीनां विवाहाः परिकीर्तिताः ॥ ३६ ॥ औरसः क्षेत्रजश्चैव दत्तः कृत्रिम एव च ॥ गूढोत्पन्नोपविद्धश्च कानीनश्च सहोदकः ॥
३७ ॥ क्रीतः पौनर्भवश्चापि पुत्रा दशविधाः स्मृताः ॥ औरसा दपि हीनाश्च तेऽपि तेषां शुभावहाः ॥ ३८ ॥ अष्टादशमितानी चाप्रकृती

ल॥ सधर्मनिरतः स्यात्तो विष्णुब्राह्मणपूजकः॥ २॥ न्यायागतधनो नित्यं शांतः सर्वजनप्रियः॥ सत्यवार्ताविवेकज्ञस्तस्य भार्या च
सुंदरी॥ ३॥ धर्मोदावेदविधिना समानकुलजा शुभा॥ पतिव्रता महाभागा देवद्विजहितेरता॥ ४॥ काश्यां संबन्धिता बाला वैजयंत्या-
विवाहिता॥ सा धर्माचरणे दक्षा वैष्णवव्रतचारिणी॥ ५॥ भर्ता सह तथा सम्यक्चिक्ती डे सुविनीतवत्। सोऽपि रे मेतया काले हस्तिन्येव म-
हागजः॥ ६॥ अर्थमिः पूर्वपुण्येन जाता तस्य महात्मनः॥ वाणिज्यं स्वजनैर्नित्यं स्वदेशपरदेशजम्॥ ७॥ कारयत्यर्थं जानैश्च परकी-
यस्वकीयजैः॥ एवमर्थश्च बहुधा संजातो धर्मदर्शनः॥ ८॥ पुत्रद्वयं च संजातं पितुः शुश्रूषणे रतम्॥ तस्य पुत्राः पितुर्भक्ता इव्यादि-
मदवर्जिताः॥ ९॥ पितृवाक्यरताः श्रेष्ठाः स्वधर्माचारशोभनाः॥ पित्रोः शुश्रूषणादन्यन्नामिनंदंति किंचन॥ १०॥ ते संबन्धैः सुसंब-
न्धाः पित्रा धर्मार्थदर्शिना॥ तस्य ल्यो मातृपित्रोर्चाकारयंत्यनिवारितम्॥ ११॥ क्रुद्धिमद्वनंतस्य धनधान्यसमन्वितम्॥ सोऽपि धर्मरतो
नित्यं देवतातिथिपूजकः॥ १२॥ गृहागतो न विमुखो यस्य जातुकदाचन॥ शीतकाले धनं प्रादादुष्णकाले जलान्नदः॥ १३॥ वर्षाकाले वस्त्र-
दश्च बभूवन्नप्रदः सदा॥ वापीकूपतडागादिप्रपादेव गृहाणि च॥ १४॥ कारयत्युचिते काले शिवविष्णुव्रतस्थितः॥ इष्टधर्मस्तु वर्णा-
नां समाचीर्णो महाफलः॥ १५॥ अन्येषां पूर्वधर्माणां तेषां पूतकरः सदा॥ सबभूवधनाढ्योऽपि व्यसनैर्न समाश्रितः॥ १६॥ विष्णुभक्तिर-
तो नित्यं चातुर्मास्ये विशेषतः॥ एकदा गालवमुनिः शिष्यैर्बहुभिरावृतः॥ १७॥ ब्रह्मज्ञानरतः शांतस्तपोनिष्ठो महावशी॥ अग्न्याजगाम

श्रूदस्यगेहेपैजवनस्यसः॥ १८॥ सवाग्भिर्मधुभिस्तस्यअभ्युत्थानासनादिभिः॥ उपचारैः सुदायुक्तः कृतार्थ इवमानयन्॥ १९॥ अ-
द्यमेसफलं जन्मजातं जीवितमुत्तमम् ॥ अद्यमेसफलो धर्मः कुशलश्चोत्थृतस्त्वया॥ २०॥ ममपापसहस्राणि दृष्ट्या दग्धानि ते मुने॥ गृ-
हं मम गृहस्थस्य सकलं पावितं त्वया॥ २१॥ तस्य भक्त्या प्रसन्नो भूद्गतमार्गपरिश्रमः॥ उवाच मुनिशार्दूलः सच्छूद्रं तं कृतांजलिं॥ २२॥
कश्चित्ते कुशलं सौम्यमनो धर्मे प्रवर्तते॥ अर्थानुबन्धाः सततं बंधुदारसुतादयः॥ २३॥ गोविंदे सततं भक्तिर्दानदस्त्वं प्रवर्तसे॥ धर्मार्थका-
मकार्येषु स प्रभावं मनस्तव॥ २४॥ विष्णुपादोदकं नित्यं शिरसाधारयिष्यसि पादोद्भवं च गंगोदं द्वादशाब्दफलप्रदं॥ २५॥ चातुर्मा-
स्ये विशेषेण तत्फलं द्विगुणं भवेत्॥ हरिभक्तिर्हीरिकाया हरिस्तोत्रं हरेर्नृतिः॥ २६॥ हरिध्यानं हरेः पूजाः स मे देवे च मोक्षकृत्॥ एवं ब्रुवा-
णं स मुनिं पुनराह गतिं गतः॥ २७॥ भवद्दृष्ट्या श्रमफलमेतज्जातं न संशयः॥ तथापि श्रोतुमिच्छामि तव वाणीमनामयीं॥ २८॥ भवाद-
शानां गमनं सर्वार्थेषु प्रकल्प्यते॥ ततस्तौ सुसुदायुक्तौ संजातौ हृष्टचेतसौ॥ मुनिं पैजवनो नाम सच्छूद्रः प्राह सं मतः॥ किमागमनकृत्यं-
ते कथयस्व प्रसादतः॥ २९॥ कोवातीर्थं प्रसंगश्च चातुर्मास्ये समीपगे॥ गालवः प्राह सच्छूद्रं धार्मिकं सत्यवादिनम्॥ ३०॥ मम तीर्थावसि-
क्तस्य मासा बहूतरागताः॥ इदानीमाश्रमं यास्ये चातुर्मास्ये समागते॥ ३१॥ आषाढशुक्ले कादश्यां कैरिष्ये नियमं गृहे॥ नारायणस्य प्रीत्यर्थं श्रेयोर्थं
चात्मनस्तथा॥ ३२॥ प्रत्युवाच मुनिर्धर्मान् विनयानतकंधरम्॥ ॥ पैजवन उवाच॥ ॥ मामनुग्रहजां बुद्धिं कुरुष्व द्विजमुंगव॥

वेदेधिकारो नैवास्ति वेदसारजपस्य वा ॥ ३५ ॥ पुराणस्मृतिपाठस्य तस्मात्किंचिद्वदस्व मे ॥ तत्त्वात्मसदृशं किंचिद्भूतिरूपं महाफलम् ॥
 ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सुक्ति संसाधकं वद ॥ ३६ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ शालग्रामे गतं विष्णुं चक्रांकितपुटं सदा ॥ ये च यंति नरा
 नित्यं तेषां भक्तिः स्वदूरतः ॥ ३७ ॥ शालग्रामे मनोयस्य यत्किंचित्क्रियते शुभम् ॥ अक्षय्यं तद्भवेन्नित्यं चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ ३८ ॥ शाल-
 ग्रामशिलायत्रयत्रद्वारावती शिला ॥ उभयोः संगमः प्राप्तो सुक्तिस्तस्य न दुर्लभा ॥ ३९ ॥ शालग्रामशिलायस्यां भूमौ संपूज्यते नृभिः ॥ पं-
 चक्रोऽंशं पुनात्येषा अपि पापशतान्वितैः ॥ ४० ॥ तैजसं पिंडमेतद्ब्रह्मरूपमिदं शुभम् ॥ यस्याः संदर्शनादेव सद्यः कल्मषनाशनम् ॥ ४१
 सर्वतीर्थानि पुण्यानि देवतायतनानि च ॥ नद्यः सर्वमहाशूद्रतीर्थत्वं प्राप्नुवंति हि ॥ ४२ ॥ सन्निधानेन वै तस्याः क्रियाः सर्वत्र शोभनाः ॥ व्र-
 जंति हि क्रियात्वं च चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ ४३ ॥ पूज्यते भवने यस्य शालग्रामशिला शुभा ॥ कोमलैस्तुलसीपत्रैर्विमुखस्तत्र वै यमः ॥ ४४ ॥
 ब्राह्मणक्षत्रियविशोऽसच्छूद्राणामपि वा ॥ शालग्रामाधिकारोऽस्ति न चान्येषां कदाचन ॥ ४५ ॥ ॥ सच्छूद्र उवाच ॥ ॥ ब्र-
 ह्मन्वेदविदां श्रेष्ठ सर्वशास्त्रविशारद ॥ स्त्रीशूद्रादिनिषेधोऽयं शालग्रामे हि श्रूयते ॥ ४६ ॥ मादृशान्त्वं कथं शालग्रामपूजाविधिं वद ॥ ४७
 ॥ गालव उवाच ॥ ॥ असच्छूद्रगतं दासनिषेधं विद्धि मानद ॥ स्त्रीणामपि च सार्धं नानैवाभावः प्रकीर्तितः ॥ ४८ ॥ मा भूत्संशयस्ते-
 नात्र नाशुषे संशयात्फलम् ॥ शालग्रामार्चनपराः शुद्धदेहाविवेकिनः ॥ ४९ ॥ न ते यमपुरं यांति चातुर्मास्येऽपि पूजकाः ॥ शालग्रामार्पितं-

चारमा
१५

माल्यंशिरसाधार यंतिये ॥५०॥ तेषां पापसहस्राणिविलयं यांति तत्क्षणात् ॥ शालग्रामशिलाये तु ये प्रयच्छंति दीपकम् ॥५१॥ तेषां सौर
पुरे वासः कदाचिन्नैव हीयते ॥ शालग्रामगतं विष्णुं स्म नो भिर्मनो हरैः ॥ ये च यंति महाशूद्रस्ते देवे हरौ तु यः ॥५२॥ पंचामृतेन स्नपनं ये कुर्व
तिसदानराः ॥ शालग्रामशिलायां च न ते संसारिणो नराः ॥५३॥ मुक्तेर्निदानममलं शालग्रामगतं हरिं ॥ हृदि न्यस्य सदा भक्त्या यो ध्याय
तिसमुक्तिभाक् ॥५४॥ तुलसीदलजां मालां शालग्रामोपरि न्यसेत् चातुर्मास्ये विशेषेण सर्वकामानवाप्नुयात् ॥५५॥ न तावत्पुष्पजामाला
शालग्रामस्य वल्लभा ॥ सर्वदा तुलसीदेवी विष्णोर्नित्यं शुभाप्रिया ॥५६॥ तुलसीवल्लभानित्यं चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ शालग्रामो महाविष्णु
स्तुलसी श्रीर्न संशयः ॥५७॥ अतो वासितपानीयैः स्नाप्य चंदनचर्चितैः ॥ मंजरीभिर्युतं देवं शालग्रामशिलाहरिम् ॥५८॥ तुलसीसंभव
मिश्रं कृत्वा कामानवाप्नुयात् ॥ पत्रे तु प्रथमे ब्रह्मा द्वितीये भगवान् शिवः ॥५९॥ मंजरीभिर्युतं देवं शालग्रामशिलाहरिम् ॥५९॥ मंजरीदलसं
युक्ता ग्राह्या बुधजनैः सदा ॥ तां निवेद्य हरौ भक्त्या जन्मादिक्षयकारणम् ॥ शालग्रामे धूपराशिं निवेद्य हरितत्परः ॥६१॥ चातुर्मास्ये विशेषे
ण मनुष्यो नैव नारकी ॥ शालग्रामं जनो दृष्ट्वा पूजितं कुसुमैः शुभैः ॥६२॥ सर्वपापविशुद्धात्मा याति तन्मयतां हरौ ॥ यस्तौ त्यज्य गतं वि
ष्णुं गंडकीजलसंभवम् ॥६३॥ श्रुतिस्मृतिपुराणैश्च सोऽपि विष्णुपदं व्रजेत् ॥ शालग्रामशिलायाश्च चतुर्विंशतिसंख्यकाः ॥ फेदाः संति
महाशूद्रतान् शृणुष्व महामते ॥६४॥ इमा द्वादशालोके च चतुर्विंशतिसंख्यकाः ॥ तासां च दैवतं विष्णुं नामानिते वदाम्यहम् ॥६५॥

अ०
११

94

स एव मूर्तश्चतुस्ताराभिर्विंशद्विरेको भगवान्यथाद्यः ॥ स एव संवत्सरनाम संज्ञः स एव ग्रावागत आदिदेवः ॥ ६६ ॥ ॥ इति
 श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चतुर्मास्यमाहात्म्ये पैजवनोपाख्यानं नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ पैजवन उवाच ॥
 एतान् भेदान्मम ब्रूहि विस्तारेण तपोधन ॥ त्वद्वाक्यामृतपानेन तृषानैव प्रशाम्यति ॥ १ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ शृणु विस्तार-
 रतो भेदान्पुराणोक्तान् वदामि ते ॥ यान्छुत्वा मुच्यते वश्यं मनुजः सर्वकिल्बिषात् ॥ २ ॥ पूर्वतु केशवः पूज्यो द्वितीयं मधुसूदनः ॥ संक-
 र्षणस्तृतीयस्तु तोदामोदरः स्मृतः ॥ पंचमो वासुदेवारव्यः षष्ठः प्रद्युम्नसंज्ञकः ॥ सप्तमो विष्णुरुक्तश्चाष्टमो माधव एव च ॥ ४ ॥
 नवमोऽनंतमूर्तिश्च दशमः पुरुषोत्तमः ॥ अधोक्षजस्ततः पश्चाद्द्वादशस्तु जनार्दनः ॥ ५ ॥ त्रयोदशश्च गोविंदश्चतुर्दशस्त्रिविक्रमः ॥
 श्रीधरश्च पंचदशो हृषीकेशस्तु षोडशः ॥ ६ ॥ नृसिंहस्तु सप्तदशो विश्वयोनिस्ततः परम् ॥ वामनश्च ततः प्रोक्तस्ततो नारायणः स्मृ-
 तः ॥ ७ ॥ पुंडरीकाक्षस्तु अष्टमश्चतुर्दशस्ततः परम् ॥ हरिश्च त्रयोविंशतिमः कृष्णश्चांत्युदाहृतः ॥ ८ ॥ शालग्रामस्य भेदास्ते मयोक्ता-
 स्तव शूद्रज ॥ मूर्तिभेदास्तथा प्रोक्ता एते एव महाधनम् ॥ ९ ॥ मूर्तयस्तिथिनामास्युरेकादशयः सदैव हि ॥ संवत्सरेण पूज्यं ते चतुर्विंशति-
 मूर्तयः ॥ १० ॥ देवाश्च ताराश्च तथा चतुर्विंशति संख्यकाः ॥ मासामार्गशिराद्याश्च मासार्थाः पक्षसंज्ञकाः ॥ ११ ॥ अधीश सहितान्नित्यं
 पूजयन् भक्तिभाग्भवेत् ॥ चतुर्विंशति संज्ञं चतुष्टयमुदाहृतम् ॥ १२ ॥ एतच्चतुष्टयं नृणां धर्मकामार्थमोक्षदम् ॥ यः शृणोति नरो भ-

क्त्यापठेद्वापिसमाहितः॥१३॥भूतसर्गस्यगोप्तासौहरिस्तस्यप्रसीदति॥१४॥ ॥इतिश्रीस्कंदपुराणेब्रह्मनारदसंवादेचातुर्मा
स्यमाहात्म्येमूर्त्युत्पत्तिर्नामद्वादशोऽध्यायः॥१२॥ ॥पैजवनउवाच॥ ॥शालग्रामशिलायांचजगदादिःसनातनः॥
कथं पाषाणतां प्राप्नो गंडक्यांतच्चमेवद॥१॥त्वत्प्रसादेनविप्रर्षेहरोभक्तिर्दृढाभवेत्॥भवंतस्तीर्थरूपाहिदर्शनात्पापहारिणः॥२॥ती
र्थामृतावगाहेनयथापावित्रतानृणो॥भवद्वाक्यामृताज्जातान्ताममनसंशयः॥३॥ ॥गालवउवाच॥ ॥इतिहासमि-
मं पुण्यं पुराणेषु च पठ्यते॥यथास एव भगवान् शालग्रामत्वमागतः॥४॥महेश्वरश्चलिंगत्वं कथयेऽहंतवाऽनघ॥पूर्वप्रजापतिर्दे
क्षो ब्रह्मणोऽगुष्ठसंभवः॥५॥तस्यासीदुहितासाध्वीसतीनाम्नीसुलक्षणा॥हरेणोदाविधिज्ञेनवेदोक्तविधिनाततः॥६॥सचका-
रमहायज्ञेह रद्वेषं विमूढधीः॥तेन द्वेषेण महता सती प्रकुपितामृशं॥७॥यज्ञवेद्योसमागम्यवन्दिधारणयातदा॥प्राणायामपरा
भूत्वा देहोत्सर्गं च कारसा॥८॥पितृभागं परित्यज्य स्वभागेन हता सती॥मनसा ध्यानमगमत् शीतलंच हिमालयम्॥९॥यत्र यत्र म
नोयाति स्वकर्मवशां गंमृतौ॥अवतारस्तत्र तत्र जायते नाऽत्र संशयः॥१०॥दृश्यमाना हि सा देवी हिमालयसुताऽभवत्॥तत्र सा पार्व
ती भूत्वा तप उग्रा समाश्रिता॥११॥शिवभक्तिरतानित्यं हरव्रतपरायणा॥शृंगे हि मवतः पुत्री मनोन्यस्य महेश्वरे॥१२॥ततो वर्षस-
हस्रांते भगवान् भूतभाव नः॥अथाजगाम तं देशं विप्ररूपो महेश्वरः॥१३॥तां ज्ञात्वा तपसा शुद्धां कर्मभावेऽपरीक्षितैः॥ततो दिव्य-

वपुर्भूत्वाकरेजग्राहपार्वतीम् ॥१४॥ तपसानिर्जितश्चाऽस्मि करवाणिचकिंप्रियम् ॥ ततः प्राहमहेशानं प्रमाणं मे पिताकुरु ॥१५॥ स
 मर्षान्निसतथोक्तस्तु प्रेषयामास शंकरः ॥ ते तत्र गत्वा समयं वक्तुं हिमवता सह ॥१६॥ निवेद्य च महेशाने प्रेषिता सुनयो ययुः ॥ ततो लग्न
 दिने देवामहे द्रादय ईश्वरं ॥१७॥ ब्रह्मविष्णुपुरोगैश्च पुरोधायाग्नि काययुः ॥ योगसिन्धुः समायातं वरवेषं वृषध्वजम् ॥१८॥ हिमवा
 न्नुपूजयामास मधुपर्कादिकैः शुभैः ॥ उपचारैर्मुदायुक्तो मानयन् कृतकृत्यताम् ॥१९॥ वेदोक्तेन विधानेन तां कन्यां समयोजयत् ॥ पा
 णिग्रहेण विधिना द्विजातिगणसंवृतः ॥२०॥ वह्निं प्रदक्षिणीकृत्य गिरिशस्तदनंतरम् ॥ दानकाले च गोत्रादिपृच्छोलज्जापरो हरः ॥
 २१॥ ब्रह्मणो वचनात्तेन विधि शेषो वशेषितः ॥ चरुप्राशनकाले तु पंचवक्त्रविकाशकृत् ॥२२॥ सहितः सकलैर्देवैः कुतूहलपरायणैः ॥
 गिरिजार्थं समायुक्तो वरः सोऽपि महेश्वरः ॥२३॥ नवकोटिमुखवान् दृष्ट्वा सा दृहा सो जनोऽभवत् ॥ चैदिकी श्रुतिरित्युक्ता शिवत्वं स्थिर
 तां व्रज ॥२४॥ लज्जिता सा परित्यागं न करोत्यं व्रजन्मसः ॥ भर्तारममिता पांगी हरमेवाभ्यगच्छत् ॥२५॥ देवानां पर्वतानां च प्रहृष्टं सकलं
 कुलं ॥ ततो विवाहे संपूर्णहरोऽगात्कौतुकैः कसि ॥२६॥ गणानां चापि सांनिध्ये नामर्षयसदंबिकाम् ॥ पारिबाहृततो दत्वा शैलेन सवि
 सर्जितः ॥२७॥ मानितः सत्कृतश्चापि मंदरा लयमभ्यगात् ॥ विश्वकर्मा ततस्तस्य क्षणेन मणिमद्गृहम् ॥२८॥ निर्ममं देवदेवस्य स्वेच्छाव
 द्विष्णुसुंदरम् ॥ सर्वर्द्धिमत्प्रशस्ता भंमणि विद्रुमभूषितम् ॥२९॥ स्थूणा सहस्र संयुक्तं मणिवेदिमनोहरं ॥ गणानां दिप्रभृतयो यस्य द्वा

रिसमाश्रिताः॥३०॥ त्रिनेत्राशूलहस्ताश्च वभुः शंकररूपिणः॥ वाटिका अस्य परितः पारिजाताः सहस्रशः॥३१॥ कामधेनुर्मणिर्दि-
व्यो यस्य द्वारिसमाश्रितो॥ तस्मिन् मनोहरतरे कामवृद्धि करे गृहे॥३२॥ वसतः पार्वती सार्धं कामोदृष्टिपथं ययौ॥ वायुरूपः शिवं दृष्ट्वा
कामः प्रोवाच शकरं॥३३॥ तमस्ते सर्वरूपाय नमस्ते हृषभध्वज॥ नमस्ते गणनाथाय पाहिनाथ नमोस्तुते॥३४॥ त्वया विरहितं लो-
कं शववत्पृथक् शते मही॥ न त्वयारहितं किंचिद्दृश्यते सचराचरे॥३५॥ त्वंगोप्ता त्वं विधाता च लोकसंहारकारकः॥ कृपां कुरु महादेव देह-
दानं प्रयच्छ मे॥३६॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ यन्मया त्वं पुरा दग्धः पर्वते पुरतोऽनय॥ तस्या एव समीपे त्वं पुनर्देहस्वदेहवान्
॥३७॥ एवमुक्तस्ततः कामः स्वशरीरमुपागतः॥ ववंदे चरणौ शूद्रविनया वनतोऽभवत्॥३८॥ ततो ननामचरणौ पार्वत्या संप्रहृष्ट-
वत्॥ लब्धप्रसादस्ततयोः समीपाद्भुवनत्रये॥३९॥ चचारक्रमहाते जामहामोहबलान्वितः॥ पुष्पधन्वा पुष्पबाणस्त्वाकुंचितशि-
रोरुहः॥४०॥ सदा घूर्णितनेत्रश्च तपोदेहमुपाविशत्॥ दिव्या सर्वैर्दिव्यगंधैर्वस्त्रमाल्यादिभिस्तथा॥४१॥ सरव्यसंभोगसमये प-
रिचक्रुः समंततः॥ एवं प्रकीडतस्तस्य वत्सराणां शतं ययौ॥४२॥ साग्रमेकानि शायद्वैद्युने सक्तचेतसः॥ एतस्मिन्नंतरे देवास्ता-
रकप्रद्वृता भयात्॥४३॥ ब्रह्माणं शरणं जग्मुः स्तत्वा तं शरणं गताः॥ ॥ देवा ऊचुः॥ ॥ तारकोऽसौ महारौद्रस्त्वया द-
त्तवरः पुरा॥४४॥ विजित्य तरसा शक्रं सुंते त्रैलोक्य पूजितः॥ वधोऽपायो यथा तस्य जायते त्वंकुरु स्वयम्॥४५॥ ब्रह्मोवाच ॥

मया दत्तवरश्चाऽसौ मयैवोच्छिद्यते मही ॥ स्वयं संवर्त्य कदुकं छेत्तुं कोऽपि न चाहति ॥ ४६ ॥ तस्मात्तस्य वधोपायं कथयामि महात्मनः ॥
॥ पार्वत्यां यो महेशानात्सूनु रुतपद्यते हि सः ॥ ४७ ॥ दिनसप्तचतुर्भूत्वा तारकं सह निष्यति ॥ इति वाक्यं तु ते श्रुत्वा मंदरं लोकसंदरं ॥ ४८ ॥
ब्रह्मलोकात्समाजग्मुर्पीडिता दैत्यदानवैः ॥ तत्र नंदिप्रभृतयो गणाः शूलभृतः पुरः ॥ ४९ ॥ गृहद्वारोत्थुपावृत्य तस्थुः संयुतचेतसः ॥
॥ ५० ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ देवाश्च दुःस्वातुरचेतसो भृशं हतप्रभास्त्यक्तगृहाश्रयारिव लाः ॥ संप्राप्य मासांश्च तुरस्तपः स्थि-
ता देवे प्रफुल्ले हरतोषणं परम् ॥ ५१ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये पैजवनोपारव्याने त्रयो-
दशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ शक्रादयस्तदेवेशा दुःस्वसंतप्रमानसाः ॥ ईश्वरादर्शनप्राप्तमनः कर्मे-
द्रियारतिम् ॥ १ ॥ न प्रापुर्लोकं नाथं ते कृत्वा यः प्रतिमाकृतिं ॥ तपसाराधयामासुः सर्वभूतहृदि स्थितम् ॥ २ ॥ कपर्दशिरसंदेवं शूल-
हस्तं पिनाकिनम् ॥ कपालरवद्व्यांगधरं दशहस्तं किरीटिनम् ॥ ३ ॥ उमा सहितमीशानं पंचवक्त्रं महाभुजम् ॥ कर्पूरगौरदेहाभंसितभूति-
विभूषितम् ॥ ४ ॥ नागयज्ञोपवीतेन गजचर्मसमन्वितम् ॥ कृष्णसारत्वचाचापिकृतप्रावरणं विभुम् ॥ ५ ॥ कृतध्यानाः स्रगाः स्तत्र वृक्षा-
धारे समाश्रिताः ॥ व्रतचर्या समाश्रित्य प्रचक्रुस्तप उत्तमं ॥ ६ ॥ षडक्षरेण मंत्रेण शैवेन विहितां स्रगाः ॥ ७ ॥ शूद्र उवाच ॥ ॥ व्रत-
चर्या त्वया वासा प्रोक्ता संजायते कथम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मन् विस्तरतो ब्रूहि न तृप्येते वचो मृतैः ॥ ८ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ जपं भ-

सचरवद्वांगं कफालं स्यादिकंतथा ॥ रुंडमालापंचवक्त्रमर्द्धचंद्रं चमूर्धनि ॥ ११ ॥ चित्रकृत्त्वक्परीधानं कौपीनं कुंडलद्वयम् ॥ घंटा युग्मं
 त्रिशूलं च सूत्रं चर्या स्वरूपकम् ॥ १० ॥ अमी मिलं क्षणैर्लक्ष्यं मयोक्तं तव शूद्रज ॥ अनेन विधिना सर्वदेवा वह्निपुरोगमाः ११ सर्वे आरा
 धयामासुः सर्वोपायेर्वरप्रदम् ॥ चातुर्मास्ये च संपूर्णे संपूर्णे कार्तिके मले ॥ १२ ॥ चीर्णव्रतानुसरान् दृष्ट्वा विश्रुत्वा श्रमहेश्वरः ॥ म-
 निते तेषां ददौ तुष्टो जीवात्मा सर्वभूतहृक् ॥ १३ ॥ शतरुद्रियजाप्येन विधानसहितेन च ॥ ध्यानेन दीपदानेन चातुर्मास्ये तु तोषसः १४
 पूजनैः षोडशविधैर्यथा विष्णोस्तथा परे ॥ कुर्वाणान् भक्तिभावेन ज्ञात्वा देवान् समागतान् ॥ १५ ॥ प्रहृष्टो भगवान् रुद्रो ददौ तेषां-
 शुभामतिं ॥ ततः संमन्त्र्य ते देवा वह्निं स्तुत्वा यथार्थतः ॥ १६ ॥ प्रसन्नवदनं चक्रुः कार्यसाधनतत्परम् ॥ कर्मसाक्षी महातेजाः कृत्वा पा-
 रावतं वपुः ॥ १७ ॥ प्रविवेश ततो मध्ये द्रष्टुं देवं महेश्वरम् ॥ चकार गतिविक्षेपं गुंठनैरवगुंठनैः ॥ लुंठनैः सर्पणैश्चैव चारुरूपोद्भूतं गति-
 तं दृष्ट्वा भगवांस्तत्र कारणं समबुद्ध्यत ॥ १८ ॥ उर्ध्वरेतास्ततस्तस्मिन् ससर्ज सौदधारतम् ॥ वीर्यं वह्निमुखे चैव सोत्पपात गृहाह-
 हिः ॥ १९ ॥ गते तस्मिन् परंगे यत्पार्वती विफलश्रमा ॥ संक्रुत्वा सर्वदेवानां सा शशाप महेश्वरी ॥ २० ॥ यस्मान्ममेच्छा विहता भवद्भिर्दु-
 ष्टबुद्धिभिः ॥ तस्मात्पाषाणतामाशु व्रजंतु त्रिदिवोकसः ॥ २१ ॥ निरपत्या निर्दयाश्च सर्वदेवा भविष्यथ ॥ ततः प्रसादयामासुः प्रण-
 ताः शापयं भिताः ॥ २२ ॥ महद्दुःखं संप्रविष्टाः पुनः पुनरथाः ब्रुवन् ॥ २३ ॥ ॥ देवा उचुः ॥ ॥ त्वं माता सर्वदेवानां सर्वसा-

श्रीसनातना ॥ उत्पत्तिस्थितिसंहारकारणं जगतां सदा ॥ २५ ॥ प्रकृतिरूपात्वं महाप्रकृतिसमाश्रिता ॥ अपर्णातपसां धात्री भू
 तथात्री वस्त्रधरा ॥ २६ ॥ मंत्राराध्यामंत्रबीजं विश्वबीजलयस्थितिः ॥ यज्ञादिफलधात्री च स्वाहारूपेण सर्वदा ॥ २७ ॥ मंत्रयं
 त्रसमोपेता ब्रह्मविष्णुशिवादिषु ॥ नित्यरूपामहारूपा सर्वरूपानिरंजना ॥ २८ ॥ दोषत्रयसमाक्रांतजननैः श्रेयसप्रदा ॥ महा-
 लक्ष्मीमहाकालीमहादेवीमहेश्वरी ॥ २९ ॥ विश्वेश्वरीमहामायामायाबीजवरप्रदा ॥ वररूपावरेण्यात्वं वरदात्री वरासक्ता ॥ ३० ॥
 बिल्वपत्रैः शुभैर्येत्वां पूजयन्ति नराः सदा ॥ तेषां राज्यप्रदात्री च कामदासिद्धिदा सदा ॥ ३१ ॥ चातुर्मास्यैः चिताये स्त्वं बिल्वपत्रैर्विशो-
 षतः ॥ तेषां वाञ्छितसिद्धयर्थं जाता कामदुया स्वयम् ॥ ३२ ॥ ये च यन्ति सदा लोके महेश्वरसमन्विताम् ॥ बिल्वपत्रैर्महाभक्त्या न तेषां दुः-
 खदुष्कृती ॥ ३३ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण तव पूजामहाफला ॥ अद्य प्रकृतियैर्लोके बिल्वपत्रैस्तु पूजिता ॥ विधास्यति महेशानि तेषां ज्ञा-
 नमनुत्तमं ॥ चातुर्मास्यैः धिक् फलं बिल्वपत्रैर्वरानने ॥ ३४ ॥ उमामहेश्वरप्रीत्यै दत्तं विधिवदक्षयम् ॥ यथा श्रीस्तुलसी वृक्षे तथा बिल्वे
 च पार्वती ॥ ३५ ॥ त्वं मूर्त्या दृश्यसे विश्वं सकलाभीष्टदायिनी ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सेवितो द्वौ महाफलौ ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपु-
 राणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये इंद्रादीनां शापप्रदानपैजवनोपारव्यानं नाम चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ पैजवन
 उवाच ॥ ॥ श्रीः कथं तुलसीरूपा बिल्ववृक्षे च पार्वती ॥ एतच्च विस्तरेण त्वं मुने तत्त्वं वद प्रभो ॥ १ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥

पुरादैवास्तरेयु ल्येदानवाबलदर्पिताः॥ देवान्निर्जघुःसंग्रामेयोररूपाःसुदारुणाः॥२॥ देवाश्चभयसंविग्ना ब्रह्माणंशरणंययुः॥ ते-
स्तृत्वापितरंनत्वा बृहस्पतिपुरःसराः॥३॥ तस्युःप्रोजलयःसर्वेतातुवाचपितामहः॥ किमर्थेस्वाननि करमस्मत्त्रेहमुपागताः॥४॥
कारणंकथ्यतामासु वन्हीद्वस्रभिर्युताः॥ ॥ देवा ऊचुः॥ ॥ दैत्यैःपराजितास्तातसंगरेऽदुतकारिभिः॥५॥ वयंसर्वे-
पराक्रांताअतस्त्वांशरणंगताः॥ ब्राह्मस्मान्देवदेवेशशरणंसमुपागतान्॥६॥ तच्छ्रुत्वाभगवान्प्राह ब्रह्मा लोकपितामहः॥ मयानश-
क्यतेकर्तुंपक्षःकस्यजनस्यच॥७॥ वक्ष्याम्युपायंसद्धर्माश्रितानांभवतांपुरा॥ एकदाशिवभक्तानांविवादःसमहानभूत्॥८॥ समंके-
शवभक्तैश्चपरस्परजयैषिणः॥ ततस्तुभगवानुद्रःस्वभृत्यानांचपश्यताम्॥९॥ एकंविष्णुगणैर्कुर्वन्तुदधेरूपमहाद्भुतम्॥ तदाहरि-
हरारव्यंचदेहान्द्वेनदधारसः॥१०॥ हरश्चैवान्द्वेदेहेनविष्णुरन्द्वेनचाःभवत्॥ एकंहिविष्णुचिन्हानिहरचिन्हानिचैकतः॥११॥ एकतो
वैनतेयश्चतुषभश्चाःन्यतोःभवत्॥ वामतोमेघवर्णाभोदेहोऽभमनिचयोपभूः॥१२॥ कर्पूरगौरःसव्येतुसमजायतवैतदा॥ दूयोरैक्य
समंविश्वंविश्वमैक्यमवर्तत॥१३॥ विभेदमतयोन्याःश्रुतिस्मृत्यर्थबाधकाः॥ पारवन्दिनोहेतुकाश्चसर्वविस्मयमागमन्॥१४॥ स्व-
सम्भार्गपरित्यज्यययुर्निर्वाणपद्मतिम्॥ मन्दरेपर्वतश्चेष्टेसामूर्तिर्नित्यसंस्तुता॥१५॥ प्रमथाद्यैर्गणैश्चैववर्ततेऽद्यापिनिश्चला॥-
सृष्टिस्थित्यंतकर्त्रीसाविश्वबीजमनंतका॥१६॥ महेशविष्णुसंयुक्तासास्मृतापापनाशिनी॥ योगिधेयाससत्याचसत्त्वाधारगुणा

तिगा ॥ १७ ॥ मुमुक्षवोऽपितां ध्यात्वा प्रयांति परमं पदम् ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण ध्यात्वा मर्त्या ह्यमानुषः ॥ १८ ॥ तत्र गच्छन्तु ये ते यं स देवः
शं विधास्यति ॥ इत्युक्त्वा भगवांस्तेषां तत्रैवांतरधीयत ॥ १९ ॥ तेऽपि बन्दिमुरवा देवाः प्रजग्मुर्मंदराचलम् ॥ बभ्रमुस्तत्र तत्रैव विचिन्वाना
महेश्वरम् ॥ २० ॥ पार्वतीं बिल्ववृक्षस्थालक्ष्मीं चतुलसीगताम् ॥ आदिसर्गे वृक्षमयं पूर्वं विश्वमजायत ॥ २१ ॥ एते वृक्षामहाश्रेष्ठाः स
र्वे देवांशसंभवाः ॥ एतेषां स्पर्शनादेव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २२ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण महापापौघहारिणः ॥ यदा ते नैव ददृशुर्देवास्त्रिभु
वनेश्वरम् ॥ २३ ॥ तदा काशमवावाणी प्राह देवान्यथार्थतः ॥ ईश्वरः सर्वभूतानां रूपया वृक्षमाश्रितः ॥ चातुर्मास्येऽथ संप्राप्ते सर्वभू
तदयाकरः ॥ अश्वत्थोऽतः सदा सेव्यो मंदवारे विशेषतः ॥ २४ ॥ नित्यमश्वत्थसंस्पर्शात्पापं यातिसहस्रधा ॥ दुग्धेन तर्पणं ये वै तिलमिश्रे
ण भक्तितः ॥ सेचनं वा करिष्यंति तृप्तिस्तत्पूर्वजेषु च ॥ २५ ॥ दर्शनादेव वृक्षस्य पातकं तु विनश्यति ॥ पिप्पलः पूजितो ध्यातो दृष्टः सेवित
एव वा ॥ २६ ॥ पाप रोग विनाशाय चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ अश्वत्थं पूजितं सिक्तं सर्वभूतस्मरवावहम् ॥ २७ ॥ सर्वमयहरं चैव सर्वपापौघहा
रिणम् ॥ ये नराः कीर्तयिष्यंति नामाप्यश्वत्थवृक्षजम् ॥ २८ ॥ न तेषां यमलोकस्य भयं मार्गे प्रजायते ॥ कुंकुमैश्च दंष्ट्रैश्चैव कलिसंयश्च का
रयेत् ॥ २९ ॥ तस्य तापत्रयाभावो वै कुंठे गणता भवेत् ॥ दुःस्वप्नं दुष्टचिन्ता च दुष्टज्वरपराभवाः ॥ ३० ॥ विलयं न यपापानि पिप्पलत्वं हरि
प्रिय ॥ मंत्रेणानेन ये देवाः पूजयिष्यंति पिप्पलम् ॥ ३१ ॥ ततस्तेषां धर्मराजो जायते वाक्यकारकः ॥ अश्वत्थो वचनेनापि प्रोक्तो ज्ञानप्रदो

चा-मी-मा-
२०

सवेत् ॥ ३३ ॥ श्रुतं हरति पापानि जन्मादौ मरणावधि ॥ अश्वत्थसेवनं पुण्यं चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ ३४ ॥ सप्तदेवे हृक्षमध्यमास्थाय-
भगवान्भक्तः ॥ जलं पृथ्वीगतं सर्वं प्रपिबन्निवसेवने ॥ ३५ ॥ जलं विष्णुर्जलत्वेन विष्णुरेवरसो महान् ॥ तस्माद्दृक्षगतो विष्णुश्चा-
तुर्मास्ये घनाशनः ॥ ३६ ॥ सर्वभूतगतो विष्णुराप्याययति वै जगत् ॥ तथाः श्वत्थगतं विष्णुं योनमस्येन्न नारकी ॥ ३७ ॥ अश्वत्थरो-
पये हस्त एथिव्यां प्रयतो नरः ॥ तस्य पापसहस्राणि विलयं यांति तत्क्षणात् ॥ ३८ ॥ अश्वत्थः सर्वदृक्षाणां पवित्रो मंगलान्वितः ॥ मु-
क्तितोरोपितो ध्यातश्चातुर्मास्ये घनाशनः ॥ ३९ ॥ अश्वत्थे चरणं दत्वा ब्रह्मत्या प्रजायते ॥ निष्कारणं संकुचित्वानरके पच्यते ध्रुवं
॥ ४० ॥ मूले विष्णुः स्थितो नित्यं स्कंधे केशव एव च ॥ नारायणस्तु शारवास्तु पत्रेषु भगवान्हरिः ॥ ४१ ॥ फलेऽच्युतो न संदेहः सर्वदेवै-
समन्वितः ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण देवः पूज्यः समुक्तिमाक ॥ ४२ ॥ तस्मात्सर्वप्रयत्नेन सदैवाः श्वत्थसेवनम् ॥ यः करोति नरो भक्त्या
पापं याति तितिदिनोद्भवं ॥ ४३ ॥ स एव विष्णुर्दुर्महर्षी महात्मभिः सेवितः पुण्यमूलः ॥ यस्याश्रयः पापसहस्रहंता भवेन्नृणां कामदु-
घोऽगुणाढ्यः ॥ ४४ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये पैजवनोपारव्याने अश्वत्थमहिमावर्णनं नाम पंचदशो-
ध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ वाण्युवाच ॥ ॥ पलाशो हररूपेण सेव्यते हि पुरा विदेः ॥ बहुमिर्त्तुपचारैश्च ब्रह्मदृक्षस्य सेवनम् ॥
॥ १ ॥ सर्वकामप्रदं प्रोक्तं महापातकनाशनम् ॥ त्रीणि पत्राणि पालाशो मध्यमं विष्णुशापितम् ॥ २ ॥ वामे ब्रह्मा दक्षिणे च हर एषः प्रकी-

अ-
१५

२०

तितः॥ पालाशपत्रेयोभुंक्तेनित्यमेवनरोत्तमः॥ अश्वमेधसहस्रस्यफलंप्राप्नोत्यसंशयः॥ चातुर्मास्येविशेषेणभोक्तुर्मासप्रदंभावे
 त्॥ ४॥ पयसावाःथदुग्धेनरविवारेनिशंयदि॥ चातुर्मास्येऽर्चितोयैस्तुतेयांतिपरमंपदम्॥ ५॥ दृश्यतेयदिपालाशःप्रातरुत्थाय
 मानवैः॥ नरकानाशुनिर्धूयगम्यतेपरमंपदम्॥ ६॥ पालाशःसर्वदेवानामाधारोधर्मसाधनम्॥ यत्रालाभस्तद्वक्षाणांतत्रपूज्योमहा
 तरुः॥ ७॥ यथासर्वेषुवर्णेषुविप्रोसुरव्यतमोभवेत्॥ मध्येसर्वतरूणांचब्रह्मवृक्षोमहोत्तमः॥ ८॥ यस्यमूलेहरोनित्यंस्कंधेशूलधरःस्व
 यं॥ शारवासुभगवान्नुद्रःपुष्पेषुत्रिपुरांतकः॥ ९॥ शिवःपत्रेषुवसतिफलेगणपतिस्तथा॥ गंगायपरित्वचायांतुमज्जायांभगवान्भू-
 वः॥ १०॥ ईश्वरस्तुप्रशारवासुसर्वोऽयंहरवल्लभः॥ हरःकपूरधवलोयथावद्वर्णितःसदा॥ तथाह्ययंब्रह्मरूपःसितवर्णोमहाभगः
 ॥ चिंतितोरिपुनाशायपापसंशोधणायच॥ १२॥ मनोरथप्रदानायजायतेनात्रसंशयः॥ गुरुवारेसमायातेचातुर्मास्येतथैवच॥ १३॥
 पूजितस्तुततोऽध्यातःसर्वदुःखविनाशकः॥ १४॥ देवस्तुत्योदेवबीजंपरंयन्मूर्त्तंब्रह्मब्रह्मवृक्षत्वमाप्तम्॥ नित्यंसेव्यःश्रद्धयास्थाणु
 रूपश्चातुर्मास्येसेवितःपापहास्यात्॥ १५॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेब्रह्मनारदसंवादेचातुर्मास्यमाहात्म्येपैजवनोपाख्यानेपा-
 लाशमहिमावर्णनंनामषोडशोऽध्यायः॥ १६॥ ॥ वाण्युवाच॥ ॥ तुलसीरोपितायेनगृहस्थेनमहाफला॥ गृहेतस्य
 नदारिद्र्यंजायतेनात्रसंशयः॥ १॥ तुलस्यादर्शनादेवपापराशिर्निवर्तते॥ श्रियेमृतकणोत्पन्नातुलसीहरिवल्लभा॥ २॥ पिबंत्यारुचि

रंपानं प्राणिनां पापहारिणी ॥ यस्या रूपेव सेलक्ष्मीः स्कंधे सागर संभवा ॥ ३ ॥ पत्रेषु सततं श्रीश्च शारवास्तकमलास्वयम् ॥ इंदिरा पुष्प
गानित्यं फलेक्ष्मी राधिसंभवा ॥ ४ ॥ तुलसी शुष्ककाष्ठेषु यारूपा विश्वव्यापिनी ॥ मज्जायां पद्मवासा च त्वचास्तु च हरिप्रिया ॥ ५ ॥ सर्वरू
पाच सर्वेशो परमानंददायिनी ॥ तुलसी प्राशको मर्त्यो यमलो कंन गच्छति ॥ ६ ॥ शिरस्था तुलसी यस्य नयामैरभिभूयते ॥ मुरवस्था तुलसीय
स्य निर्वाणपददायिनी ॥ ७ ॥ हस्तस्था तुलसी यस्य सतापत्रयवर्जितः ॥ तुलसी हृदयस्था च प्राणिनां सर्वकामदा ॥ ८ ॥ स्कंधस्था तु-
लसी यस्य स पापैर्नचलिष्यते ॥ कंठगा तुलसी यस्य जीवन्मुक्तः सदा हि सः ॥ ९ ॥ तुलसी संभवं पत्रं सदा वहति यो नरः ॥ मनसा चिंति
तां सिद्धिं संप्राप्नोति न संशयः ॥ १० ॥ तुलसी सर्वकार्यार्थसाधिनी दुष्टवारिणीम् ॥ यो नरः प्रत्यहं सिंचेन्न स याति यमालयम् ॥ ११
चातुर्मास्ये विशेषेण वंदितापि विमुक्तिदा ॥ नारायणं जलगतं ज्ञात्वा वृक्षगतं तथा ॥ प्राणिनां कृपया लक्ष्मीस्तुलसी वृक्षमाश्रिता ॥
चातुर्मास्ये समायाते तुलसी सेविता यदि ॥ १३ ॥ तेषां पापसहस्राणि यांति नित्यं सहस्रधा ॥ गोविंदस्मरणं नित्यं तुलसी वनसेवनं ॥ १४ ॥
तुलसी सेचनं दुग्धैश्चातुर्मास्येऽति दुर्लभम् ॥ तुलसी वन्दयेद्यस्तु मानवो यदि श्रद्धया ॥ १५ ॥ आलवालां बुदानैश्च पावितं सकलं कुलं ॥
यथा श्रीस्तुलसी संस्थानित्यमेव हि वर्धते ॥ १६ ॥ तथा तथा गृहस्थस्य कामवृद्धिः प्रजायते ॥ ब्रह्मचारी गृहस्थश्च वानप्रस्थो यतिस्तथा
॥ १७ ॥ तथा प्रकृतयः सर्वास्तुलसी सेवने रताः ॥ श्रद्धया यदि जायंते न तासां दुःखदो हरिः ॥ १८ ॥ एको हरिः सकलवृक्षगतो विभाति-

नानारसेनपरिभाषितमूर्तिरेव ॥ वृक्षादिवासगमत्कमलापिदेवीदुःखादिनाशनकरीसततंस्मृतापि ॥ १९॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे
 ब्रह्मनारदसंवादेचातुर्मास्यमाहात्म्येपै जवनोपारव्यानेतुलसीमाहात्म्यवर्णनं नाम सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७॥ ॥ वाण्युवा-
 च ॥ ॥ बिल्ववृक्षस्यमाहात्म्यं कथितुं नैव शक्यते ॥ तवोद्देशेन वक्ष्यामि महेंद्रशृणु तत्त्वतः ॥ १॥ विहाराश्रममापन्ना देवी गिरिस्त-
 ताशुभा ॥ ललाटफलके तस्याः स्वेदुर्विंदुरजायत ॥ २॥ स भवान्याविनिक्षिप्तो भूतले निपपात च ॥ महातरुरयं जातो मंदरे पर्वतोत्तमे ॥
 ३॥ ततः शैलस्तता तत्र रममाणाय यो पुनः ॥ दृष्ट्वा वनगतं वृक्षं विस्मयोत्फुल्ललोचना ॥ ४॥ जयांच विजयांचैव पप्रच्छ च सखीद्वयम् ॥
 कोऽयं महातरुर्दिव्यो विभाति वनमध्यगः ॥ ५॥ दृश्यते रुचिराकारो महाहर्षकरो ह्ययम् ॥ ॥ जयोवाच ॥ ॥ देवित्वदेहसंभू-
 तो वृक्षोऽयं स्वेदविंदुजः ॥ ६॥ नामाऽस्य कुरुवै क्षिप्रं पूजितः पापनाशनः ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ यस्मात्क्षोणितलं भित्वा
 विशिष्टोऽयं महातरुः ॥ ७॥ उदतिष्ठत्समीपे मे तस्मात् बिल्वो भवत्वयम् ॥ इमं वृक्षं समासाद्य भक्तितः पत्रसंचयं ॥ आहरिष्यत्यसौ
 राजा भविष्यत्येव भूतले ॥ यः करिष्यति मे पूजां पत्रैश्चन्द्रासमन्वितः ॥ ९॥ यं यं काममभिध्यायेत्तस्य सिद्धिः प्रजायते ॥ यो दृष्ट्वा बि-
 ल्वपत्राणि श्रद्धां मपि करिष्यति ॥ १०॥ पूजनार्थाय विधये धनदाऽहं न संशयः ॥ पत्राग्रप्राशने यस्तु करिष्यति मनो यदि ॥ तस्य पाप-
 सहस्राणि यास्यन्ति विलयं स्वयम् ॥ ११॥ शिरःपत्राग्रसंयुक्तं करोति यदि मानवः ॥ नयामीयात्तनाह्यस्य दुःखदात्री भविष्यति ॥ १२॥

चा-मी-मा
२२

इत्युत्कापार्वतीहृष्टा जगाम भवनं स्वकम् ॥ सरवीमिः सहिता देवी गणैरपि समन्विता ॥ १३ ॥ ॥ वाण्युवाच ॥ ॥ अयं-
बिल्वतरुः श्रेष्ठः पवित्रः पापनाशनः ॥ तस्य मूले स्थिता देवी गिरिजानात्र संशयः ॥ १४ ॥ स्कंधे दाक्षायणी देवी शारवास्तु च महेश्वरी ॥ प-
त्रेषु पार्वती देवी फले कात्यायनी स्मृता ॥ १५ ॥ त्वचि गौरी समारव्याता अपर्णमिध्यवल्कले ॥ पुष्पे दुर्गा समारव्याता उमा शारवांगके-
षु च ॥ १६ ॥ कंदकेषु च सर्वेषु कोटयो न वसंरव्यया ॥ शक्तयः प्राणिरक्षार्थं संस्थिता गिरिजा जया ॥ १७ ॥ तां भजंति स्तपत्रैश्च पूजयंति
सनातनाम् ॥ यं यं कामयते कामं तस्य सिद्धिर्भवे ध्रुवम् ॥ १८ ॥ महेश्वरी सा गिरिजा महेश्वरी विशुद्धरूपा जनमोक्षदात्री ॥ हरं च दृ-
ष्ट्वाऽथ पलाशमाश्रितं स्वलीलया बिल्ववपुश्च कोरसा ॥ १९ ॥ ॥ इति श्री स्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये पैज-
वनोपारव्याने बिल्वोत्पत्तिवर्णनं नामाष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ इत्युत्काकाशजावाणी विर-
रामशरभप्रदा ॥ तेऽपि देवास्तदाश्चर्यं महद्दृष्ट्वा महाप्रताः ॥ १ ॥ चतुष्टयं च दृक्षाणां चातुर्मास्ये समागते ॥ अपूजयंश्च विधिवदैक्यभावे
न शूद्रज ॥ २ ॥ चातुर्मास्येऽथ संपूर्णदेवो हरिहरात्मकः ॥ प्रसन्नस्तानुवाचा यमत्तया प्रत्यक्षरूपधृक् ॥ ३ ॥ यूयंगच्छथ देवेशा महाप्र-
तपरायणाः ॥ शुद्धं च स्वांश्चाधिकारान्मया ते दानवाहताः ॥ ४ ॥ इत्युक्तो देवदेवेशा वैक्यरूपधरो यदा ॥ गणानां देवतानां च बुद्धिनि-
र्भेदतां तदा ॥ ५ ॥ नयंतो तौ तदा ईशो बभूव तुररिंदमौ ॥ तेऽपि देवानिराबाधा हृष्टचित्ता अभेदतः ॥ ६ ॥ प्रययुः स्वांश्चाधिकारान् वि-

अ-
१९

२२

मानगणकोटिभिः॥ गालव उवाच ॥ ॥ तथा तत्रापिते देवा पार्वत्या शापमोहिताः ॥ ७ ॥ स्तुत्वा तां बिल्वपत्रैश्च पूजयित्वा महे-
 श्वरीम् ॥ प्रसन्नवदनां स्तुत्वा प्रणिपत्य पुनः पुनः ॥ ८ ॥ सा प्रोवाच ततो देवानु विश्वमाता तु संस्तुता ॥ मम शापो वृथानैव भविष्यति-
 सरोत्तमाः ॥ ९ ॥ तथापि कृतपापानां करवाणि कृपां च वः ॥ स्वर्गे हृषन्मयानैव भविष्यथ सरोत्तमाः ॥ १० ॥ मर्त्यलोके च संप्राप्य प्र-
 तिमासं च सर्वशः ॥ सर्वदेवाश्च वरदा लोकानां प्रभविष्यथ ॥ ११ ॥ पाणिग्रहेण विहिता ये कुमारः कुमारिकाः ॥ तेषां तेषां प्रजाश्चैव
 भविष्यथ न संशयः ॥ १२ ॥ इत्युक्त्वा सा भगवती देवतानां वरप्रदा ॥ विष्णुं महेश्वरं चैव प्रोवाच कुपिता मृशम् ॥ १३ ॥ देवास्तस्याभ-
 यान्नष्टामर्त्येषु प्रतिमांगताः ॥ भक्तानां मानसं भावं पूरयंतु स संस्थिताः ॥ १४ ॥ तस्माद्बिष्णो महेशान त्वयापि न निषेधितः ॥ तस्मा-
 त्वमपि पाषाणो भविष्यसि न संशयः ॥ १५ ॥ हरोप्यश्ममयं रूपं प्राप्य रूपविगर्हितम् ॥ लिंगाकारं विप्रशापाच्च मदुःखमवाप्स्यति
 ॥ १६ ॥ तच्छ्रुत्वा भगवानु विष्णुः पार्वतीं मनुकूलयन् ॥ उवाच प्रणतो भूत्वा हरभार्या महेश्वरीम् ॥ १७ ॥ ॥ श्रीविष्णुरुवाच ॥
 महाव्रतं महादेवि महादेवि प्रिया सदा ॥ त्वं हि सत्वरजस्था च तामसी शक्तिरुत्तमा ॥ १८ ॥ मात्रात्रयसमोपेता गुणत्रयविभाविनी ॥ मा-
 यादीनां जनित्री त्वं विष्णुव्यापकरूपिणी ॥ १९ ॥ देवत्रयस्तुता त्वं च सा ध्यारूपेण रागिणी ॥ अरूपा सर्वरूपा त्वं जनसंतानदायिनी
 ॥ २० ॥ फलवेलामहाकाली महालक्ष्मी सरस्वती ॥ ओंकारश्च वषट्कारस्तु मेव हि सरेश्वरि ॥ २१ ॥ भूतधात्रि नमस्ते स्तुति शिवायै-

चनमोस्तुते॥रागिण्येचविरागिण्येविकरालेनमःशुभे॥२२॥एवंस्तुत्वाप्रसन्नाक्षीप्रसन्नेनांतरात्मना॥उवाचपरमोदारमिथ्यारो-
षयुतंवचः॥२३॥मच्छापोनान्यथाभावीजनार्दनतवाप्ययम्॥तत्रापिसंस्थितस्त्वंहियोगीश्वरविमुक्तिदः॥२४॥कामप्रदश्चभक्तानां
चातुर्मास्येविशेषतः॥निम्नगागंडकीनामब्रह्मणोदयितासुता॥२५॥पाषाणसारसैभूतापुण्यदात्रीमहाजला॥तस्याःसुविमले
नीरेतववासोभविष्यति॥२६॥चतुर्विंशतिभेदेनपुराणज्ञैर्निरीक्षितः॥सुरवेजांबुनदंचैवशालग्रामःप्रकीर्तितः॥२७॥वर्तुलस्तेज-
सःपिंडःश्रियायुक्तोभविष्यति॥सर्वसामर्थ्यसंयुक्तोयोगिनामपिमोक्षदः॥२८॥येत्वांशिलागतंविष्णुंपूजयिष्यंतिमानवाः॥तेषां-
सुखंतितांसिद्धिंभक्तानांसंप्रयच्छसि॥२९॥शिलागतंचदेवेशंतुलस्याभक्तितत्परः॥पूजयिष्यंतिमनुजास्तेषांसुक्तिर्नदूरतः॥३०॥
शिलास्थितंचयःपश्येत्त्वांविष्णुंप्रतिमागतम्॥सुचक्रांकितसर्वांगंसगच्छेद्यमालयं॥३१॥॥गालवउवाच॥॥इ-
तितेकथितंसर्वशालग्रामस्यकारणं॥यथासभगवान्विष्णुःपाषाणत्वमुपागतः॥३२॥गोविंदोपिमहाशापंलब्ध्वास्वभवनंगतः
॥पार्वतीचमहेशानंकुपिताप्रणमय्यच॥३३॥एवंसएवभगवान्भगभूतभव्यभूतादिकृत्सकलसंस्थितिनाशनांकः॥सोपिश्रिया
सहभवोपिगिरीशपुत्र्यासाद्धंचतुर्षुचद्रुमेषुनिवासमाप॥॥३४॥॥इतिश्रीस्कंदपुराणेब्रह्मनारदसंवादेचातुर्मास्यमाहात्म्ये
पैजवनोपारव्यानेविष्णुशापोनामएकोनविंशोऽध्यायः॥१९॥॥श्रीकृष्णार्पणसस्तु॥॥७७॥॥७७॥॥

॥ शूद्र उवाच ॥ ॥ महदाश्चर्यमेतद्विद्यत्सरावृक्षरूपिणः ॥ चातुर्मास्ये समायाते सर्ववृक्षनिवासिनः ॥ १ ॥ मगवन्केसरास्ते-
 तु केषु केषु निवासिनः ॥ एतद्विस्तरतो ब्रूहि ममानुग्रहकाम्यया ॥ २ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ अमृतं जलमित्याहुः चातुर्मा-
 स्येति च्छया ॥ लीलया विधृतं देवैः पिवन्ति दुर्मदेवताः ॥ ३ ॥ तस्य पानान्महातृप्तिर्जायते नात्र संशयः ॥ बलं तेजश्च कांतिश्च सौष्टवं ल-
 घुविक्रमः ॥ ४ ॥ गुणा एते प्रजायन्ते पानात्कृष्णो शसंभवात् ॥ नित्यामृतस्य पानेन बलं स्वल्पं प्रजायते ॥ ५ ॥ सो जनं तत्प्रशंसन्ति नि-
 त्यमेतन्न संशयः ॥ तस्माच्चतुर्षु मासेषु पिवन्ति जलमेव हि ॥ ६ ॥ वृक्षस्थाः पितरो देवाः प्राणिनां हितकाम्यया ॥ वृक्षाणां सेवनं श्रेष्ठं-
 सर्वमासेषु सर्वदा ॥ ७ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सेविताः सौख्यकारकाः ॥ तिलोदकेन वृक्षाणां सेवनं सर्वकामदम् ॥ ८ ॥ क्षीरवृक्षाः क्षी-
 रयुक्तैस्तोयैः सिक्ताः शुभप्रदाः ॥ चतुष्टयं तु वृक्षाणां यच्चोक्तं पूर्वतो मया ॥ ९ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सर्वकामफलप्रदम् ॥ ब्रह्मा तु वत्सा-
 श्रित्य प्राणिनां सवरप्रदः ॥ १० ॥ सावित्री जलमास्थाय पवित्रं श्वेतसूषणम् ॥ सप्तदेवे विशेषेण तिलसेवामहाफला ॥ ११ ॥ तिलाः-
 पवित्रमतुलं तिलाधर्मार्थसाधकाः ॥ तिलो मोक्षप्रदाश्चैव तिलापापापहारिणः ॥ १२ ॥ तिलाविशेषफलदास्तिलाः शत्रुविनाशनाः-
 तिलाः सर्वेषु पुण्येषु प्रथमं सुदाहताः ॥ १३ ॥ न तिलाधान्यमित्याहुर्देवधान्यमिति स्मृतम् ॥ तस्मात्सर्वेषु दानेषु तिलदानं महोत्त-
 मम् ॥ १४ ॥ कनकेन युता येन तिलादत्तास्तशूद्रज ॥ ब्रह्महत्यादिपापानां विनाशस्तेन वै कृतः ॥ १५ ॥ सावित्री च तिलाः प्रोक्ताः सर्व-

कार्यार्थसाधकाः॥तिलैस्तर्पणंकुर्याच्चातुर्मास्येविशेषतः॥१६॥तिलानां दर्शनं पुण्यं स्पर्शनं सेवनं तथा॥हवनं भक्षणं चैव शरीरोद्-
 तर्नं तथा॥१७॥सर्वथा तिलवृक्षोऽयं दर्शनं देवपापहा॥चातुर्मास्ये विशेषेण सेवितः सर्वसौख्यदः॥१८॥महेंद्रो यवमास्थाय स्थितो-
 भूतहितैरतः॥यवस्य सेवनं पुण्यं दर्शनं स्पर्शनं तथा॥१९॥यवैस्तर्पणंकुर्याद्देवानां दत्तमक्षयम्॥प्रजानां पतयः सर्वे चूतवृक्ष-
 मुपाश्रिताः॥२०॥गंधर्वामलयं वृक्षमगरुगणनायकः॥समुद्रावेतसं वृक्षं यक्षाः पुन्नागमेव च॥२१॥नागवृक्षं तथा नागाः सिद्धाः
 कैकोलकंदुमम्॥गुह्यकाः पनसं चैव किं न रामरिचाः स्मृताः॥२२॥यष्टी मधुं समाश्रित्य कंदर्पोऽपूह्यवस्थितः॥रक्तोजनं महावृक्षं-
 वह्निराश्रित्य तिष्ठति॥२३॥यमो विभीतकं चैव बकुलं नैर्ऋताधिपः॥वरुणः खर्जुरी वृक्षं पूगवृक्षं च मारुतः॥२४॥धनदोऽस्वोटकं
 वृक्षं रुद्राश्च बदरी दुमं॥सप्तर्षीणां महाताला बहुलश्चाऽमरैर्हृतः॥२५॥जंबूमेघैः परिवृतेः कृष्णवर्णोऽघनाशनः॥कृष्णस्य स
 दृशो वर्णस्तेन जंबू न गोत्तमः॥२६॥तत्फलैर्वा सुदेवस्तु प्रीतो भवति दानतः॥जंबूवृक्षं समाश्रित्य कुर्वेति द्विजभोजनम्॥२७॥
 तेषां प्रीतो हरिर्दद्यात्पुरुषार्थचतुष्टयं॥चातुर्मास्ये समायाते सप्ते देवे जनार्दने॥२८॥ब्राह्मणान् भोजयेद्यस्तु स पत्नीकां लुचि-
 स्थितः॥तेन नारायणस्तुष्टो भवेल्लक्ष्मीसहायवान्॥२९॥लक्ष्मीनारायणप्रीत्यैव रुन्नालं करणैः शुभैः॥परिधाय्य स पत्नीकां
 नृत्तकृत्यो भवेन्नरः॥३०॥यदा त्रितयेनैव वटाशौकमवेन च॥यत्फलं जायते तच्च जंबुना द्विजभोजनात्॥३१॥तस्मिन्दि-

ने एकमक्तं कारयेत्कृतकृतादा ॥ बहुनाचकिमुक्तेन जंबूवृक्षप्रपूजनात् ॥ ३२ ॥ पुत्रपौत्रधनैर्युक्तो जायते नात्र संशयः ॥ जंबूमेधैः प-
 रिहृता विद्युताशोक एव च ॥ ३३ ॥ वसुभिः स्वीकृतो नित्यं प्रियालुश्च महानगः ॥ आदित्यैस्तजपा वृक्षो ह्यश्विभ्यां मदनस्तथा ॥ ३४ ॥ वि-
 श्वेभिश्च मधुकश्च गुगुलुः पिशिताशनैः ॥ सूर्येणार्कः पवित्रेण सोमेनाथ त्रिपत्रकः ॥ ३५ ॥ रवदिरो भूमिपुत्रेण अपामार्गो बुधेन च ॥
 अश्वत्यो गुरुणा चैव शक्रेण विदुरस्तथा ॥ ३६ ॥ शमीशनैश्च रेणाथ स्वीकृता शूद्रजातिभिः ॥ राहुणा स्वीकृता दूर्वा पितृणां तर्पणो-
 चिता ॥ ३७ ॥ विष्णोश्च दयितानित्यं चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ केतुना स्वीकृता दर्भायां शिकेयामहाशुभाः ॥ ३८ ॥ विनायकेन शुभं कर्म-
 संपूर्णं नैव जायते ॥ पवित्राणां पवित्रं यो मंगलानां च मंगलम् ॥ ३९ ॥ मुमुर्षूणां मोक्षरूपो धरा संस्थो महादुमः ॥ अस्मिन् वसंतिसप्त-
 तं ब्रह्म विष्णु शिवाः सदा ॥ ४० ॥ मूले मध्ये तथाऽग्रे च यस्य नामा पितृभिर्दत्ता ॥ अन्येपि देवा वृक्षांस्तानधिश्चित्य महादुमाः ॥ ४१ ॥ प्रव-
 र्तेते स मासेषु चतुर्षु च न संशयः ॥ चातुर्मास्ये देवपत्न्यः सर्वा वल्ली समाश्रिताः ॥ ४२ ॥ प्रयच्छंति नृणां कामान्वाञ्छितांस्ते विता अपि-
 तस्मात्सर्वात्मभावेन पिप्पलो येन सेवितः ॥ ४३ ॥ सेविताः सकला वृक्षाश्चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ तुलसी सेविता येन सर्ववल्ग्यश्च सेवि-
 ताः ॥ ४४ ॥ आप्यायितं जगत्सर्वमा ब्रह्म स्तंब सेवितम् ॥ चातुर्मास्ये गृहस्थेन वानप्रस्थेन वा पुनः ॥ ४५ ॥ ब्रह्मचारी यतीनां च सेवि-
 तामोक्षदायिनी ॥ एतेषां सर्ववृक्षाणां छेदनं नैव कारयेत् ॥ ४६ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण विनायकादिकारणम् ॥ एतदुक्तमशेषेण य-

तुष्टोहमिहत्वया ॥ ४७ ॥ यथा वृक्षस्तमापन्ना देवाः सर्वेऽपिशूद्रज ॥ ४८ ॥ अश्वत्थमेकं पित्रुमंदमेकं न्यग्रोधमेकं देशाति तिष्ठति ॥ क-
पित्यबिल्वामलकीत्रयंचपुतांश्च वृक्षानरकं न पश्येत् ॥ ४९ ॥ सर्वे देवा विश्ववृक्षेशायाश्च कृष्णाधाराः कृष्णमध्याग्रकाश्च ॥ यस्मिन्दे-
वैसेविते विश्वपूज्ये सर्वतृप्तं जायते विश्वमेतत् ॥ ५० ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये वृक्षमाहात्म्ये
कथनं नाम विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ शूद्र उवाच ॥ ॥ पार्वती कुपिता देवी कथं देवेन शूलिना ॥ प्रसादिता गता श-
ल्वायत्कोपात्कथ्यते जगत् ॥ १ ॥ कथं स भगवान्नुद्रोभार्याशापमवाप ह ॥ वैकृतं रूपमासाद्य पुनर्दिव्यं वपुः श्रितः ॥ २ ॥ ॥ गाल-
व उवाच ॥ ॥ देवार्हूपाणि दृश्यानि कृत्वा देव्या महाभयात् ॥ मनुष्यलोके सकले प्रतिमास्तु च संस्थिताः ॥ ३ ॥ तेषामपि प्रसन्नासा-
नुग्रहं समुपाकरोत् ॥ विष्णुस्तु तामहाभागा विश्वमाता धनाशिनी ॥ ४ ॥ तेषां बलाच्च पार्वत्याः शापभारेण यंत्रितः ॥ तानित्यमेवानु-
नयन्नुच्चैः प्रोवाच शंकरम् ॥ ५ ॥ एते देवा विश्वपूज्या विश्वस्य च वरप्रदाः ॥ मत्प्रसादाद्भविष्यंति भक्तितस्तोषितानरैः ॥ ६ ॥ त्वामृते म-
म कर्मदं कृतं साधु विनिर्दिष्टम् ॥ वेद्यां विवाहकाले च प्रत्यक्षः सर्वसाक्षिकः ॥ यत्स भमंडलानां च गमनं च करार्पणम् ॥ वन्दिष्ववरु-
णः कृष्णो देवताश्चापि वत्सगाः ॥ चतुर्दिक्ष्वंगसंयुक्ता देवब्राह्मणसंयुताः ॥ एतेषां भग्नजो दिव्यं कृत्वा त्वं जनसंसदि ॥ ९ ॥ प्रमदास्तव
मापन्नो व्यभिचारं कथं कृत्वा ॥ गुरवोऽपि न सन्मार्गे प्रवर्तते जनो यवत् ॥ १० ॥ निग्राह्यः सर्वलोकेषु प्रबद्धः शूयते तदा ॥ पुत्रेणापि

पिताशास्यः शिष्येणाः पिगुरुः स्वयम् ॥११॥ क्षत्रियैर्ब्राह्मणः शास्यो भार्यया च पतिस्तथा ॥ उन्मार्गगामिनं श्रेष्ठमपि वेदांतपारागम्
 ॥१२॥ नीचैरपि प्रशास्येत श्रुतिराहसनातनी ॥ सन्मार्ग एव सर्वत्र पूज्यते नापथः क्वचित् ॥१३॥ येन स्वकुलजो धर्मस्त्याज्यः स पतितो
 भवेत् ॥ मृतश्च नरकं प्राप्य दुःखभारेण युज्यते ॥१४॥ धर्मं त्यजति नास्ति कया ज्ञातिभेदमुपागतः ॥ स निग्राह्यः सर्वलोके र्मनुधर्मप
 रायणैः ॥१५॥ कुलधर्मान् ज्ञातिधर्मान् देशधर्मान् महेश्वर ॥ ये त्यजंति जनावश्यं कुलस्य पतिताहिते ॥१६॥ अग्नित्यागो ब्रतत्यागो वच
 नत्याग एव च ॥ धर्मत्यागे नैव कार्यः कुर्वन् पतित एव हि ॥१७॥ न पितान च ते मातान भ्राता स्वजनोऽपि च ॥ पश्यते तव वार्ता च अस्म
 श्यस्त्वमदन्विषम् ॥१८॥ अस्थिमाला चिता भस्मजटा धारी कुचैलवान् ॥ चपलो मुक्तमर्यादस्तस्थुर्नार्हसि मे गतः ॥१९॥ अब्रह्मण्यो
 ब्रती भिक्षुर्दुष्टात्मा कपटी सदा ॥ नार्हसित्वं मम पुरः संभाषयितुमीश्वरः ॥२०॥ एवं सारुदती देवी बाष्पव्याकुललोचना ॥ महादुः
 खयुता आसीद्देवेशोऽनुनयत्यपि ॥ पुनरेव प्रकुपिता हरं प्रोवाच भामिनी ॥ तवार्जवं न हृदयं कठिनं वेद्मि नित्यदा ॥२१॥ ब्राह्मणैस्त्वास्त्र
 रैरुक्तं तन्मृषा प्रतिभाति मे ॥ यस्मान्मयि महादुष्टभाव एव कृतस्त्वया ॥२२॥ ब्राह्मणा वंचिता यस्माद्ब्राह्मणैस्त्वं हनिष्यते ॥ एवमुक्त्वा
 भगवती पुनराहन किंचन ॥२३॥ ईशः प्रसन्नवदना सुपचारैरथाऽकरोत् ॥ शनैर्नीतिमयैर्वाक्यैर्हनुमद्भिर्महेश्वरः ॥२४॥ प्रसन्नलो
 चनां ज्ञात्वा किंचित्प्राह हरस्ततः ॥ कोपेन कलुषं वक्त्रं पूर्णचंद्रसमप्रभम् ॥२५॥ कस्मात्त्वं कुरुषे भद्रं युक्तमेवं वचो नते ॥ सर्वभूतदया

कार्याप्राणिनांहिहितेच्छया ॥२७॥ यद्यपीष्टोपियस्यार्थेनकार्येपरपीडनम् ॥ जगत्सर्वेकृतप्रायंतवास्तिवरवर्णिनि ॥२८॥ जगत्पू-
ज्यात्वमेवैकासर्वरूपधराऽनघे ॥ मयायदिहृतं कर्मवेद्यं देवहिताय वै ॥ तथाप्येवंतवसक्तोभविष्यतिनसंशयः ॥ अथवाममसर्वेभ्यः
प्राणेभ्योपिगरीयसी ॥३०॥ यदिच्छसितथाकुर्यात्तथातत्कमनोरथान् ॥ प्रसन्नवदनाभूत्वाकथस्ववरानने ॥३१॥ इत्युक्तासाभगवतीपु-
नराहमहेश्वरम् ॥ चातुर्मास्येचसंप्राप्तेमहाव्रतधरोयदि ॥३२॥ देवतानांचप्रत्यक्षांतांडवंनर्तसेयदि ॥ पारयित्वाव्रतंसम्यक्ब्रह्मचर्यम-
हेश्वर ॥३३॥ मत्प्रीत्यैयदिदेहान्द्वैवेष्णवंचप्रयच्छसि ॥ शापस्याऽनुग्रहंकुर्यात्प्रसन्नवदनासती ॥३४॥ नान्यथाममचित्तंत्वाविश्वास-
मनुगच्छति ॥ तच्छ्रुत्वाभगवांस्तदस्तथेतिप्रत्युवाचतां ॥३५॥ सापिहृष्टाभगवतीशापस्याऽनुग्रहेवृता ॥३६॥ इदंपुराणंमनुजःशृ-
णोतिश्रद्धायुक्तोभेदबुद्ध्यादृढत्वं ॥ तस्याऽवश्यंजीवितंसर्वसिद्धिमर्त्याःसत्यात्तच्छ्रयत्वंप्रयांति ॥३७॥ ॥ इतिश्रीस्कंदपुराणेब्र-
ह्मनारदसंवादेचातुर्मास्यमाहात्म्येपार्वत्यानुनयोनौमेकविंशोऽध्यायः ॥ २१॥ ॥ शूद्रउवाच ॥ ॥ इदमाश्चर्यरूपंमेप्रति-
भातिवचस्तव ॥ यद्यपिस्थानमहाक्लेशोवदतस्तवसुव्रत ॥ १॥ तथापिममभाग्येनमत्पुण्यैर्मद्गृहगतः ॥ नत्प्येतत्क्षुरवांभोजाच्छ्रुत-
वाक्यामृतंपुनः ॥२॥ पिवन्गौरीकथारव्यानविशेषगुणपूरितम् ॥ कथंमहेश्वरोनृत्यंचकारसरसंवृतः ॥३॥ चातुर्मास्येकथंजातंकिं-
ग्राह्यंव्रतमुच्यते ॥ अनुग्रहंकृतवतीसाकथंकोह्यनुग्रहः ॥४॥ एतद्विस्तरतोब्रूहिपृच्छतोमेद्विजोत्तम ॥ भगवान्पूज्यतेलोकेममा

नुग्रहकारकः॥५॥ प्रसन्नवदनो भूत्वा स्वस्थः कथय स्रवत ॥ गालवश्चापित कृत्वा पुनराह प्रहृष्टवान् ॥६॥ ॥ गालव उवाच ॥
 इति हासमिमुं पुण्यं कथयामितवानघ ॥ शृणुष्वाऽवहितो भूत्वा यज्ञायुतफलप्रदम् ॥७॥ चातुर्मास्येऽथ संप्राप्ते हरो भक्तिसमन्वितः ॥
 ब्रह्मचर्यव्रतपरः प्रहृष्टवदनो भवत् ॥८॥ देवतानां च संकल्पे महर्षीणां च कारह ॥ समागत्य ततो देवामंदराचलमास्थिताः ॥९॥ प्रण
 म्य ते महेशानंतस्थः प्रांजलयोऽग्रतः ॥ तानुवाच सरानुसर्वा नृहरो हृष्टा समागतान् ॥१०॥ पार्वत्याभिहितं प्राह कस्मिन्कार्ये तरे सति
 ॥ मयानियुक्ते भिनये यत्र साहाय्यकारिणः ॥११॥ भवं त्विंद्रपुरोगाश्च चातुर्मास्ये समागते ॥ ते तथोचुश्च संहृष्टानमस्कृत्य च शूलिनम् ॥
 १२॥ स्वस्वे भुवनमाजग्मुर्विमानैः सूर्यसन्निभैः ॥ तथा षाट्शुक्लपक्षे चतुर्दश्यां महेश्वरः ॥१३॥ प्रनर्तयितुमारेभे भवानीतोषणाय च
 मंदरे पर्वतश्चेत्तत्र जग्मुर्महर्षयः ॥१४॥ नारदो देवलो व्यासः शुक्रो ह्येपायनादयः ॥ अंगिराश्च मरीचिश्च कर्दमश्च प्रजापतिः ॥१५॥ कश्यप
 योगौ तमश्चात्रिर्वसिष्ठो भृगुरेव च ॥ जमदग्निस्तथोत्तं कोरामो भार्गव एव च ॥१६॥ अगस्त्यश्च पुलोमा च पुलस्त्यः पुलहस्तथा ॥ प्रचे
 ताश्च क्रतुश्चैव तथैवा न्ये महर्षयः ॥१७॥ सिद्धायक्षाः पिशाचाश्चापन्नगाश्चारणैः सह ॥ आदित्या गुह्यकाश्चैव साध्याश्च वसवोऽ
 श्विनौ ॥१८॥ एते सर्वे तथेन्द्राद्या ब्रह्मविष्णुपुरोगमाः ॥ समाजग्मुर्महेशस्य नृत्यदर्शनलालसाः ॥१९॥ ततो गणानंदिमुरवारत्नानि प्र
 ददुस्तथा ॥ भूषणानि च वासांसि मुन्यादिषु यथाक्रमं ॥२०॥ ततो वाद्यसहस्रेषु वादित्रेषु समंततः ॥ सर्वैर्जयति चैवोक्तो भगवान् व्रत

चा-र्मा-मा
२७

मादिशन् ॥ २१ ॥ भवानीहृष्टहृदयामहादेवं व्यलोकयत् ॥ जयाचविजयाचैव जयंती मंगलारुणा ॥ २२ ॥ चतुष्टयसखीमध्ये विरराज-
शुभानाना ॥ तस्याः सान्निध्ययोगेन जगद्भातिगुणोत्तरम् ॥ २३ ॥ यस्याः शरीरजाः शोभावर्णितुं नैव शक्यन्ते ॥ ईशोऽपि गणकोटीभि-
र्नानावक्त्राभिरीक्षितः ॥ २४ ॥ पिशाचभूतसंघैश्च दृतः परमशोभनः ॥ स्वर्णवेत्रधरो नंदीवभौकपि सुरवोग्रतः ॥ २५ ॥ विद्याधराश्च गं-
धर्वाश्चित्रसेनादयस्तथा ॥ चित्रन्यस्ता इव बभूवुस्तत्र नागा मुनीश्वराः ॥ २६ ॥ श्रीरागप्रमुखारागास्तस्य पुत्रा महोजसः ॥ अमूर्ताश्चैव ते
पुत्रा हरदेहसमुद्भवाः ॥ २७ ॥ एकैकस्य च षट्भार्याः सर्वासांच पिता महः ॥ ताभिः सहैव ते रागालीलावपुर्धरास्तथा ॥ २८ ॥ प्रादुर्बभूवुः
सहस्राचिंतितास्ते नशांभुना ॥ तेषां नामानि ते वच्चि शृणुष्व त्वं महाधन ॥ २९ ॥ श्रीरागः प्रथमः पुत्र ईश्वरस्य विमोहनः ॥ आसांचक्रेऽशु-
बोर्मध्ये परब्रह्मप्रदायकः ॥ ३० ॥ तन्मध्याश्चैव महेशास्समुद्भूतो गणोत्तमः ॥ द्वितीयेऽथ वसंतोऽभूत्कटिदेशात् महायशः ॥ ३१ ॥ मह-
दं कश्च भूतानां चक्राच्चैव विशुद्धतः ॥ पंचमस्तत्तृतीयोऽभूत्सुतो विश्वविभूषणः ॥ ३२ ॥ महेश्वरहृदे जातं चक्रं चैव मनाहतम् ॥ नासा-
देशात्समुद्भूतो भैरवो भैरवः स्वयम् ॥ ३३ ॥ मणिपूरकनाभे दंचक्रं तद्विमुक्तिदम् ॥ पंचाशच्च तथा वर्णा अंकानां महेश्वरात् ३४
राशयोद्भादशतथा नक्षत्राणि तथैव च ॥ स्वाधिष्ठानसमुद्भूता जगद्बीजसमन्विताः ॥ ३५ ॥ क्षणेन वृद्धिमायां तिततोरेतः प्रवर्तते ॥ रे-
तसस्तजगत्सृष्टं नदीशजननेंद्रियम् ॥ ३६ ॥ आधाराच्च महान्ब्रह्मणो नारायणोऽभवत् ॥ महेशवल्लभः पुत्रो नीलो विष्णु-

अ०
२९

२७

पराक्रमः॥३७॥ एतेमूर्तिधरागाजाताभार्यासहायिनः॥भार्यास्तेषांसमुद्भूताःशिरोभागायिनाकिनः॥३८॥षट्त्रिंशत्परिमाणेनतत-
 स्तात्वंनिशामय॥गौरीकोलाहलीधीराद्राविडीमालकौशिकी॥३९॥षष्ठीस्यादेवगांधारीश्रीरागस्थप्रियाइमाःआंदोलकौशिकीचैव
 तथाचरममंजरी॥४०॥गंडगिरीदेवशारवारामगिरीवसंतजा॥त्रिगुणास्तंभतीर्थान्चअहिरीकुंकुमातथा॥वैराटीसामवेरीचषट्भा-
 र्यापंचमेमताः॥भैरवीगुर्जरीचैवभाषावेलागुलीतथा॥४२॥कर्णाटकीरक्तहंसाषड्भार्याभैरवानुगाः॥बंगालीमधुराचैवकामोदाच-
 क्षिनारिका॥४३॥देवगिरीचदेवालीमेघरागइमानुगाः॥त्रोटकीमोटकीचैवनरादुंबीतथैवच॥४४॥मल्हारीसिंधुमल्हारीनदनाराय-
 णानुगाः॥एताहिरारिशंनत्वामहेशंचमहेश्वरीम्॥४५॥स्वमूर्तिवाहनोपेताःस्वभर्तृस्वहितास्थिताः॥ब्रह्मामृदेगवाद्येनतोषयामास-
 शंकरम्॥४६॥चतुरक्षरवाद्येनस्रवाद्यंचाकरोत्युनः॥तालक्रियांमहेशायदर्शयामासकेशवः॥४७॥वायवस्तत्रवाद्यंचचक्रुःस्रस्वर-
 मोजसा॥महेंद्रोवंशवाद्यंचस्रगिरंस्रस्वरंबहु॥४८॥वन्दिःशूर्परवंचक्रेपणवंचतथाश्विनौ॥उपांगवादनंचक्रेसोमःसूर्यसिमंततः
 ॥४९॥घंटानांवादनंचक्रुर्गणाःशतसहस्रशः॥मुनीश्वरास्तथादेवाःपार्वतीसहितास्तथा॥५०॥स्वर्णभद्रासनेष्वेतेह्यपविष्टाव्यलो-
 यन्॥शृंगाणांवादनंचक्रुर्वसवःसमहोरगाः॥५१॥भौरीध्वनिंतथासाध्यावाद्यान्यन्येस्ररोत्तमाः॥झझरीगोसुरवादीनिसाध्याश्चक्रु-
 र्महोत्सवे॥५२॥तंत्रीलयसमायुक्तागंधर्वामधुरस्वराः॥स्रवर्णशृंगनादेचचक्रुःसिन्ध्वाःसमंततः॥५३॥ततस्तभगवानासीत्तहा-

नटवपुर्धरः॥ मुकुटाः पंचशीर्षे तु पन्नगे रुपशोभितः॥ ५४॥ जटाविमुच्य सकला भस्मौत्थूलितविग्रहः॥ बाहुभिर्दशभिर्द्युतोहारकेयूरसंयु-
तः॥ ५५॥ त्रैलोक्यव्यापकं रूपं सूर्यकोटिसमप्रभम् ॥ कृत्वाननं तं भगवान्भास्वरं समहानगे ॥ ५६॥ ततं वीणादिकं वाद्यं कांस्यतालादि-
कं घनम्॥ वंशादिकं तु वादित्रंतो मरादि च नामकम्॥ ५७॥ चतुर्विधं ततो वाद्यं तु सुलं समजायत॥ तालानां पटहादीनां हस्तकानां तथैव च
॥ ५८॥ मानानां चैव तानानां प्रत्यक्षं रूपमावभौ॥ सुकंठं सुस्वरं मुक्तं सुगंभीरं महास्वनम्॥ ५९॥ विश्वावसुर्नारदश्चतुर्वरश्चैव गायकाः॥
जरुर्गंधर्वपतयोः फाराश्च मधुरस्वराः॥ ६०॥ ग्रामत्रयसमोपेतं स्वरसप्तकं संयुतम्॥ दिव्यं शुद्धं च सां कल्प्यं तत्र गेयमवर्तत॥ ६१॥ पर्वतोऽ-
पि महानादं हरपादतलाहतः॥ अमीभिर्भूमयंस्तत्र महीं सपुरकाननां॥ ६२॥ हस्तकांश्चतुराशीतिं सप्तसर्जतदाशिवः॥ ललाटफलकस्वेदा-
त्सूतमागधबंदिनः॥ महेशहृदयाज्जाता गंधर्वा विश्वगायिनः॥ ते मूर्ता देवदेवस्य स्वरंगालयसंयुताः॥ ६३॥ प्रेक्षकाणामृषीणां च चक्रु-
राश्चर्यमोजसा॥ किं नराः पुष्पवर्षाणि ससृजुः स्वैर्गुणैरिह॥ ६४॥ एवं चतुर्षु मासेषु यदानृत्यमजायत॥ अतिक्रान्तशरज्जातानिर्मलाका-
शशोभिता॥ ६५॥ पद्मरवंडसमाच्छन्नसरोवरसुखांबुजा॥ फलवृक्षौषधीभिश्च किंचित्पांडुमुखवच्छविः॥ ६६॥ ऊर्जश्चतुर्दश्यां प्रस-
न्नागिरिजानदा॥ समाप्तव्रतचर्यः स ईश्वरोऽपि तदावभौ॥ ६७॥ साचोवाच तदा शंभो विकचस्वरलोचना॥ विप्रशापप्रापितं च यदालिं-
गं भविष्यति॥ ६८॥ नर्मदाजलसंभूतं विश्वपूज्यं भविष्यति॥ एवमुक्त्वा ततस्तथा हरस्तोत्रं चकार ह॥ ७०॥ नमस्ते देवदेवाय महादेवाय मे

लिने ॥ जगत्पात्रे सवित्रे च शंकराय शिवाय च ॥ ७१ ॥ कपर्दिने जपादाय ब्रह्मगर्भाय ते नमः ॥ हिरण्यरेतसे तुभ्यं नीलग्रीवाय ते नमः ॥ ७२ ॥
 नमो ब्रह्मण्यदेवाय सितभूतिधराय च ॥ पंचवक्त्राय रूपाय निरूपाय नमो नमः ॥ ७३ ॥ सहस्राक्षाय शुभाय नमस्ते कृत्तिवाससे ॥ अंध
 कास्तरमोक्षाय पशूनां पतये नमः ॥ ७४ ॥ विप्रवन्दिमुरवाग्राय हराय च भवाय च ॥ शंकराय महेशाय ईश्वराय नमो नमः ॥ ७५ ॥ अमूर्तब्रह्म
 रूपाय मूर्तानां भावनाय च ॥ नमः शिवाय चोग्राय हराय च भवाय च ॥ ७६ ॥ नमः कृष्णाय शर्वाय त्रिपुरांतकहारिणे ॥ अघोराय नमस्ते स्तु
 नमस्ते पुरुषाय ते ॥ ७७ ॥ सद्योजाताय तुभ्यं भो वामदेवाय ते नमः ॥ ईशानाय नमस्ते कृष्णं पंचास्याय कपालिने ॥ ७८ ॥ विरूपाक्षाय भावाय
 भगनेत्रनिपातिने ॥ पूषदंतनिपाताय महायज्ञनिपातिने ॥ ७९ ॥ मृगव्याधाय धर्माय कालचक्राय चक्रिणे ॥ महापुरुषपूज्याय गणानां प
 तये नमः ॥ ८० ॥ गंगाधेराय मृडिने भवानीप्रियकारिणे ॥ जगदानंददात्रे च ब्रह्मरूपाय ते नमः ॥ ८१ ॥ गुणातीताय गुणिनैः सूक्ष्माय गुरवे
 पि च ॥ नमो महत्स्वरूपाय भस्मनाजवकारिणे ॥ ८२ ॥ वैराग्यरूपिणे नित्ययोगाचार्याय वै नमः ॥ मयोक्तमप्रियं देवस्मरसंहारकारकं ॥
 ॥ ८३ ॥ क्षंतुमर्हसि विश्वेश शिरसा त्वां प्रसादये ॥ शापानुग्रह एवैषः कृतस्ते वै न संशयः ॥ ८४ ॥ ममाः पराधजो मत्पुनर्नकार्यो भवतानघ
 ॥ एवं प्रसादितः शंभुहृष्टात्मा त्रिदशैः सह ॥ तीर्णव्रतपरानंदनिर्भरः प्राहता सुमाम् ॥ ८५ ॥ यद्दमां मत्कृतिं भक्त्या पठिष्यति तवोद्भूता-
 म् ॥ तस्य चेष्टा वियोगश्च न भविष्यति पार्वति ॥ ८६ ॥ जन्मत्रयधनैर्युक्तः सर्वव्याधिविवर्जितः ॥ इहैव विविधान् भोगानंते यास्यति मत्पुर

म् ॥ ८७ ॥ इत्युक्तातां महेशोपि स्वमंगं प्रददौ ततः ॥ वैष्णवं वामभागं सा प्रतिजग्राह पार्वती ॥ ८८ ॥ शर्वकपालहस्तं च ग्रीवार्धे गरलान्वि-
तं ॥ रुंडमालान्दहारं च सितगौरं समंततः ॥ ८९ ॥ ब्रह्मांडकोटिजनकं जटाभिर्मूषितं शिरः ॥ सितद्युतिकलारवंडरत्नभासाः वसासितम् ॥
९० ॥ स्वर्णाभरणसंयुक्तमेकतोषु जगांगदम् ॥ एकतः कृत्तिवसनमन्यतः पट्टकूलवत् ॥ ९१ ॥ मत्स्यवाहनसंयुक्तमन्यतो हृषभांकितम् ॥
एकतः पार्षतः सेव्यमन्यतः सरिवसेवितम् ॥ ९२ ॥ रूपमेवंविधं दृष्ट्वा ब्रह्माद्या देवतागणाः ॥ तुष्टुवुः परया भक्त्या तेजोभूषितलोचन-
म् ॥ ९३ ॥ त्वमेको भगवान्सर्वव्यापकः सर्वदेहिनः ॥ पितृवद्रक्ष को सित्वं मातात्वं जीवसंज्ञकः ॥ ९४ ॥ साक्षी विश्वस्य बीजत्वं ब्रह्मांडवश-
कारकः ॥ उत्पद्यंते विलीयंते त्वयि ब्रह्मांडकोटयः ॥ ९५ ॥ ऊर्मयः सागरे नित्यं सलिलेषु हुदायथा ॥ अहंकदाचित्तेनेत्रात्कदाचित्तवभाल-
तः ॥ ९६ ॥ क्वचित्संगेशिवादेवा प्रादुर्भूत्वा सृजे जगत् ॥ तवाज्ञाकारिणः सर्वे वयं ब्रह्मादयः सुराः ॥ ९७ ॥ अनंतवैभवोऽनंतोऽनंतधामा-
स्यनंतकः ॥ अनंतः सर्वभंगाय कुरुष्व रूपमद्भुतम् ॥ ९८ ॥ भवानित्वं भयं नित्यमशिवानां पवित्रकृतम् ॥ शिवानामपि दात्रीत्वं तपसाम-
पित्वं फलम् ॥ ९९ ॥ यः शिवः सः स्वयं विष्णुर्यो विष्णुः स सदा शिवः ॥ इत्यभेदमतिर्जाता स्वल्पानत्वस्य सादतः ॥ १०० ॥ यत्किंचिच्च जग-
त्यस्मिन्दृश्यते श्रूयते पिवा ॥ मध्ये बहिश्च तत्सर्वं त्रयं व्याप्य स्थिता यदा ॥ १०१ ॥ जगत्पूज्यसुरेशानजगद्वंद्ये तथा विभवे ॥ प्रसादं कुरु दे-
वेशि देवेश प्रणता वयम् ॥ १०२ ॥ इत्युक्ता त्रिदशाः सर्वे तद्दृष्ट्वा जगमुर्यथागतम् ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ ते दिव्यमेतदखिलं सु-

वियेमनुष्याः संसारसागरसमुत्तरणौकपोतम् ॥ संचिंत्य यांति मनसा हृत किल्बिषास्ते बह्वस्वरूपमनुयांति विमुक्तसंगाः ॥ १०५ ॥
 इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये हरतांडवनर्तनं नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ गालव उवाच ॥
 एवंते लब्धशापाश्च पार्वतीशापपीडिता ॥ अनयत्याबभूवुश्च तथा च प्रतिमानवाः ॥ १ ॥ शालग्रामस्तु गंडक्यां नर्मदायां महेश्वरः ॥ उत्पद्यते
 स्वयं भूश्च तावेतौ नैव कृत्रिमौ ॥ २ ॥ चतुर्विंशतिभेदेन शालग्रामगतो हरिः ॥ परीक्ष्य पुरुषो नित्यमेकरूपः सदाशिवः ॥ ३ ॥ शालग्रामशिला
 यत्र गंडकी विमले जले ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च ब्रह्मणः पदमाश्रयात् ॥ ४ ॥ तां पूजयित्वा विधिवद्गंडकीसंभवांशिलाम् ॥ योगीश्वरो विशु-
 द्धात्मा जायते नात्र संशयः ॥ ५ ॥ एतत्ते कथितं सर्वं यत्प्रष्टोः हृदि हृत्स्वया ॥ यथाहरो विप्रशापं प्राप्तवांस्तन्निशामय ॥ ६ ॥ यः शृणोति नरो-
 भक्त्या वाच्यमाना मिमांशक्याम् ॥ गिरीश नृत्यसंवाधामुमादेहाहर्द्वर्णिताम् ॥ ७ ॥ ब्रह्मणस्तु तिसंयुक्तां सगच्छेत्परमां गतिम् ॥ श्लोकार्थं
 श्लोकपादं वा समस्तं श्लोकमेव वा ॥ यत्पठेदविरोधेन मायामानविवर्जितः ॥ ८ ॥ स याति परमं स्थानं यत्र गत्वानशोचति ॥ ९ ॥ चातुर्मास्ये-
 विशेषेण पठन् शृण्वन्नरोत्तमाः ॥ लभन्ते चिंतितानि सिद्धिं धनपुत्रादिसंवृताः ॥ १० ॥ यथा ब्रह्मादयो देवा गीतवाद्याभियोगतः ॥ परां सिद्धिं
 मवाप्सुस्ते दुर्गाशिवसमीपतः ॥ ११ ॥ वर्षाकाले च संप्राप्ते भक्तियोगे जनार्दने ॥ महेश्वरः श्रद्धुर्गायां न भूयस्तनपो भवेत् ॥ १२ ॥ गणेशस्य स-
 दाकुर्याच्च चातुर्मास्ये विशेषतः ॥ पूजां मनुष्या लाभार्थं यतो लाभप्रदो हि सः ॥ १३ ॥ सूर्यो निरोगतांदद्याद्भक्त्या यः पूजयेत्सदा ॥ चातुर्मास्ये स

मायानंविशेषफलदोनृणाम् ॥१४॥ इदं हि पंचायतनं सेव्यते गृहमेधिभिः ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सेवितं चिंतितप्रदं ॥१५॥ शालग्रामगतं
विष्णुं यः पूजयति नित्यदा ॥ द्वारवती चक्रशिला सहितं मोक्षदायकम् ॥१६॥ चातुर्मास्ये विशेषेण दर्शनादतिमुक्तिदम् ॥ यस्मिन्नुक्तं तेस्तु
तं सर्वं पूजितं पूजितं जगत् ॥१७॥ पूजितः पठितो ध्यातः स्मृतो वै कलुषापहः ॥ शालग्रामे किंपुनर्यच्छालग्रामगतो हरिः ॥१८॥ पुनर्हृहर-
नैवेद्यं फलं चापि धृतं जलम् ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण शालिग्रामगतं शुभम् ॥१९॥ तिलाः पुनर्नितिसकलं शालिग्रामस्य शूद्रज ॥ चातुर्मास्य-
विशेषेण नरं भक्त्या समन्वितम् ॥ सलक्ष्मी सहितो नित्यं धनधान्यसमन्वितः ॥ महाभाग्यवशाद्देहे जायते नात्र संशयः ॥२०॥ सलक्ष्मी स-
हितो विष्णुर्विज्ञेयो नात्र संशयः ॥ तं पूजयेन्महाभक्त्या स्थिरालक्ष्मीर्गृहे भवेत् ॥२१॥ तावद्दरिद्रता लोके तावद्गर्जति पातकम् ॥ तावत्क्लेश-
शरीरे गस्मिन्नया वल्लियते हरिम् ॥२२॥ स एव पूज्यते यत्र पंचक्रोशं पवित्रकम् ॥ करोति सकलं क्षेत्रं तत्राशुभसंभवः ॥२३॥ एतदेवम-
हाभाग्यमेतदेव महातपः ॥ एष एव परो मोक्षो यत्र लक्ष्मीश पूजनम् ॥२४॥ शंखश्च दक्षिणावर्तो लक्ष्मीनारायणात्मकः ॥ तुलसी कृष्णसा-
रोऽत्र यत्र द्वारवती शिला ॥२५॥ तत्र श्रीर्विजयो विष्णुर्मुक्तिरेव चतुष्टयम् ॥ लक्ष्मीनारायणे पूजां विधातुर्मनुजस्य तु ॥२६॥ ददाति पुण्यम्
तुलं मुक्तो भवति तत्क्षणम् ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण पूज्यो लक्ष्मीयुतो हरिः ॥२७॥ कुर्वतस्तस्य देवस्य ध्यानं कल्पनाशनम् ॥ तुलसीमंजरी-
भिश्च पूजितो जन्मनाशनः ॥२८॥ पूजितो बिल्वपत्रेण चातुर्मास्ये घटतमः ॥२९॥ सर्वप्रयत्नेन स एव सेव्यो यो व्याप्य विश्वं जगतामधीशः ॥

कालेसृजत्यन्तिचहेलयावातंप्राप्यभक्तो नहि सीदतीति ॥ ३१ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये लक्ष्मीनाराय
 णमहिमावर्णनं नाम त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ एकदा भगवान्बुधः कैलासशिरवरे स्थितः ॥ दधार पर
 मां लक्ष्मीं सुमया सहितः किल ॥ १ ॥ गणानां कोटयस्ति स्मस्तं यदा पर्यवारयन् ॥ वीरबाहुर्वीरभद्रो वीरसेनश्च भृंगिराट् ॥ २ ॥ रुचिस्तटिस्त
 थानंदी पुष्पदंतस्तथोत्कटः ॥ विकटः कंटकश्चैव हरः केशो विघंटकः ॥ ३ ॥ मालाधरः पाशाधरः शृंगी च नरनस्तथा ॥ मुण्योत्कटः शालिभद्रो
 महाभद्रो विभद्रकः ॥ ४ ॥ कणपः कालपः कालो धनपो रक्तलोचनः ॥ विकटास्यो भद्रकश्च दीर्घजिह्वो विरोचनः ॥ ५ ॥ पारदो धनदो ध्वांक्षी
 हंसक्रीनरकस्तथा ॥ पंचशीर्षस्त्रिशीर्षश्च क्रोडदंष्ट्रो महाद्रुतः ॥ ६ ॥ सिंहवक्रो हृषहनुः प्रचंडस्तंडिरेव च ॥ एते चान्ये च बहवस्तदाभव
 समीपगाः ॥ ७ ॥ महादेव जयेत्युच्चं भद्रकाली समन्विते ॥ भूतप्रेतपिशाचानां समूहाय स्य बल्लभाः ॥ ८ ॥ अस्तवंस्तं समीपस्था वसंतं समु
 पागते ॥ वनराजिर्विभाति स्म नवकोशकशोभिता ॥ ९ ॥ दक्षिणानिलसंस्पर्शः कवीनां स्तरवद्गुह्यभौ ॥ वियोगिहृदया कर्षी किंशुकः पु
 ष्पशोभितः ॥ १० ॥ दृष्ट्वा निविक्रियाभावं चिर्क्रादुश्च समंततः ॥ तस्मिन् विगाढे समये मनस्युन्मादकैतथा ॥ ११ ॥ नंदी दंडधरः संज्ञां हृत्वा
 चक्रे हरोपरः ॥ अलं चापलदोषेण तपः कुर्वतु भौ गणाः ॥ १२ ॥ तदा सर्वे वनमपि मूकांडजमभूत्पुनः ॥ गणास्ते तप आतस्थुर्दृष्ट्वा कांतिं
 वसंतजाम् ॥ १३ ॥ ततः सा विश्वजननी पार्वती प्राह शंकरम् ॥ इयं ते करगानित्यमक्षमाला महेश्वर ॥ १४ ॥ त्वया किं जप्यते देवसंदेहय-

तिमेमनः॥ त्वमेकः सर्वभूतानामादिकृत्सकलेश्वरः॥ १५॥ नमातानपिताबंधुस्तवजातिर्नकश्चन॥ अहंतवपरं किंचिद्देहिनास्ती-
ति किंचन॥ १६॥ श्रमेण त्वं समायुक्तोश्वासोश्वासपरायणः॥ जपन्नपि महाभक्त्या दृश्यते त्वं मया सदा॥ १७॥ त्वत्तः परतरं किंचिद्यत्त्वं
ध्यायसि चेत्तसा॥ तन्मे कथय देव शयद्यहं दयिता तव॥ १८॥ इति पृष्टस्तदा शंभुरुवाच हरिसेवकः॥ हरेर्नामसहस्राणां सारं ध्यायामि
नित्यशः॥ १९॥ जपामिरामनामां कमवतारं सप्तमम्॥ चतुर्विंशतिसंख्याकान् प्रादुर्भावान् हरेर्गुणान्॥ २०॥ एतेषामपि यत्सारं प्रणवा-
ख्यं महत्फलं॥ द्वादशाक्षरसंयुक्तं ब्रह्मरूपं सनातनम्॥ २१॥ अक्षरत्रयसंबल्यं त्रयसंमन्वितम्॥ सविंदुं प्रणवं शश्वज्जपामि ज-
पमालया॥ २२॥ वेदसारमिदं नित्यं ह्यक्षरं सततोद्यतम्॥ निर्मलं ह्यमृतं शोतं सद्रूपममृतोपमम्॥ २३॥ कलातीतं निर्वशागं निर्व्यापारं महत्प-
रं॥ विश्वाधारं जगन्मध्यं कोटिब्रह्मांडबीजकम्॥ २४॥ जडं शुद्धं क्रियं वापि निरंजनं नियामकम्॥ यज्ज्ञात्वा मुच्यते क्षिप्रं घोरसंसारबंधना-
त्॥ २५॥ ओंकारसहितं यच्च द्वादशाक्षरबीजकम्॥ जपतः पापकोटीनां दावाग्निं त्वं प्रजायते॥ २६॥ एतदेव परं गुह्यमेतदेव परं महः॥ एत-
द्भिर्दुर्लभं लोके लोकत्रयविभूषणं॥ २७॥ प्राप्य ते जन्म कोटीभिः शुभाशुभविनाशकम्॥ एतदेव परं ज्ञानं द्वादशाक्षरं चिंतनम्॥ २८॥ चातु-
र्मास्यविशेषेण ब्रह्मदं चिंतितं प्रदम्॥ एतदक्षरं जस्तोत्रं यः समाश्रयते सदा॥ २९॥ मनसा कर्मणा वाचा तस्य नास्ति पुनर्मवः॥ द्वादशाक्षर-
संयुक्तं चक्रं द्वादशभूषितम्॥ ३०॥ मासद्वादशनामानि विष्णोर्ये भक्तितसराः॥ शालग्रामेषु तान् स्तुत्वान्यसेदव्यहरं हि सः॥ ३१॥ दिवसे

दिवसेतस्यद्वादशाहफलंलभेत् ॥द्वादशाक्षरमाहात्म्यंवर्णितुंनैवशक्यते ॥३२॥जिह्वासहस्रैरपिचब्रह्मणापिनपार्यते ॥महामंत्रोत्थयं-
 लोकेजप्योद्ध्यातस्ततस्तथा ॥३३॥पापहासर्वमासेषुचातुर्मास्येविशेषतः ॥इदंरहस्यंवेदानांपुराणानामनेकशः ॥३४॥स्मृतीनामपिस-
 र्वासांद्वादशाक्षरचिंतनम् ॥चिंतनादेवमर्त्यानांसिद्धिर्भवतिहीशिता ॥३४॥पुण्यदानेनयाम्येनमुक्तिर्भवतिशाश्वती ॥वर्णेस्तथाश्र-
 मेरेवप्रणवेनसमन्वितैः ३५॥जपैर्ध्यानैःशमपरेर्मोक्षंप्राप्येतनिश्चितम् ॥श्रद्धाणांचापिनारीणांप्रणवेनविवर्जितः ॥३७॥प्रकृतीनां
 चसर्वासांनमंत्रोद्वादशाक्षरः ॥नजपोनतपःकार्येकायक्लेशाद्विशुद्धिता ॥३८॥विप्रमत्तयाचदानेनविष्णुध्यानेनसिद्ध्यति ॥तासांमं-
 त्रोरामनामध्येयःकोत्यधिकंभवेत् ॥३९॥रामेतिद्वादक्षरजपःसर्वपापापनोदकः ॥गच्छनुतिष्ठन्शयानोवामनुजोरामकीर्तनात् ॥४०॥
 इहनिर्वर्ततोयातिप्रांतेहरिगणोभवेत् ॥रामेतिद्वादक्षरोमंत्रोमंत्रकोटिशताधिकः ॥४१॥सर्वासांप्रकृतीनांचकथितःपापनाशकः ॥
 चातुर्मास्येऽथसंप्राप्तेसोप्यनंतफलप्रदः ॥४२॥चातुर्मास्येमहापुण्येलभ्यतेभक्तितत्परैः ॥देववन्निष्पल्लवेषांयमलोकस्यसेवनं ॥४३॥
 नरामादधिकंकिंचित्पठनंजगतीतले ॥रामनामाश्रयायैवनतेषांयमयातना ॥४४॥येचदोषाविघ्नकरामृतकाविग्रहाश्रये ॥रामनाम्ने
 वविलयंयांतिनात्रविचारणा ॥४५॥रमतेसर्वभूतेषुस्थावरेषुचरेषुच ॥अंतरात्मास्वरूपेणयच्चरामेचकथ्यते ॥४६॥रामेतिमंत्ररा-
 जोऽयंभयव्याधिनिषूदकः ॥रणोविजयदश्चापिसर्वकार्यार्थसाधकः ॥४७॥सर्वतीर्थफलप्रोक्तेविप्राणामपिकामदः ॥रामचंद्रेतिरा

मेतिरामेतिरसमुदाहृतः ॥ ४८ ॥ ह्यक्षरो मंत्रराजो यं सर्वकार्यकरो भुवि ॥ देवा अपि प्रगायंति रामनामगुणाकरम् ॥ ४९ ॥ तस्मात्त्वमपि दे-
वेशिरामनामसदा वद ॥ रामनामजपेद्यो वै मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥ ५० ॥ सहस्रनामजपुण्यं रामनाम्नैव जायते ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण तत्पु-
ण्यं दशधोत्तरम् ॥ ५१ ॥ हीनजातिप्रजातानां महद्दुःखतिपातकम् ॥ रामेत्थयं विश्वमिदं समग्रं स्वतेजसा व्याप्य जनांतरात्मना ॥ पुनानि
जन्मान्तरपातकानि स्थूलानि सूक्ष्माणि क्षणाच्च दग्ध्वा ॥ ५२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये द्वादशा-
क्षरमहिमावर्णनं नाम चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ द्वादशाक्षरमाहात्म्यं मम विस्तरतो वद ॥ यथा व-
र्णयितुं शक्यं यथा च क्रियते मया ॥ १ ॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ॥ द्विजातीनां सहोकारः सहितो द्वादशाक्षरः ॥ स्त्रीशूद्राणां-
नमस्कारपूर्वकः समुदाहृतः ॥ २ ॥ प्रकृतीनां रामनामसंमतो वा षडक्षरः ॥ सोऽपि प्रणवहीनः स्यात्पुराणस्मृतिनिर्णयः ॥ ३ ॥ क्रमोऽयं सर्व-
वर्णानां प्रकृतीनां स देवहि ॥ क्रमेण रहितो यस्तु करोति मनुजोजपं ॥ ४ ॥ तस्य प्रकुप्यति विष्णुर्नरकादिप्रदायकः ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥
मया त्रिमात्रया स्वाभिनुसेव्यते जगदीश्वरः ॥ ५ ॥ रूपमस्य कथं जाने वचसामप्यगोचरं ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ प्रणवस्याधि-
कारो न तत्रास्ति वरवर्णिनि ॥ नमो भगवते वासुदेवायेति जपः सदा ॥ ६ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ यदि स प्रणवं दद्याद्द्वादशा-
क्षरचित्तनम् ॥ प्रणवेनाधिकारो मे कथं भवति धूर्जटे ॥ ७ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ प्रणवः सर्वदेवानामादिरेषः प्रकीर्तितः ॥ ब्र-

ह्माविष्णुःशिवश्चैव वसन्ति दयितायुताः॥८॥ तत्र सर्वाणि भूतानि सर्वतीर्थानि भागशः॥ तिष्ठन्ति सर्वतीर्थानि कैवल्यं ब्रह्म एव यः॥९॥
 तस्य योग्यायदा देवाचरिष्यसि यदा तपः॥ चातुर्मास्ये हरि प्रीत्यै करिष्यसि शुभानने॥१०॥ तपसा प्राप्य ते कामस्तपसा च महत्फलं॥ तप-
 सा जायते सर्वं तत्तपःफलं भनरैः॥११॥ यशः सौभाग्यं मतुलं क्षमा सत्यादयो गुणाः॥ फलं भनतपसा नित्यं तपश्चर्तुं न शक्यते॥१२॥ यदा
 हितपसा वृद्धिस्तदा भक्तिर्हरो भवेत्॥ तदा हितपसो हानिर्यदा भक्तिर्विना कृतम्॥१३॥ तावत्तपांसि गर्जन्ति देहेः स्मिन् सततं नृणाम्॥ य-
 दा विष्णुं स्मरेन्नित्यं जिह्वाग्रं पावनं भवेत्॥१४॥ यथा प्रदीपे ज्वलिते प्रणश्यति महत्तमः॥ तथा हरेः कथायां च याति पापमने कथा॥१५॥
 ॥ तस्मात्पार्वतियत्नेन हरोक्तमेतपः कुरु॥ चातुर्मास्येऽथ संप्राप्ते प्रणवेन समन्वितं॥१६॥ विशुद्ध हृदया भूत्वामंत्रराजमिमं जप॥ स
 एव भगवांस्तुष्टोद्वादशाक्षरसंयुतः॥१७॥ प्रदास्यति परं ज्ञानं ब्रह्मरूपमखंडितम्॥ ब्रह्म कल्पान्तकोटीषु स्वपित्वंद्वादशाक्षरं॥१८॥
 मंत्रराजं स प्रणवं ध्यायेत्सोऽपि न पश्यति॥ इत्युक्त्वा सा तपो निष्ठा तपश्चरितुमागता॥१९॥ हिमाचलस्य शिखरे चातुर्मास्ये समागते॥
 ब्रह्मचर्यव्रतपरा वसनत्रयसंयुता॥२०॥ प्रातर्मध्येऽपराह्णे च ध्यायामि हरि शंकरम्॥ वपुर्यथापुरा कृष्टं पूजने शंकरस्य च॥२१॥ सरवी
 जनसमायुक्ता पितुः शृंगे मनोहरे॥ अतपत्सा विशालाक्षी क्षमादिगुणसंयुता॥२२॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ याहियोगेश्व-
 रीधये यायावंद्या विश्ववेदिता॥ जननीया च विश्वस्य सापि कामातपो गता॥२४॥ याहि प्रकृति सङ्पातडिल्कोटिसमप्रभा॥ विरजा-

यास्वयं वंद्या गुणातीता चरत्तपः ॥ २५ ॥ पृथ्व्यंबुते जो वायुश्च गगनं यन्मयं विदुः ॥ मूलप्रकृतिरूपाया सा चकारोत्तमं तपः ॥ २६ ॥ यास्या
चरं जंगममाशु विश्वं व्याप्य स्थितायाः प्रकृतेः पुरापि ॥ स्मृहादिरूपेण च तृप्तिदात्री दैवे प्रसूते तपसा पशुहिम् ॥ २७ ॥ ॥ इति श्रीस्कं
दपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये पार्वतीतपोवर्णनं नाम पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ प्रह
तायां शैलपुत्र्यामहं तपसिदारुणे ॥ कंदर्पेण पराभूतो विचचारमहीं हरः ॥ १ ॥ वृक्षच्छायासुतीर्थेषु नदीषु च नदेषु च ॥ जलेन सिंचत्
स्ववपुः सर्वत्रापि महेश्वरः ॥ २ ॥ तथेति कामाकुलितो नले भो शर्मकहिं चित् ॥ एकदा यमुनां दृष्ट्वा जलकल्लोलमालिनीम् ॥ ३ ॥ विगा
हितुमनश्चक्रे तापातिं शमयन्निव ॥ कृष्णं बभूव तन्नीरं हरकायाग्निवह्निना ॥ ४ ॥ दग्धं विगाहनेनाशुमषी प्रायं सदा बभौ ॥ सापि दिव्य
वपुः पूर्वं शयामाभूत्वा हराद्यतः ॥ ५ ॥ स्तुत्या नत्वा महेशानमुवाच पुनरेव सा ॥ प्रसादं कुरु देवेश वशागाः स्मि सदा तव ॥ ६ ॥ ॥ ईश्व
र उवाच ॥ ॥ अस्मिन् तीर्थवरे पुण्येयः स्नास्यति नरोऽशुवि ॥ तस्य पापसहस्राणि यास्यंति विलयं ध्रुवम् ॥ ७ ॥ हरतीर्थमिति रव्या
तं पुण्यं लोके न विष्यति ॥ इत्युक्ता तां प्रणम्याथ तत्रैवांतरधीयत ॥ ८ ॥ तस्यास्तीरे महेशोऽपि कृत्वा रूपं मनोहरम् ॥ कामालयं वाद्य
हस्तं कृतपुंड्रं जटाधरम् ॥ ९ ॥ स्वेच्छया मुनिगैह्येषु दर्शयत्यंगचापलम् ॥ क्वचिद्वायति गीतानि क्वचिन्मृत्युतिष्ठं दतः ॥ १० ॥ स च कुर्वन् ध्याति
हसति स्त्रीणां मध्यगतः क्वचित् ॥ एवं विचरतस्तस्य ऋषिपत्यः समंततः ॥ ११ ॥ पत्युः शुश्रूषणं गैह्यकार्याण्यपि च तत्सणात् ॥ तमे

वमनसाचक्रप्रतिरूपेणमोहिताः॥१२॥ममंल्यश्चैवहास्यानिचक्रुस्ता अपियोषितः॥ततस्तुनयोदृष्ट्वातासांदुःशीलभावनाम्॥१३
 चुक्रुधुर्मुनयःसर्वेरूपंतस्यमनोहरम्॥गृह्यतांहन्यतामेषकोऽयंदुष्टउपागतः॥१४॥इति ते गृह्यकाष्ठानियदोषस्थंययुस्तदा॥पला-
 यितःसबहुधाभयान्तेषांमहात्मनाम्॥१५॥योजीविकलयाविश्वंप्राप्यतिष्ठतिदेहिनाम्॥नज्ञायतेनचग्रात्योनमेघश्चापिजाय
 ते॥१६॥नशेकुस्तेयदासर्वेगृहीतुंतमहेश्वरम्॥तदाशिवंप्रकुपिताःशेषुरित्यंहिजातयः॥१७॥यस्माह्लिंगार्थमागत्यद्याश्र
 मांश्चोरवत्कृतम्॥परदारापहरणंतल्लिंगंपततांभुवि॥१८॥सद्यएवहिशापंतुदुष्टंप्राप्नुहितापस॥एवमुक्तेसुशापाग्निर्वज्ररूप-
 धरोमहान्॥तल्लिंगंधूर्जटेष्ठित्वापातयामासभूतले॥रुधिरौघपरिव्याप्तोसुमोहभगवान्भुवि॥२०॥चेदनातोऽज्वलवपुर्महाशा
 पाभिभूतधीः॥तंतथापतितंदृष्ट्वातआजग्मुर्महर्षयः॥२१॥आकाशेसर्वभूतानित्रैस्सर्विष्वंचचालह॥देवाश्चव्याकुलाजाताम-
 हाभयमुपागताः॥२२॥ज्ञात्वाविप्रामहेशानंपीडितात्तदयेऽभवन्॥शक्रश्चुर्भूशदुःस्वार्तादेवंहिबलवत्तरं॥२३॥किंकृतंभगवानं
 षदैवैरपिससेव्यते॥साक्षीसर्वस्यजगतोऽस्माभिर्नोपापलक्षितः॥२४॥वयंमूढधियःपापापरमज्ञानदुर्बलाः॥कथमस्माभि-
 र्यस्यात्माश्रुतश्चननिवेदितः॥२५॥मयेदृशोगृहस्थायात्मायन्ननिवेदितः॥निर्विकारोनिर्विषयोनिरीहोनिरुपद्रवः॥२६॥निर्म
 मोनिरहंकारोयःशंभुर्नोपलक्षितः॥यस्यलोकाइमेसर्वेदेहेतिष्ठन्तिमध्यगाः॥२७॥सएषजगतांस्वामीहरोऽस्माभिर्नवीक्षितः॥इत्यु

कास्तेत्युपविष्टायावत्तत्रसमागताः॥२८॥ तान्दृष्ट्वा सहसा त्रस्तः पुनरेव महेश्वरः॥ विप्रशापमयान्नष्टस्त्रिपुरारिर्दिव्ययौ॥२९॥ रु-
रभिर्गोचगोलेकेतांतुष्टावस्तुसंयुतः॥ सृष्टिस्थिति विनाशानां कीर्त्यमात्रेण मोनमः॥३०॥ यात्वंरसमयेभावेराप्यायतिभूतलम्॥ देवा-
नांचतथासंधानपितृणामपिवैगणान्॥३१॥ सर्वज्ञात्वारसाभिज्ञामधुरास्वाददायिनी॥ त्वया विश्वमिदं सर्वं बलस्नेहसमन्वितम्॥३२॥
त्वं माता सर्वरुद्राणां वसूनां दुहिता तथा॥ आदित्यानां स्वसान्धेवतुष्टावांछितसिद्धिदा॥३३॥ त्वं धृतिस्त्वं तथा पुष्टिस्त्वं स्वाहात्वं स्वधात-
था॥ क्रद्धिः सिद्धिस्तथा लक्ष्मीर्धृतिः कीर्तिस्तथामतिः॥३४॥ कांतिर्लज्जामहामायाश्चन्द्रा सर्वार्थसाधिनी॥ त्वया विरहितं किंचिन्ना-
स्ति त्रिभुवनेष्वपि॥३५॥ बन्धेस्तृप्तिप्रदात्री च देवादीनां चतुर्भिदा॥ त्वया सर्वमिदं व्याप्तं जगत्स्थावरजंगमं॥३६॥ पादास्ते वेदाश्च त्वा-
रः समुद्रास्तनतां ययुः॥ चंद्रा कौलोचने यस्यारोमाग्रेषु च देवताः॥३७॥ शृंगयोः पर्वताः सर्वे कर्णयोर्वायवस्तथा॥ नाभौ चैवामृतं देवि
पातालानि खुरास्तथा॥३८॥ स्केधे च भगवान्ब्रह्मामस्तकस्थः सदा शिवः॥ हृद्देशे च स्थितो विष्णुः पुच्छाग्रे पन्नगास्तथा॥३९॥ श-
कृत्स्थावसवः सर्वे साध्या मूत्रस्थितास्तव॥ सर्वे यज्ञाद्यस्थिदेशे किंनरा गुल्फसंस्थिताः॥४०॥ पितृणां च गणाः सर्वे पुरस्थाभांति सर्व-
दा॥ सर्वे यक्षा भालदेशे किंनराश्च कपालयोः॥४१॥ सर्वदेवमयी त्वंहि सर्वभूतविहृदिदा॥ सर्वलोकहितानित्यं मम देहहिताभव॥
४२॥ प्रणतस्तव देवेशि पूजेयेत्त्वांसदा नये॥ स्तोमि विश्वार्तिहं त्रीत्वां प्रसन्नावरदाभव॥४३॥ विप्रशापामिनादग्धं शरीरं मम शो-

मने ॥ स्वतेजसा पुनः कर्तुं महस्य मृतसंभवे ॥ ४४ ॥ इत्युक्ता तां परिब्रूयत स्यादेहेलयंगतः ॥ सापि गर्भे दधाराथ सरभिस्तदनंतरम् ॥ ४५ ॥ कालाति क्रमयोगेन सर्वे व्याकुलतां ययौ ॥ तस्मिन् प्रनष्टे देवेशो विप्रशापमया हृतः ॥ ४६ ॥ देवामहार्तिप्रययुश्च चालपृथिवीत-
 था ॥ चंद्राकौ निष्प्रभौ चैव वायुरुच्चंड एव च ॥ ४७ ॥ समुद्राः क्षोभमगमंस्तस्मिन्काले द्विजोत्तमः ॥ ४८ ॥ यस्मिन् जगत्स्थावरजंगमा-
 दिकंकालेलयं प्राप्य पुनः प्ररोहति ॥ यस्मिन् प्रनष्टे द्विजशापपीडिते जगद्धृतप्रायमवर्तत क्षणात् ॥ ४९ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे
 ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये हरशापो नाम षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ गालव उवाच ॥ ॥ तस्मिंस्तपतिते-
 लिंगे योजनायामविस्तृते ॥ विषादात्तं क्रुषिगणास्तत्र जग्मुः सहस्रशः ॥ १ ॥ व्यलोकयंत सर्वत्र दृष्ट्वा तत्र महेश्वरम् ॥ नाऽसौ दृष्टिप-
 थे तेषां बभूव मयविच्छलः ॥ २ ॥ वीर्यवर्षसहस्रं च बहून्पि संचितम् ॥ पृथिवीं सकलां व्याप्य स्थितं ददृशिरं द्विजाः ॥ ३ ॥ तदृष्ट्वा
 रुमहल्लिंगं रुधिराक्तं जलैः पूतम् ॥ ब्राह्मणाः संशयगता दृष्ट्वा मानां वसंधराम् ॥ ४ ॥ तल्लिंगं तत्र संस्थाप्य चक्रुस्तानिर्मदां नदीम् ॥ तत्
 जलनर्मदारूपं तल्लिंगं मरकटकम् ॥ ५ ॥ नरकं वारयत्येतत्सेवितं नरकापहम् ॥ घृतं च हाश्च सर्वे पिपास्यंति विलयं ध्रुवम् ॥ ६ ॥ तत्र-
 स्नात्वा जलं पीत्वा संतर्प्य च पितृस्तथा ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति मनुष्योऽपि विदुर्लभम् ॥ ७ ॥ लिंगानि नार्मदेयानि पूजयिष्यंति ये नराः
 तेषां रुद्रमयो देहो भविष्यति न संशयः ॥ ८ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण लिंगपूजामहाफला ॥ चातुर्मास्ये रुद्रजपं हरपूजा शिवेरतिः ॥ ९ ॥ पं

चा-मा-मा
३५

चामृतेन स्नपनं न तेषां गर्भवेदना ॥ ये करिष्यन्ति मधुना सेचनं लिंगमस्तके ॥ १० ॥ तेषां दुःखसहस्राणि यास्यन्ति विलयं ध्रुवम् ॥ दीपदानं-
कृतं ये न चातुर्मास्ये शिवाग्रतः ॥ ११ ॥ कुलकोटिं समुत्थृत्य स्वेच्छया शिवलोकमाकु ॥ चंदनागरुधूपैश्च स्मरन् वेतकुसुमैरपि ॥ १२ ॥ नर्मदा
जललिंगं ये तद्यर्चयिष्यन्ति ते शिवाः ॥ ग्रावाहरत्वमापन्नः प्राणिनामपि काकया ॥ १३ ॥ तत्संभूतं महालिंगं जलधारणसंयुतम् ॥ पूजयि-
त्वा विधानेन चातुर्मास्ये शिवो भवेत् ॥ १४ ॥ चातुर्मास्ये ये मनुजानर्मदामरकंदके ॥ तीर्थे स्नास्यन्ति नियतास्तेषां वासस्त्रिविष्टपे ॥ १५ ॥
॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ इत्थं कृत्वा ते द्विजास्तत्र स्थाप्य लिङ्गं यथाविधि ॥ मरकटकतीर्थे च नर्मदां च महानदीं ॥ १६ ॥ पुनश्चिन्तापराजाता
विश्वस्य क्षोभकारणे ॥ पद्मासनगता भूत्वा प्राणायामपरायणाः ॥ १७ ॥ चिन्तयामासुरव्यग्रं हृदयस्थं महेश्वरम् ॥ ततो देवामहेद्वा-
द्याः संप्राप्य मरकटकम् ॥ १८ ॥ ब्राह्मणाश्च स्तुतिं च कुर्वन् नयानतकंधरः ॥ नमोस्तु वो द्विजातिभ्यो ब्रह्मविद्भ्यो महेश्वराः ॥ १९ ॥ भूक्त-
रभ्यो गुरुभ्यविमुक्तेभ्यश्च बंधनात् ॥ यूयं गुणत्रयातीता गुणरूपगुणाकराः ॥ २० ॥ गुणत्रयमयैर्भावैः सततं प्राणबुद्ध्याः ॥ येषां वा-
क्यजलेनैव पापिष्ठा अपिशुद्धिताः ॥ २१ ॥ प्रयांति पापपुंजाश्च भस्मसाद्यांति पातिताः ॥ शस्त्रं लोहमयं येषां वागेव तस्मै मन्विताः ॥
२२ ॥ पापैः पराभिभूतानां तेषां लोकोत्तरं बलम् ॥ क्षमया पृथिवी तुल्याः कोपे वै श्वानरप्रभाः ॥ २३ ॥ पातनेऽनेकशक्तीनां समर्था यूय-
मैव हि ॥ स्वर्गादीनां तेषां यायाने भवन्तो गतयो ध्रुवम् ॥ २४ ॥ सत्कर्मकारकाश्चैव सत्कर्मनिरताः सदा ॥ सत्कर्मफलदातारः सत्कर्मभ्यो सुमु-

अ०
२७

३५

क्षवः॥२५॥ सावित्रीमंत्रनिरताये भवन्तोऽघनाशनाः॥ आत्मानं यजमानं च तारयन्ति न संशयः॥२६॥ बन्धयश्च तथा विप्रास्तर्पिताः
 कार्यसाधकाः॥ चातुर्मास्ये विशेषेण तेषां पूजा महाफला॥२७॥ कौपिताः सर्वदेहस्य नाशनाय भवन्ति हि॥ तावन्नवज्जमिंद्रस्य शु-
 लं चैव पिनाकिनः॥२८॥ दंडो यमस्य तावन्नोयावच्छापो द्विजोद्भवः॥ अग्निना ज्वालयते दृश्यं शापो द्विष्टानपि स्वयम्॥२९॥ हन्ति जातो
 न जातांश्च तस्माद्विप्रं न कोपयेत्॥ विप्रकोपाग्निना दग्धो नरकान्नेव मुच्यते॥ शस्त्रक्षतोऽपि नरकान्मुच्यते नात्र संशयः॥ देवानां मधु
 धान्यानां सामर्थ्यं भेदने न हि॥३०॥ वाङ्मात्रेण हि विप्रस्य विद्यते सकलं जगत्॥ ते यूयं गुरवोऽस्माकं विश्वकारणकारकाः॥३१॥ प्रसा-
 दपरमानित्यं भवन्तु भुवनेश्वराः॥ ईश्वरेण विना सर्वे वयं लोकाश्च दुःखिताः॥३२॥ तत्कथ्यतां स भगवान् कुत्रास्ते परमेश्वरः॥ गा-
 लव उवाच॥ ॥ ज्ञात्वा मुनिभ्यत्र स्तं देवेशं शूलपाणिनं॥३३॥ सूरभीगर्भं संभूतं देवानुत्तुर्महर्षयः॥ स्वागतं देवदेवेभ्यो ज्ञातो
 वै समहेश्वरः॥३४॥ तत्र गच्छन्तु देवेशाय त्रदेवः सनातनः॥ इत्युक्ता ते महात्मानः सह देवैर्युक्तदा॥३५॥ गोलोकं देवमार्गेण यत्र
 पायसकंदमाः॥ घृतनद्यो मधुहृदानदीनां यत्र संघशः॥३६॥ पूर्वजानां गणाः सर्वे दधिपीयूषपाणयः॥ मरीचिपासो मषाश्च सित्य-
 संघास्तथापरे॥३७॥ घृतपाश्च वसाध्याश्च यत्र देवाः सनातनाः॥ ते तत्र गत्वा मुनयो ददृशुः सूरभीकृतम्॥३८॥ ते जसाभास्करं चैव
 तिलनाभेति विश्रुतम्॥ इतस्ततोऽभिधावंतं गवांसं घातमध्यगम्॥३९॥ नंदाक्रमनसा चैव सरूपा च सुशीलका॥ कामिनी नंदिनी चै-

वमेध्याचैवहिरण्यदा ॥४१॥ धनदाधर्मदाचैवनर्मदासकलप्रिया ॥ वामनालंबिकाकृष्णादीर्घशृंगासुपच्छिका ॥४२॥ तारातरेयि
काशांतादुर्विषल्लामनोरमा ॥ सुनासादीर्घनासाचगौरागौरमुखीहया ॥४३॥ हरिद्रवर्णानीलाचशंखिनीपंचवर्णका ॥ विनताभिनता
चैवभिन्नवर्णासुपत्रिका ॥४४॥ जयाः कृष्णाचकुंडोभीसुदंताचारुचंपिका ॥ एतासांमध्यगं नीलं दृष्ट्वा तामुनिदेवताः ॥४५॥ विचरंति
सकृपंतं संजातं विस्मयन्मुखाः ॥ मुनीश्वराः कृपाविष्टा इन्द्राद्याल्लुप्तमानसाः ॥४६॥ स्तुतिमारेभिरेकर्तुं ते जसा तस्य तोषिताः ॥ शू
द्र उवाच ॥ ॥ कथं नीलतिनामासौ जातोऽयमद्भुता कृतिः ॥४७॥ किमस्तु वन्यसन्नास्ते ब्राह्मणा विश्वकारणम् ॥ गालव उ-
वाच ॥ लोहितोयस्तवर्णेन मुखे पुच्छे च पादुरः ॥४८॥ श्वेतः खुरविषाणेषु स नीलो वृषभः स्मृतः ॥ चतुष्पादो धर्मरूपो नीललोहित
चिह्नकः ॥४९॥ कपिलः खुरचिह्नेषु स नीलो वृषभः स्मृतः ॥ योसौ महेश्वरो देवो वृषश्चापि स एवाहि ॥५०॥ चतुष्पादो धर्मरूपो नीलः पं-
चमुखो हरः ॥ यस्य संदर्शनादेव वाजपेयफलं लभेत् ॥५१॥ नीले च पूजिते यस्मिन् पूजितं सकलं जगत् ॥ स्निग्धं प्रासप्रदानेन जग-
दाप्यायितं भवेत् ॥५२॥ यस्य देहः सदा श्रीमान् विश्वव्यापी जनार्दनः ॥ नित्यमर्चयती योसौ वेदमंत्रैः सनातनैः ॥५३॥ ॥ ऋषय
ऊचुः ॥ ॥ त्वं देवः सर्वगो मृगां विश्वगो मासनातनः ॥ विघ्नहर्ता ज्ञानदश्च धर्मरूपश्च मोक्षदः ॥५४॥ त्वमेव धनदः श्रीदः सर्वव्या-
धिनिषूदनः ॥ जगतां शर्मकरणो प्रवृत्तः कनकप्रदः ॥५५॥ तेजसां धाम सर्वेषां सौरभेयमहाबल ॥ शृंगाग्रैर्घृतकैलासपार्वतीसहितस्त

व ॥ ५६ ॥ वेदस्तत्त्वो वेदमयो वेदात्मा वेदवित्तमः ॥ वेदवेद्यो वेदयानो वेदरूपो गुणाकरः ॥ ५७ ॥ गुणत्रयेभ्योऽपि परो यथा तस्य वेद
 कस्तव ॥ वृषस्त्वं भगवान् देवयस्तुभ्यं कुरुते त्वघम् ॥ ५८ ॥ वृषलः स तु विज्ञेयो रौरवादिषु पच्यते ॥ पदास्पृष्टः स तु नरो नरकादि
 शुयातनाः ॥ ५९ ॥ सेव्यते पापनिचयैर्निगादप्रायबंधनैः ॥ क्लृप्ता मंच तृपाक्रांतं महाभार समन्वितम् ॥ ६० ॥ निर्दया ये प्रशोष्यंति-
 मतिस्तेषां नशाश्वती ॥ चतुर्भिः सहितं मर्त्या विवाहविधिना तु ये ॥ ६१ ॥ विवाहं नीलरूपस्य ये करिष्यंति मानवाः ॥ पितृनुद्दिश्य
 तेषां वैकुलेनैवास्ति नारकी ॥ ६२ ॥ त्वंगतिः सर्वलोकानां त्वं पिता परमेश्वरः ॥ त्वया विना जगत्सर्वं तत्सृणा देवनश्यति ॥ ६३ ॥ परा
 चैव तु पश्यंती मध्यमा बैरवरी तथा ॥ चतुर्विधानां वचसामेश्वरं त्वां विदुर्बुधाः ॥ ६४ ॥ चतुःशृंगं चतुष्पादं द्विशीर्षं सप्तहस्तकम् ॥ त्रि
 धा बद्धं धर्ममयं त्वामेव वृषभं विदुः ॥ ६५ ॥ तृप्तिदं सर्वभूतानां विश्वव्यापकमोजसा ॥ ब्रह्म धर्ममयं नित्यं त्वामात्मानं विदुर्जनाः ॥
 ६६ ॥ अच्छेद्यस्त्वमभेद्यस्त्वमप्रमेयो महायशः ॥ अशोष्यस्त्वमदात्योऽसि विदुः पौराणिका जनाः ॥ ६७ ॥ त्वदाधारमिदं सर्वं त्व-
 दाधारमिदं जगत् ॥ त्वदाधाराश्च देवाश्च त्वदाधारं तथाऽमृतम् ॥ ६८ ॥ जीवरूपेण लोकांस्त्रीन् व्याप्यतिष्ठसि नित्यदा ॥ एवं स संस्तु-
 तो नीलो विप्रैस्तेऽसौ मपायिभिः ॥ ६९ ॥ प्रसन्नवदनो भूत्वा विप्रान् प्रणतितत्परः ॥ पुनरेव वचः प्रोचुर्विप्राः कृतशिवा गतः ॥ ७० ॥ वरं
 ददुर्महेशस्य नीलरूपस्य धर्मतः ॥ एकादशा हे प्रेतस्य यस्य नोत्सृज्यते वृषः ॥ ७१ ॥ प्रेतत्वं सः स्थिरं तस्य दत्तैः श्राद्धशतैरपि ॥ पुनरेव

सुसु पतं हस्वानीलं महावृषम् ॥ ७२ ॥ स्वल्पक्रोधसमाविष्टं हि जाश्रुस्तमं कितं ॥ चक्रं च वामभागेषु शूलं पार्श्वे तु दक्षिणे ॥ ७३ ॥ उत्स
सृजुर्गवां मध्ये तं देवैर्गीपितं तदा ॥ ततो देवगणाः सर्वे महर्षीणां गणाः पुनः ॥ स्वानि स्थानानि ते जग्मुर्मुनयो वीतमत्सराः ॥ ७४ ॥ एवं
मृषीणां दयिता सुसक्तः कामार्तचित्तो मुनिपुंगवानाम् ॥ शापं समासाद्य शिवोऽपि भक्त्यारं वाजलेऽगात्स शिलामयत्वम् ॥ ७५ ॥
इति श्री स्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्ये माहात्म्ये पैजवनोपारव्याने वृषस्तुतिर्नाम सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥
॥ गालव उवाच ॥ ॥ इति ते कथितं सर्वं शालग्रामकथानकं ॥ महेश्वरस्य चोत्पत्तिर्यथा लिंगत्वमापसः ॥ १ ॥ तस्माद्दूरं लिंग
रूपं शालग्रामगतं हरिम् ॥ ये च यंति नरा भक्त्या न तेषां दुःखव्यातनाः ॥ २ ॥ चातुर्मास्ये समायाते विशेषात् पूजयेच्च तौ ॥ अर्चितौ याव
भेदेन स्वर्गमौ क्षप्रदायकौ ॥ ३ ॥ देवौ हरिहरौ भक्त्या विप्रवह्निगवांगती ॥ ये च यंति महाशूद्रतेषां मोक्षप्रदौ हरिः ॥ ४ ॥ वेदोक्तं कारये-
त्कर्म पूर्तं वेदतत्परः ॥ पंचायतनपूजां च सत्यवादीत्यलोकता ॥ ५ ॥ विवेकादिगुणैर्युक्तः स शूद्रो याति सद्गतिम् ॥ ब्रह्मचर्यं तपो ना
न्यद्वा दशाक्षरचिंतनात् ॥ ६ ॥ मंत्रैर्विना षोडशशोपचापरैः कार्याः स पूजानरकादिहंतुः ॥ तथा तथा वैगिरिजापतेऽथ कार्या हि सच्छू-
द्रमहायमंत्रौ ॥ ७ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ एवं कथयतो रेषोरुजनीक्षयमाययौ ॥ सच्छूद्रो गालवश्चैव शिष्यश्च परिवा-
रितः ॥ ८ ॥ सत्तेन पूजितो विप्रो ययौ शीघ्रं निजाश्रमम् ॥ ९ ॥ यद्मं शृणुयान्मर्त्यो वाचयेत्पारयेच्च वा ॥ श्लोकं वा सर्वमपि च तस्य पुण्य

क्षयोनहि ॥१०॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये पैजवनोपारव्याने अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥
 ॥ नारद उवाच ॥ ॥ कथं नित्याभगवती हरपत्नी यशस्विनी ॥ योगसिद्धिं सुमहतीं प्रापमासचतुष्टये ॥ १ ॥ मंत्रराजमिमं ज
 स्वाद्वादशाक्षरसंभवम् ॥ एतन्मे विस्तरेण त्वं कथयस्व यथा तथम् ॥ २ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ चातुर्मास्ये हरौ सुमेपा-
 र्वती नियमव्रता ॥ मनसा कर्मणा वाचा हरिभक्तिपरायणा ॥ ३ ॥ चारुशृंगे पितुर्नित्यं तिष्ठंती तपसि स्थिता ॥ देवद्विजाग्निगोश्व
 त्यातिथिपजापरायणा ॥ ४ ॥ चातुर्मास्येऽथ संप्राप्ते विमले हरिवासरे ॥ जजाप परमं मंत्रं यथादिष्टं पिनाकिना ॥ ५ ॥ शंखचक्रध
 रो विष्णुश्चतुर्हस्तः किरीटधृक् मिथश्यामो बुजाक्षश्च सूर्यकोटिसमप्रभः ॥ ६ ॥ गरुडाधिष्ठितो हृष्टो हसन्व्याप्य जगत्रयम् ॥ श्रीवत्स
 कोक्तमयुतपीतकोशायवाससः ॥ ७ ॥ सर्वाभरणभासोभिरभिदीप्तमहावपुः ॥ बभाषे पार्वतीं विष्णुः प्रसन्नवदनः शुभां ॥
 देवितुष्टोस्मि भद्रं ते कथयस्व ममीप्सितम् ॥ ८ ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ तज्ज्ञानममलंदोहयेन नावर्तनं भवेत् ॥
 इत्युक्तः समहा विष्णुः प्रत्युवाच हरप्रियाम् ॥ ९ ॥ स एव देवदेव शक्तवचस्यत्यसंशयम् ॥ स एव भगवान् साक्षी देहांतरबहि
 स्थितः ॥ १० ॥ विश्वस्त्रष्टाच गोप्ता च पवित्राणां च पावनः ॥ अनादिनिधनो धर्मो धर्मादीनां प्रभुर्हि सः ॥ ११ ॥ अक्षरत्रयमेव्यं य
 त्सकलं ब्रह्म एव सः ॥ मूर्ता मूर्तस्वरूपेण योऽजो जन्मधरो हि सः ॥ १२ ॥ ममाधिकारो नैवास्ति वक्तुं तव न संशयः ॥ इत्युक्त्वा भ

गवानीशो विररामप्रदृष्टवान् ॥ १३ ॥ एतस्मिन्नंतरे शंभुर्गिरिजाश्रममभ्यगात् ॥ सर्वभूतगणैर्युक्तो विमाने सार्वकामिके
॥ १४ ॥ तया वै भगवान् देवः पूजितः परमेश्वरः ॥ सर्वानामपि प्रत्यक्षमाश्रयं समजायत ॥ १५ ॥ स्तुत्वाऽथ तं महादेवं विष्णुर्दे-
हेल्ययं ययौ ॥ अथोवाच महेशानः पार्वतीजगदीश्वरः ॥ १६ ॥ विमानवरमारुह्य तुष्टाः हंत वसुधते ॥ गत्वा कांतप्रदेशं ते कथ-
ये परमं महः ॥ १७ ॥ एवमुक्त्वा भगवतीं कुरे गृह्य सुदान्वितः ॥ विमानवरमारोप्य लीलया प्रययौ तदा ॥ १८ ॥ नानाधातुमयान-
दीन् नानारत्नविचित्रितान् ॥ नदीनिर्झरकुंजांश्च नदान् कोकिलकूजितान् ॥ १९ ॥ अरवाणां देवरवाणांश्च गंगाद्याः सरितस्त-
था ॥ सौगंधिकांश्च कल्हारान्सहस्रदलपिंजरान् ॥ २० ॥ दर्शयन् कर्णिकारांश्च कोविदांश्च महादुमान् ॥ तालान्तमालान् हिं-
तालान् प्रियंगून्यनसानपि ॥ २१ ॥ तिलकान् बकुलान्श्चैव बहून्पिचपुष्पितान् ॥ क्षेत्राणिकलनाभानि पिंजराणि विदर्शयन् ॥ २२
ययौ देवनदीतीरे गतं शरवणं महत् ॥ फल्लकाशं स्वर्णमयं शरस्तंबगणान्वितम् ॥ २३ ॥ हेमभूमिविभागस्थं वह्निं कांतिमृगाद्विज-
म् ॥ तत्र तीरगतानां च मुनीनामूर्ध्वरेतसां ॥ २४ ॥ आश्रमान्सविमानां ग्रेतिष्ठन् पत्न्यै प्रदर्शयन् ॥ षट्कृतिकांश्च ददृशे पार्वत्या व-
नसन्निधौ ॥ स्नाताः स्वलंकृताश्च द्रपत्यस्ता विरजांबराः ॥ ऊचुस्तां योजितकरा कैयं पुत्राय गम्यते ॥ २५ ॥ तत्कथ्यतां महाभागे
सच ते दर्शनं गतः ॥ २६ ॥ पार्वत्युवाच ॥ मम भाग्यवशात्पुत्रः कथमुत्संगमाहरेत् ॥ नह्यभाग्यवशात्पुंसां क्वपि सौरव्यनिरतं

रं २८ ॥ कृतनाम्नाप्यहं दृष्ट्वा भवतीनां च दर्शनात् ॥ किमर्थमिह संप्राप्ताः कथ्यतामविलंबितम् ॥ २९ ॥ ॥ कृत्तिका ऊचुः ॥
 वयंतव कृतं न्यस्तं प्रदातुमिह स्फंदरि ॥ चातुर्मास्यैरवोस्मात्तु मागता देवि निम्नगाम् ॥ ३० ॥ ॥ पार्वत्युवाच ॥ ॥ न हास्या
 वसरः सरव्यः सत्यमेव हि कथाताम् ॥ एकांता वसरे हास्यं जायते चैतरेतरं ॥ ३१ ॥ ॥ कृत्तिका ऊचुः ॥ ॥ सत्यं वदामु
 हे देवित व त्रेलोक्यशोभिते ॥ अस्य स्तंबसमूहस्य मध्यस्थं बालकं हृणु ॥ ३२ ॥ कृत्तिकानां वचः श्रुत्वा शंकिता पार्वती तदा ॥ ददर्श
 बालं दीप्ताभं षण्मुखं दीप्तवर्चसं ॥ तडित्कोटिप्रतीकाशं रूपदिव्यश्रिया युतम् ॥ वह्निपुत्रं च गांगेयं कार्तिकेयं महाबलम् ॥ ३४ ॥
 सा वत्सेति गृहीत्वा तं कुमारं पाणिना मुदा ॥ विमानमध्यमादाय कृत्वा त्संगे त्फवाच ह ॥ ३५ ॥ चिरं जीव चिरं नंद चिरं नंदय बांधवान्
 ॥ इत्थं कागादमालिङ्ग्य मूर्ध्नि चाग्राय तं कृतम् ॥ ३६ ॥ संलक्ष्णं परमोदारं भास्वरं लक्ष्मणमानसम् ॥ कार्तिकेयो महाप्रेम्णा प्रणिप
 त्य महेश्वरम् ॥ ३७ ॥ ततः प्राञ्जलिरव्यग्रप्रलक्ष्णेनांतरात्मना ॥ तद्विमानं ययौ शीघ्रं तीर्त्वा नन्दनदीपतीन् ॥ ३८ ॥ जंबुद्वीपमतिक्रम्य
 लक्ष्य राजनमायतम् ॥ ततः समुद्रं द्विगुणं लवणोदंतथैव च ॥ उत्तरांश्च कुरूनीत्वा विमानेनाऽकंते जसा ॥ समुद्रं द्विगुणं द्वीपं कुशा
 नामेति कीर्तितम् ॥ ४० ॥ दिव्यलोकसमाक्रांतं दिव्यपर्वतसंकुलं ॥ इक्षूदो द्विगुणं द्वीपं तद्द्वीपा द्विगुणः पुनः ॥ ४१ ॥ तमति
 क्रम्य तत्सिंधोर्द्विगुणं क्रौंचसंज्ञितम् ॥ ततोऽपि द्विगुणः सिंधुः सरोदो यक्षसेवितः ॥ ४२ ॥ ततोऽपि द्विगुणं द्वीपं शाकद्वीपेति संज्ञितं

तम् ॥ अर्णवद्विगुणं तस्मादाज्यरूपं सन्निर्मितम् ॥ ४३ ॥ परमं स्यादसंपूर्णं यत्र सिन्धुः समंततः ॥ तस्माच्च द्विगुणं द्वीपं शाल्मलीवृक्षसं-
जितम् ॥ ४४ ॥ समुद्रो द्विगुणस्तत्र दधिमंडलसंग्रहः ॥ साध्यावसंतिनियतं महत्तपसि संस्थिताः ॥ ४५ ॥ ततोऽपि द्विगुणं द्वीपं प्लक्षनामे-
ति विश्रुतम् ॥ क्षीरोदो द्विगुणस्तत्र यत्र यत्र महर्षयः ॥ ४६ ॥ षडिमानि स्रुदिव्यानि भौमः स्वर्ग उदात्ततः ॥ तत्र स्वर्णमयी भूमिस्तथारज-
तसंयुता ॥ ४७ ॥ द्वादशमधुपलस्वर्गैः सर्वकामप्रदायका ॥ यत्र स्त्रीपुरुषाणां च कल्पदक्षाग्रहे स्थिताः ॥ ४८ ॥ वासांसि भूषणानां च समू-
हान् हर्षदंति च ॥ एतानि दक्षचिह्नानि द्वीपानि मुनिसन्तम ॥ ४९ ॥ महेश्वरो विमानेन न्यतिक्रामद्विहाय सा ॥ प्लक्षद्वीपस्य च प्रांते द्विगु-
णः क्षीरसागरः ॥ ५० ॥ तन्मध्ये समहद्वीपं श्वेतं नाम सन्निश्चितम् ॥ रम्यकः पर्वतस्तत्र शतशृंगोपमं दुमः ॥ ५१ ॥ तस्य शृंगे महद्विव्ये वि-
मानं स्थापितं तदा ॥ तदा मृतफले हृक्षैः सेविते हेमवालुके ॥ ५२ ॥ क्षीरछेदेन विल्लते शिलातलसंस्रुते ॥ विविक्ते सर्वसुभगे मणिस्त-
समन्विते ॥ ५३ ॥ उमायाः कथयामास देवदेवः पिनाकधृक् ॥ कार्तिकेयोऽपि शुश्राव गुह्याद्गुह्यतरं महत् ॥ ५४ ॥ ध्यानयोगं मंत्ररूपं
द्वादशाक्षरसंज्ञितं ॥ प्रणवेन युतं साग्रं सरहस्यं श्रुतेः परम् ॥ ५५ ॥ ॥ ईश्वर उवाच ॥ ॥ अक्षरत्रयसंयुक्तो मंत्रो यं सह-
दक्षरः ॥ माघमासहितश्चायममायो विश्वपावनः ॥ ५६ ॥ विष्णुगमो विष्णुगमो मंत्रत्रयसमन्वितः ॥ तुरीयकलया शेषब्रह्मांडग-
णसेवितः ॥ ५७ ॥ निष्क्रामो मुनिभिः सेव्यो महाविद्यादिसेवितः ॥ नाभितः शिरसि व्याप्त अखंडसरवदायकः ॥ ५८ ॥ ओंकारेति

सनातनः॥ सुखीपादतलाग्रेतुजलंसर्वगतंतथा ॥ ५४ ॥ तेजोवायुरतथाकाशंविद्यतेभालमध्यगः॥ हस्तेचपंचतीर्थानिद-
क्षिणेनाःत्रसंशयः॥ ५५ ॥ सूर्योयदक्षिणेनेत्रंचंद्रोवाममुदात्ततम् ॥ भीमश्चैवबुधश्चैवनासिकेहेउदात्तते ॥ ५६ ॥ गुरुश्चदक्षि-
णोकर्णेवामकर्णेनतथाभृगुः॥ सुरवेशनेश्वरःप्रोक्तोगुदेराहुःप्रकीर्तितः॥ ५७ ॥ केतुरिंद्रियगःप्रोक्तोग्रहाःसर्वशरीरगाः॥ योगिना-
देहमासाद्यभुवनानिचतुर्दश॥ ५८ ॥ प्रवर्ततेसदादेवितस्माद्योगंसदाभ्यसेत् ॥ चातुर्मास्येविशेषेणयोगीपापंनिहंतति॥ ५९ ॥ मूर्ध्निम-
पियोयोगीमस्तकेधारयेन्मनः॥ कर्णौपिधायपापेभ्योमुच्यतेसौनसंशयः॥ ६० ॥ अंतरंनैवपश्यामिविष्णोर्योगपरस्यवा॥ एकौपि-
योगीयद्देहेग्रासमात्रंभुनक्तिच ६१ कुलानित्रीणीसोवश्यंतारयेदात्मनासह॥ यदिविप्रोभवेद्योगीसोवश्यंदर्शनांदपि॥ ६२ ॥ सर्वेषांप्राणि-
नांदेविपापराशिनिषूदकः॥ सत्क्रियोब्रह्मनिरतःसच्छूद्रोयोगभाग्यदि॥ ६३ ॥ भवेत्सदुरुभक्तोवासोप्यमूर्तफलंलभेत्॥ योयोगीनि-
यताहारःपरब्रह्मसमाधिवान्॥ ६४ ॥ चातुर्मास्येविशेषेणहरोसलयभागभवेत् यथासिद्धरसस्पर्शाहोहंभवति कोचनं॥ ६५ ॥ तथासूर्तह-
रिप्रीत्यामनुष्यालयमाव्रजेत्॥ यथामार्गजलंगंगापतितंविदशैरपि॥ ६६ ॥ सेवितंसर्वफलदंतथायोगीविमुक्तिदः॥ यथागोमयमात्रे-
णवन्निर्दीप्यतिसर्वदा॥ ६७ ॥ देवतानांसुरवंतद्विकीर्त्यतेयाज्ञिकैःसदा॥ एवंयोगीसदाभ्यासात्जायतेमोक्षभोजनम्॥ ६८ ॥ योगोयंसे-
व्यतेदेविज्ञानसिद्धिप्रदःसदा॥ सनकादिभिराचार्यैर्मुमुक्षुभिरधीश्वरैः॥ ६९ ॥ प्रथमंज्ञानसंपत्तिर्जायतेयोगिनांसदा॥ तेषांगुणही-

तमान्नस्तु योगी भवति पार्वति ॥७०॥ तनस्तु सिद्धयस्तस्य त्वणिमाद्या पुरोगताः ॥ भवन्ति तत्रापि मनो न दद्याद्योगिनां वरः ॥७१॥ सर्वदानक्रतु
भवंपुण्यं भवति योगतः ॥ योगात्सकलकामासिर्नयोगाद्दुविप्राप्यते ॥७२॥ योगान्नत्तदयग्रथिर्नयोगान्ममतारिपुः ॥ नयोगसिद्धस्य मनो
हर्तुं केनापि शक्यते ॥७३॥ स एव विमलो योगी यच्चित्तं शिरसि स्थितं ॥ स्थिरीभूतव्ययं नित्यं दशमद्वारसंपुटे ॥७४॥ कर्णोऽपि धाय मर्त्यस्य नाद
रूपं विचिन्वतः ॥ तदेव प्रणवस्याग्रं तदेव ब्रह्म शाश्वतं ॥७५॥ तदेवानंत रूपारव्यं तदेवामृतमुत्तमं ॥ घ्राणवायो प्रधोषो यं जठराग्निर्महत्पदं ॥
पंचभूतविवासं यज्ज्ञानरूपमिदं पदं ॥ पदं प्राप्य विमुक्तिः स्याज्जन्मसंसारबंधनात् ॥७६॥ यदाप्तिर्दुर्लभा लोके योगसिद्धिप्रदायका ॥ एवं ब्र
ह्ममयं विभातिसकलं विश्वं चरस्थावरं विज्ञानारव्यमिदं पदं स भगवान्विष्णुः स्वयं व्यापकः ॥ ज्ञात्वा तं शिरसि स्थितं बहुवरं योगेश्वराणां प
रं प्राणी मुंचति सर्पवज्जगति जां निर्मोकमायाकृतिं ॥७८॥ इति श्री० ज्ञानयोगक० त्रिंशोऽध्यायः ॥३०॥ ॥ ईश्वर उ० ॥ यदा चित्तामसं क
र्मत्पक्का कर्मसृजायते ॥ तदा ज्ञानमयो योगी जीवतां मोक्षदायकः ॥१॥ यदा निर्ममता देहे यदा चित्तं स्रुनिर्मलं ॥ यदा हरो भक्तियोगस्तदा
बंधोन कर्मणा ॥२॥ कुर्वन्नेव हि कर्माणि मनःशान्तं नृणां यदा ॥ तदा योगमयी सिद्धिर्जायते नात्र संशयः ॥३॥ गुरुत्वं स्थानमसक्तदत्तुमसूयम
हामतिः ॥ जीवनं विष्णुत्वमासाद्य कर्मसंगात्प्रमुच्यते ॥४॥ कर्माणि नित्यजातानि नित्यनैमित्तिकानि च ॥ इच्छया नैव सेव्यानि दुःखतापवि
वृद्धये ॥५॥ कर्मणामीषितारं च विष्णुं विद्धि महेश्वरि ॥ तस्मिन्संतर्प्य सर्वाणि संसारान्मुच्यते विलात् ॥ एतदेव परं ज्ञानमेतदेव परंतपः ॥ एतदे

वपरंश्रेयो यत्कृष्णो कर्म अपयेत् ७ अयं हि निर्मलो योगो निर्गुणः सददात्तः ॥ तद्विष्णोः कर्म जनितं शुभं त्वप्रतिपादनं ॥ तावद्भूमंतिसंसारपित
 रः पिंडतत्पराः ॥ यावत्कुले भक्तियुतः सती नैव प्रजायते ॥ ११ ॥ तावद्द्विजानि गर्जंति तावद्गर्जति पातकम् ॥ तावत्तीर्थान्यनेकानि यावद्भक्तिं तविद
 ति ॥ १० ॥ स एव ज्ञानवाहो के योगिनां प्रथमो हि सः ॥ महाक्रतूनामाहर्ता हरिभक्तियुतो हि सः ॥ निमिषं निर्नयन्नेषं योगः समभिजायते ॥ वाणी
 जये योगिनस्तु गोमेधश्च प्रकीर्तितः ॥ १२ ॥ मनसो विजये नित्यं मश्वमेधफलं लभेत् ॥ कल्पना विजया न्नित्यं यज्ञं सोत्रामणिं लभेत् ॥ देहस्योत्स
 र्जनान्नित्यं नरयज्ञः प्रकीर्तितः ॥ पंचेन्द्रियपशून् हत्वा नग्नौ शीर्षे च कुंडके ॥ १४ ॥ गुरूपदेशविधिना ब्रह्मसूतत्वं मश्नुते ॥ स योगी नियताहारो दंड-
 चित्तयधारकः ॥ त्रिदंडी स तु विज्ञेयो ज्ञाते देवे निर्जेने ॥ मनोदंडः कर्मदंडो वाग्दंडो यस्य योगिनः ॥ १६ ॥ स योगी ब्रह्मरूपेण जीवन्नेव समाप्यते ॥ अ-
 ज्ञानी बाध्यते नित्यं कर्माभिवंधनात्मकैः ॥ कुर्वन्नेव हि कर्माणि ज्ञानी मुक्तिं प्रयाति हि ॥ यदा हि गुरुणां स्थानं ब्रह्मणः प्रतिपादनं ॥ १८ ॥ तदो व मुक्ति-
 माप्नोति देहस्तिष्ठति कंबलं ॥ यावद्ब्रह्म फलावाप्तं प्रयाति पुरुषोत्तमः ॥ तावत्कर्म मयी द्यति ब्रह्म दृष्टानरा भवेत् ॥ अवांतराणि सर्वाणि ज्ञेया-
 नि मुनिभिः सदा ॥ २० ॥ मोक्षमार्गे द्विजद्विश्च श्रुतिस्मृतिसमुच्चयात् ॥ मोक्षोयं नगराकारश्चतुर्द्वारसमाकुलः ॥ द्वारपालास्तत्र नित्यं चत्वारस्तु स-
 मादयः ॥ त एव प्रथमं सेव्याः मनुजैर्मोक्षदायकाः ॥ २२ ॥ समश्च द्विसंचारश्च संतोषः साधुसंगमः ॥ एते वै हस्तगायस्य तस्य सिद्धिर्न दूरतः ॥ योग-
 सिद्धिर्विष्णुभक्त्या सत्यमाचरणेन च ॥ प्राप्यते मनुजो देवि एतज्ज्ञानमलं विदुः ॥ ज्ञानार्थं च भ्रमन्मर्त्या विद्यास्थानेषु सर्वशः ॥ सद्यो ज्ञानं स

चा-मो-मा
४३

दुरुतो दीपार्चिरिव निर्मलः ॥ २५ ॥ मुहूर्तमात्रमपि यो लयं चिंतयति ध्रुवम् ॥ तस्य पापसहस्राणि विलयं यांति तत्क्षणान् ॥ रागद्वेषौ परित्यज्य क्रो-
धलोभविषर्जितः ॥ सर्वत्र समदर्शो च विष्णुभक्तस्य दर्शनं ॥ सर्वेषामपि जीवानां दयायस्य तद्दृढस्थिरा ॥ शौचाचारसमायुक्तो योगी दुःखं न विंदति
२८ ॥ मायादिपटले हीनो मिथ्यारविविरागवान् ॥ कुसंसर्गविहीनश्च योगसिद्धेश्च लक्षणं ॥ ममता वह्नि संयोगो नराणां तापदायकः ॥ उत्पन्नः श-
मनंतस्य योगीनां शांतचारणं ॥ ३० ॥ इंद्रियाणामथोत्थृत्य मनसैव निषेधयेत् ॥ यथा लोहेन लोहं च योषितां तीक्ष्णातां व्रजेत् ॥ बुद्धिर्हि द्विवि-
धा देहाहेया ग्राह्या विशुद्धिदा ॥ संसारविषया त्याज्या परब्रह्मणि सा शुभा ॥ ३२ ॥ अहंकारो यथा देवि पापपुण्य प्रदायकः ॥ ज्ञाते तत्त्वेषु भूषणं फल-
कृतो संघायनान्यथा ॥ श्यामलं च उपस्थं च रूपातीतान्नराशिवं ॥ तद्दृढस्थं शिरसि स्थे च हृदयं बद्धं विमुक्तये ॥ ३४ ॥ एतदक्षरमव्यक्तममृतं सक-
लंतव ॥ रूपरूपविष्णुरूपरूपमूर्तीनि वेदितं ॥ एवं ज्ञात्वा विमुच्येत योगी संसारबंधनात् ॥ गुरूपदेशाद्गृहस्थो लभते नान्यथा क्वचित् ॥ ३६ ॥
यदा गुरुः प्रसन्नात्मा तस्य विश्वं प्रसीदति ॥ गुरुश्च तोषितो येन संतुष्टाः पितृदेवताः ॥ गुरूपदेशः प्रतिमासद्विचारः समेमनः ॥ क्रिया च ज्ञा-
ना सहिता मोक्षसिद्धेर्हिलक्षणं ॥ ३८ ॥ क्रियापतिर्विष्णुरेव स्वयमेव हि निष्क्रियः ॥ स च प्राणविरूपाय द्वादशाक्षरबीजकः ॥ द्वादशाक्षर-
कंचक्रं सर्वपापनिबर्हणं ॥ दुष्टानां दमनं चैव परब्रह्म प्रदायकं ॥ ४० ॥ एतदेव परं ब्रह्म द्वादशाक्षररूपयुक् ॥ मया प्रकाशितं देवि स्कंदे हि वि-
मलंतव ॥ ४१ ॥ एतत्सारं योगिनां ध्यानरूपं भक्तिग्राह्यं श्रद्धया चिंतयेच्च ॥ चातुर्मास्ये जन्मकोट्यां च जातं पापं दग्धमा मुक्तिदः केतुमारिः

अ०
३१

४३

॥ ४२ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ एतस्मिन्नगरे तत्र क्षीरसागरमध्यतः ॥ उज्जहार विमानाग्नेतेजोभाराभिपीडितः ॥ ४३ ॥
 ॥ उरोबाहुकृतिं कुर्वन् सान्निध्यं समुपागतः ॥ महामच्छोज्ञातपूर्वं सन्निधाने दंष्ट्रकृतिः ॥ ४४ ॥ हुंकारगर्भमच्छं च दृष्ट्वा त-
 समहेश्वरः ॥ तेजसास्तं भयामास वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ४५ ॥ केत्वं मत्स्योदरस्थश्च देवो यक्षोऽथ मानुषः ॥ कथं जीवसि देहां-
 तंगतो मम वद प्रभो ॥ ४६ ॥ ॥ मात्स्य उवाच ॥ ॥ अहं मत्स्योदरे क्षिप्तः समुद्रे क्षीरसंभवः ॥ मात्रातु पितृवाक्येन ना-
 थं मम कुलान्वितः ॥ ४७ ॥ कुलक्षयभयान्तेन जातं स्वकुलनाशनम् ॥ गंडांतयोगजनिता बालो न गृहकर्मकृत् ॥ ४८ ॥ इति-
 मात्रादुःखितया निरस्तः शृणु वंजजः ॥ श्लेषेणापि गृहीतोऽस्मि कालौ मेऽत्र महानभूत् ॥ ४९ ॥ तव वाक्यामृतैरेभिर्ज्ञानयोगो-
 महानभूत् ॥ तेन त्वं सकलं ज्ञातो मया मूर्तोऽथ मूर्तगः ॥ ५० ॥ अनुज्ञां मम देवेश देहि निष्क्रमणाय च ॥ यथाऽहं पितृपो ब्रह्म नृभ-
 वान्याश्चोऽपि लक्ष्यते ॥ ५१ ॥ ॥ हर उवाच ॥ ॥ विप्राः सिसृक्षु रूपाः संपूज्योऽस्यासि बभाषतः ॥ बहिर्निष्क्रमवेगेन
 स्तंभितोऽसि महाझषः ॥ ५२ ॥ ततोऽसौ क्षीरसा जात उत्क्लेशान्मत्स्ययोजितः ॥ ततोऽप्रकृतं वक्त्रं क्षणाद्बहिरुपागतः ॥ ५३ ॥
 रूपवान् प्रतिमायुक्तो मत्स्यगंधेन संयुतः ॥ सोमकांतिसमंतत्र अपसवदिव्यगंधभाक् ॥ उमापि प्रणाताया मुंस्कृतं तत्संगभा-
 जनम् ॥ चकार तस्य नामापि हरः परमहर्षितः ॥ ५५ ॥ यस्मान्मत्स्योदसज्जातो योगिनो प्रवरोऽद्ययम् ॥ तस्मात्त्वं मत्स्यनाथो

यं लोके रव्यातो भविष्यति ॥ ५६ ॥ अच्छेद्यः स्यान्नरतत्तुर्ज्ञानयोगस्य पारगः ॥ निर्मत्सरोऽपि निर्द्वंद्वो निराशो ब्रह्मसेवकः ॥ ५७ ॥
जीवन्मुक्तश्च भविता भवनाभिचतुर्दश ॥ इत्युक्तश्च महेशानं प्रणमंश्च पुनः पुनः ॥ ५८ ॥ महेश्वरेण सहितो मंदराचलमाय-
यो ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कृत्वा प्रदक्षिणं देवीं स्कंदमालिङ्ग्य सोऽगमत् ॥ ५९ ॥ ततः सा पार्वती लुहृष्टा प्राप्य ज्ञानमनुत्तम-
म् ॥ एवं सा परमा सिद्धिं प्रणवस्य प्रभाजनम् ॥ ६० ॥ संप्राप्य जगतां माता ह्यदशाक्षरजां बुधा ॥ इमां मत्स्येन्द्रनाथस्य चोत्तियः
शृणोति च ॥ ६१ ॥ चातुर्मास्ये विशेषेण सोऽश्वमेधफलं लभेत् ॥ ६२ ॥ ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमा-
हात्म्ये मत्स्येन्द्रनाथोत्पत्तिकथनं नाम एकविंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ कार्तिकेयश्च पार्वत्या प्राणोप्य-
श्वाऽतिवल्लभः ॥ संक्रीडति समीपस्थो नाना चेष्टाभिरुद्यतः ॥ १ ॥ रक्तकांतिर्महातेजाः षण्मुखोद्भूतविक्रमः ॥ क्वचिद्भायति चा-
त्यर्थं क्वचिन्मृत्युतिस्वेच्छया ॥ २ ॥ मातरं पितरं दृष्ट्वा विनयावनतः क्वचित् ॥ क्वचिच्च गंगा पुलिने सिकतालेपनाकृतिः ॥ ३ ॥ ग-
णैः सह विचिन्वानो विविधान् वनभूरुहान् ॥ एवं प्रक्रीडतस्तस्य दिवसाः पञ्चजज्ञिरे ॥ ४ ॥ ततो देवा महेंद्राद्या तारकाद्रयवि-
दुताः ॥ महेशानं स्तवन् सर्वतारकस्य जिहृक्षया ॥ ५ ॥ चक्रुस्तैर्देवसेनानां गंगां भसिगणैः समं ॥ सस्वनुर्देववाद्या निपुणवर्षप-
पातह ॥ ६ ॥ बन्धुस्त्वांददौ शक्तिं हिमवान्वाहनं ददौ ॥ सर्वदेवसमुद्भूतगणकोटिसमावृतः ॥ ७ ॥ प्रणम्य मुनिसंघेभ्यः प्रययौ

रिपुविग्रहे ॥ ताम्रवल्यांनगर्योचशंखदध्मोप्रतापवान् ॥ ८ ॥ ततस्तारकसैन्यस्यदैत्यादानवकोटयः ॥ समाजग्मुर्नचपुरातशं
 खनादभयातुराः ॥ ९ ॥ स्ववाहनसमारूढाः संयत्ताबलदर्पिताः ॥ देवाः सर्वेऽपियुयुधुःस्कंदतेजोपबृंहिताः ॥ १० ॥ तदादानव
 सैन्यानिनिजघानचसर्वशः ॥ विष्णुचक्रेपातेछिन्नाः पैतुरुव्यासहस्रशः ॥ ११ ॥ ततोभग्नाश्चशतशोदानवानिहतास्तदा ॥ न
 द्यः शोणितसंभूताजाताबहुविधामुने ॥ १२ ॥ तद्गुणंदानवबलं हृस्वासयुयुधेरणे ॥ बभञ्जसद्योदेवेशोबाणजालैरनेकधा ॥
 १३ ॥ शक्तिनायुध्यगंगीन्याश्चिक्षेपकृष्णाघ्रेरिताः ॥ स्फुरमंसचयतारचक्रेतंभस्मसात्सपात् ॥ १४ ॥ शेषाः पातालमगमन्
 हतं हृस्वाथतारकम् ॥ ततोदेवगणाः सर्वेशशंसस्तस्यविक्रमम् ॥ १५ ॥ देवदुंदुभयोनेदुःपुष्यदृष्टिः प्रकुर्वतः ॥ तैलब्धविज
 याः सर्वे महेश्वरपुरोगमाः ॥ १६ ॥ सिषिचुः सर्वदेवानां सेनापत्येगणेश्वरम् ॥ ततस्कंदसमालिङ्ग्यपार्वतीहर्षगद्गदा १७
 मागल्यानिसदाचक्रेस्वसरवीप्तिः समावृता ॥ एवंचतारकं हत्वा सप्तमेऽहनिबालकः ॥ १८ ॥ मंदराचलमासाद्यपितरोसंप्रह
 र्षयन् ॥ उवाच सकलस्कंदः परमानंदनिर्भरः ॥ १९ ॥ कालेदारक्रियांतस्यचिंतयामासशंकरः ॥ स उवाच प्रसन्नात्मा गंगेयम
 मितकृतिम् ॥ २० ॥ प्राप्तकालस्तवविभोपाणिग्रहणसंमतः ॥ कुरुदारान्समासाद्य धर्मस्तेषु संमतः ॥ २१ ॥ क्रीडस्वविवि
 धैर्भोगैर्विमानैः सह कामिकैः ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्स्कंदः पितरं वाक्यमब्रवीत् ॥ २२ ॥ अहमेव हि सर्वत्र दृश्यः सर्वगणेषु च ॥

दृश्यादृश्यपदार्थेषु किं गृह्यमिति जायमिकिम् ॥ २३ ॥ याः स्त्रियः सकला विश्वे पार्वत्याताः समाहिमे ॥ नराः सर्वेऽपि देवेश भ-
वद्वत्तान् विलोकये ॥ २४ ॥ त्वं गुरुर्मम रक्षस्व पुनर्नरकमज्जनात् ॥ येन ज्ञातमिदं ज्ञानं त्वत्प्रसादादुरवंडितम् ॥ २५ ॥ पुनरेव महा-
योरसं साराब्धौ नमज्जये ॥ दीपहस्तो यथा वस्तु हृत्वा तं करणं त्यजेत् ॥ २६ ॥ तथा ज्ञानमवप्राप्य योगीत्यजति संसृतिम् ॥ ज्ञात्वा
सर्वगतं ब्रह्म सर्वज्ञ परमेश्वर ॥ २७ ॥ निवर्त्तत क्रियाः सर्वा यस्य तं योगिनं विदुः ॥ विषया लब्धचित्तानां वनेऽपि जायते रतिः ॥
२८ ॥ सर्वत्र समदर्शानां गेहे मुक्तिर्हि शाश्वती ॥ ज्ञानमेव महेशानमनुष्याणां सुदुर्लभम् ॥ २९ ॥ लब्धज्ञानं कथमपि त्यात नानैव
पातयेत् ॥ नाहमस्मि न माता मे न पितान च बांधवः ॥ ३० ॥ ज्ञानं प्राप्य पृथक् भावमापन्नो भवनेष्वहम् ॥ प्राप्यं भागमिदं देवा-
त्यभावात्तवनाऽहं सि ॥ ३१ ॥ वक्तुमेव विधं वाक्यं मुमुक्षोर्मे न संशयः ॥ यदा ग्रह परा देवी पुनः पुनरभाषत ॥ ३२ ॥ तदा तौ पितरौ न-
त्वागतौऽसौ क्रौंचपर्वतम् ॥ तत्राश्रमे महापुण्ये च चारपरमंतपः ॥ ३३ ॥ जजाप परमं ब्रह्म द्वादशाक्षरबीजकम् ॥ पूर्वध्यानेन स-
र्वाणि वशीकृत्येन्द्रियाणि च ॥ ३४ ॥ मम मासं प्रयज्याऽथ ज्ञानयोगमवाप्तवान् ॥ सित्थयस्तस्य निर्विघ्ना अपि माद्यायदागताः
॥ ३५ ॥ तदा तासां गणः क्रुत्यो वाक्यमेतदुवाच ह ॥ ममाऽपि दुष्टभावेन यदियूयमुपागताः ॥ ३६ ॥ तदा स्मत्समशांतानां नाभिषू-
तं करिष्यथ ॥ एवं ज्ञात्वा महेशोऽपि यतो ज्ञानमहोदयम् ॥ ३७ ॥ मत्तोऽपि ज्ञानयोगेन स्कंधोऽप्यधिकभावभृत् ॥ विस्मया विष्ट-

चा-मा-मा
४६

हृदयः पार्वतीमनुशिष्टवान् ॥ ३८ ॥ पुत्रशोकपरांचोमांशुभैर्वाक्यामृतैर्हरः ॥ चातुर्मासस्य माहात्म्यं सर्वपापप्रणाशनम्
॥ ३९ ॥ महेश्वरो वामधुकैटभारिर्हृद्याश्रितो ध्यानमयो द्वितीयः ॥ अभेदबुद्ध्या परमातिहंतारिपुः स एवातिप्रियो भवेत्ततः ॥
॥ ४० ॥ इति श्रीस्कंदपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे चातुर्मास्यमाहात्म्ये तारकासुरवधो नाम द्वाविंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ श्री
सांबसदाशिवार्पणमस्तु ॥ ॐ ॥ तथा च श्रीलक्ष्मीनारायणार्पणमस्तु ॥ ॐ ॥ ॐ ॥ श्रीः ॥ ॐ
॥ हे पुस्तकसुं वदयेथे शके १७ ८२ दुर्मतीनामसंवत्सरे ज्येष्ठमासे शुक्लपक्षे सप्तमीयुक्ताष्टम्यां भृगुवासरे एतद्दिने राजश्री बापू सदाशिवशे
टहेंगिष्टे श्रीवर्द्धनकरयाणी हनुमंतगल्ली मध्ये आपल्या छापरवान्यात छापून समाप्त केले ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥ ॥ ॐ ॥

अ०
३२

४६

M 377

इतिचातुर्मास्यमाहात्म्यंसमाप्तिमगमत्

[OrderDescription]
,CREATED=29.11.19 11:38
,TRANSFERRED=2019/11/29 at 11:49:55
,PAGES=88
,TYPE=STD
,NAME=S0002209
,Book Name=M-377-CHATUMASI MAHTMAY
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF

FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF
,FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF

FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF
,FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF

FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF

FILE60=00000060.TIF
,FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF

FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF
,FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,